

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 123

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

58 tomas

2015 m. gegužės 19 d.

Turinys

I Teisėkūros procedūra priimami aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/751 dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas ⁽¹⁾ 1
- ★ 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/752 dėl tam tikros Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Juodkalnijos Respublikos stabilizacijos ir asociacijos susitarimo taikymo tvarkos 16
- ★ 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/753 dėl Turkijos kilmės žemės ūkio produktų importo į Sąjungą 23
- ★ 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/754, kuriuo atidaromos tam tikros Sąjungos tarifinės aukštos kokybės galvijienos, taip pat kiaulienos, paukštienos, kviečių ir meslino bei sėlenų, išsijų ir kitų liekanų kvotos bei numatomas tokių kvotų administravimas 27
- ★ 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/755 dėl bendrų importo iš tam tikrų trečiųjų šalių taisyklių 33
- ★ 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/756, sustabdantis tam tikras lengvatas, taikomas į Sąjungą importuojamiems Turkijos kilmės žemės ūkio produktams 50
- ★ 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/757 dėl jūrų transporto išmetamo anglies dioksido kiekio stebėsenos, ataskaitų teikimo ir tikrinimo, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2009/16/EB ⁽¹⁾ 55
- ★ 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/758 dėl tipo patvirtinimo reikalavimų transporto priemonėse montuojamos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškvietos sistemos įdiegimo atžvilgiu, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2007/46/EB 77

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

★ 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/759, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 223/2009 dėl Europos statistikos ⁽¹⁾	90
★ 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/760 dėl Europos ilgalaikių investicijų fondų ⁽²⁾	98

Klaidų ištaisymas

★ 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 375/2014, kuriuo įsteigiamas Europos savanoriškos humanitarinės pagalbos korpusas (ES pagalbos savanorių iniciatyva), klaidų ištaisymas (OL L 122, 2014 4 24)	122
--	-----

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE ir Šveicarijai

⁽²⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/751

2015 m. balandžio 29 d.

dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami į įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) vidaus rinkos susiskaidymas kenkia konkurencingumui, augimui ir darbo vietų kūrimui Sąjungoje. Kad vidaus rinka veiktų tinkamai, būtina pašalinti integruotos elektroninių mokėjimų rinkos, kurioje nebūtų skirtumų tarp nacionalinių ir tarptautinių mokėjimų, tinkamo veikimo ir sukūrimo tiesiogines ir netiesiogines kliūtis;
- (2) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2007/64/EB ⁽⁴⁾ numatytas teisinis pagrindas sukurti visos Sąjungos mokėjimo paslaugų vidaus rinką – ja gerokai palengvinta mokėjimo paslaugų teikėjų veikla, sukuriant vienodas mokėjimo paslaugų teikimo taisykles;
- (3) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 924/2009 ⁽⁵⁾ nustatytas principas, kad vartotojų mokami mokesčiai už tarptautinius mokėjimus eurai būtų tokie patys kaip už atitinkamus mokėjimus valstybėje narėje, įskaitant kortele grindžiamas mokėjimo operacijas, kurioms taikomas šis reglamentas;
- (4) Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 260/2012 ⁽⁶⁾ nustatytos kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurai veikimo vidaus rinkoje taisyklės, tačiau kortele grindžiamos mokėjimo operacijos nepatenka į jo taikymo sritį;

⁽¹⁾ OL C 193, 2014 6 24, p. 2.

⁽²⁾ OL C 170, 2014 6 5, p. 78.

⁽³⁾ 2015 m. kovo 10 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. balandžio 20 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičianti direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinti Direktyvą 97/5/EB (OL L 319, 2007 12 5, p. 1).

⁽⁵⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje, panaikinant Reglamentą (EB) Nr. 2560/2001 (OL L 266, 2009 10 9, p. 11).

⁽⁶⁾ 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 260/2012, kuriuo nustatomi kredito pervedimų ir tiesioginio debeto operacijų eurai techniniai ir komerciniai reikalavimai ir iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 924/2009 (OL L 94, 2012 3 30, p. 22).

- (5) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES ⁽¹⁾ siekiama suderinti tam tikras taisykles dėl sutarčių, sudarytų tarp vartotojų ir prekybininkų, įskaitant taisykles dėl mokesčių už mokėjimo priemonių naudojimą, kurių pagrindu valstybės narės turi neleisti prekybininkams imti iš vartotojų mokesčių už konkrečių mokėjimo priemonių naudojimą, kurie viršytų dėl tokių priemonių naudojimo prekybininko patiriamas sąnaudas;
- (6) saugūs, veiksmingi, konkurencingi ir novatoriški elektroniniai mokėjimai yra būtini tam, kad vartotojai, prekybininkai ir įmonės galėtų pasinaudoti visa vidaus rinkos teikiama nauda, ir jų svarba vis didės pasauliui pereinant prie elektroninės prekybos;
- (7) kai kurios valstybės narės jau paskelbė arba rengia teisės aktus, kuriais tiesiogiai ar netiesiogiai reglamentuojami tarpbankiniai mokesčiai ir kurie apima tam tikrus klausimus, įskaitant įvairaus dydžio tarpbankinių mokesčių viršutines ribas, prekybininko mokesčius, reikalavimo priimti visas korteles taisyklę ir skatinimo priemones. Galiojantys administraciniai sprendimai kai kuriose valstybėse narėse gerokai skiriasi. Siekiant didesnio nuoseklumo nustatant tarpbankinių mokesčių dydžius, numatoma nacionaliniu lygmeniu įvesti naujas reguliavimo priemones, skirtas tų mokesčių dydžių ar jų skirtumų klausimams spręsti. Dėl tokių nacionalinių priemonių greičiausiai atsirastų didelių kliūčių sukurti kortelių ir kortele grindžiamų mokėjimų internetu ir mobiliuoju telefonu vidaus rinką ir taip būtų varžoma laisvė teikti paslaugas;
- (8) mokėjimo kortelės yra dažniausiai naudojama elektroninio mokėjimo priemonė mažmeninėje prekyboje. Tačiau Sąjungos mokėjimo kortelių rinkos integracija dar tikrai neužbaigta, nes daug mokėjimo sprendimų negali būti plėtojami už nacionalinės teritorijos ribų ir naujiems visos Sąjungos rinkos dalyviams neleidžiama patekti į rinką. Reikia šalinti kortelių rinkos, įskaitant kortele grindžiamų mokėjimų ir mokėjimų internetu ir mobiliuoju telefonu, kurie grindžiami kortele, srityje, veiksmingo veikimo kliūtis;
- (9) kad vidaus rinka veiktų efektyviai, reikėtų skatinti naudoti elektroninius mokėjimus, o prekybininkams ir vartotojams sudaryti palankesnes sąlygas juos naudoti. Kortelės ir kiti elektroniniai mokėjimai gali būti naudojami įvairiapusiškiau, įskaitant galimybes mokėti internetu, kad būtų pasinaudota vidaus rinkos ir elektroninės prekybos teikiamais privalumais, be to, elektroniniai mokėjimai suteikia prekybininkams potencialiai saugaus mokėjimo galimybę. Todėl kortele grindžiamų mokėjimo operacijų naudojimas vietoj mokėjimų grynaisiais pinigais galėtų būti naudingas prekybininkams ir vartotojams su sąlyga, kad mokesčiai už mokėjimo kortelių schemų naudojimą būtų ekonomiškai efektyvus dydžio, ir kartu tai skatintų sąžiningą konkurenciją, inovacijas ir naujų dalyvių patekimą į rinką;
- (10) tarpbankiniai mokesčiai paprastai taikomi tarp korteles aptarnaujančių mokėjimo paslaugų teikėjų ir korteles išleidžiančių mokėjimo paslaugų teikėjų, priklausančių tam tikrai mokėjimo kortelių schemai. Tarpbankiniai mokesčiai sudaro pagrindinę dalį mokesčių, kuriuos aptarnaujantieji mokėjimo paslaugų teikėjai taiko prekybininkams už kiekvieną kortele grindžiamą mokėjimo operaciją. Prekybininkai savo ruožtu tas kortelės sąnaudas, kaip ir visas kitas savo sąnaudas, įtraukia į bendras prekių ir paslaugų kainas. Dėl konkurencijos tarp mokėjimo kortelių schemų siekiant įtikinti mokėjimo paslaugų teikėjus išleisti jų korteles tarpbankiniai mokesčiai rinkoje paprastai ne sumažėja, bet padidėja, priešingai įprastam drausminamajam poveikiui, kurį konkurencija turi kainoms rinkos ekonomikoje. Ne tik nuoseklus konkurencijos taisyklių taikymas tarpbankiniams mokesčiams, bet ir tokių mokesčių reglamentavimas pagerintų vidaus rinkos veikimą ir padėtų sumažinti operacijų kainas vartotojams;
- (11) esanti tarpbankinių mokesčių ir jų dydžio didelė įvairovė neleidžia atsirasti naujiems visos Sąjungos rinkos dalyviams, veikiantiems pagal verslo modelius, kuriuose taikomi mažesni tarpbankiniai mokesčiai arba jie visai netaikomi, ir tai daro žalą galimai masto ir įvairovės ekonomijai ir jos veiksmingumui. Tai turi neigiamo poveikio prekybininkams bei vartotojams ir trukdo inovacijoms. Kadangi visos Sąjungos rinkos dalyviai turėtų pasiūlyti išduodantiems bankams bent jau didžiausius jų tikslinėje rinkoje vyraujančius tarpbankinius mokesčius, tai taip pat lemia tolesnį rinkos susiskaidymą. Esamos nacionalinės schemos, kuriose taikomi mažesni tarpbankiniai mokesčiai arba jie visai netaikomi, taip pat gali būti priverstos pasitraukti iš rinkos dėl bankų spaudimo gauti didesnes pajamas iš tarpbankinių mokesčių. Todėl vartotojai ir prekybininkai susiduria su nedideliu mokėjimo paslaugų pasirinkimu, didesnėmis mokėjimo paslaugų kainomis ir žemesne jų kokybe, o jų galimybės pasinaudoti visos Sąjungos mokėjimo sprendimais taip pat yra ribotos. Be to, prekybininkai negali susidoroti su mokesčių skirtumais pasinaudodami kitose valstybėse narėse bankų siūlomomis kortelių priėmimo paslaugomis. Pagal specialias mokėjimo kortelių schemų taikomas taisykles reikalaujama, kad pardavimo vietos (prekybininko šalies) tarpbankinis mokestis būtų taikomas kiekvienai mokėjimo operacijai, remiantis jų teritorinių leidimų suteikimo

⁽¹⁾ 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL L 304, 2011 11 22, p. 64).

politikos principais. Šis reikalavimas trukdo aptarnaujantiems teikėjams sėkmingai siūlyti savo paslaugas tarptautiniu mastu. Tai taip pat gali trukdyti prekybininkams sumažinti savo mokėjimo sąnaudas vartotojų naudai;

- (12) Komisijai ir nacionalinėms konkurencijos institucijoms nepavyko šios situacijos pagerinti taikant galiojančius teisės aktus;
- (13) todėl siekiant išvengti vidaus rinkos susiskaidymo ir didelių konkurencijos iškraipymų dėl skirtingų teisės aktų ir administracinių sprendimų, reikia laikantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 114 straipsnio imtis priemonių didelių ir skirtingų tarpbankinių mokesčių problemai spręsti, kad mokėjimo paslaugų teikėjai galėtų teikti savo paslaugas tarptautiniu mastu, o vartotojai ir prekybininkai galėtų naudotis tarptautinėmis paslaugomis;
- (14) šio reglamento taikymas neturėtų daryti poveikio Sąjungos ir nacionalinių konkurencijos taisyklių taikymui. Tai neturėtų trukdyti valstybėms narėms nacionalinės teisės aktais išlaikyti arba nustatyti žemesnes viršutines ribas arba priemones, kurių tikslas ar poveikis lygiavertis;
- (15) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas sklandžiam kortele grindžiamų mokėjimų, mokėjimų internetu ir mobiliuoju telefonu, kurie grindžiami kortele, srityje vidaus rinkos veikimui, kuris būtų naudingas vartotojams ir prekybininkams, šis reglamentas turėtų būti taikomas tarptautiniam ir nacionaliniam kortelių išleidimui ir kortele grindžiamų mokėjimo operacijų aptarnavimui. Suteikus galimybę prekybininkams pasirinkti aptarnaujantįjį teikėją už savo valstybės narės ribų (tarptautinis kortelių aptarnavimas) – tam bus sudarytos palankesnės sąlygos įvedus vienodą maksimalų nacionalinių ir tarptautinių tarpbankinių mokesčių už aptarnautas operacijas dydį ir draudžiant teritorinių leidimų suteikimą, – turėtų būti įmanoma užtikrinti reikiamą teisinį aiškumą ir turėtų būti išvengta mokėjimo kortelių schemų konkurencijos iškraipymo;
- (16) dėl vienašalių išipareigojimų, priimtų konkurencijos bylose, daug tarptautinių kortele grindžiamų mokėjimo operacijų Sąjungoje jau vykdomos neviršijant maksimalių tarpbankinių mokesčių. Atsižvelgiant į pagal šį reglamentą reikalaujamo mokėjimo kortelių schemų pakeitimo sunkumus bei sudėtingumą ir siekiant sudaryti sąžiningos konkurencijos sąlygas aptarnavimo paslaugų rinkoje, nuostatos dėl tarptautinių ir nacionalinių operacijų turėtų būti taikomos vienu metu ir per pagrįstą laikotarpį po to, kai įsigalioja šis reglamentas;
- (17) rinkoje yra dviejų pagrindinių rūšių kredito kortelės. Atidėto nurašymo kortelių atveju nuo kortelės turėtojo sąskaitos iš anksto sutartą konkrečią dieną, paprastai kartą per mėnesį, nurašoma visa operacijų suma, netaikant palūkanų. Kitos rūšies kredito kortelių turėtojai gali naudotis kredito paslauga ir mokėtinų sumų dalį kartu su palūkanomis arba kitomis išlaidomis padengti vėlesnę dieną nei nurodyta;
- (18) visoms debeto ir kredito kortelėmis grindžiamoms mokėjimo operacijoms turėtų būti nustatytas maksimalus tarpbankinio mokesčio dydis;
- (19) iš poveikio vertinimo matyti, kad draudimas tarpbankinius mokesčius taikyti už debeto kortelių operacijas būtų naudingas kortelių priėmimo, kortelių naudojimo ir bendrosios rinkos plėtojimo požiūriais ir teiktų daugiau naudos prekybininkams bei vartotojams nei didesnės viršutinės ribos nustatymas. Be to, būtų išvengta neigiamo poveikio, kurį didesnė viršutinė riba darytų toms nacionalinėms schemoms, kuriose tarpbankiniai mokesčiai už debeto operacijas yra labai maži arba nuliniai, plečiantis tarptautiniu mastu ar atsirandant naujiems rinkos dalyviams, dėl kurių mokesčiai padidėtų iki viršutinės ribos dydžio. Tarpbankinių mokesčių už debeto kortelių operacijas ribojimas taip pat mažina pavojų, kad tarpbankinių mokesčių modelis bus perkeltas į naujas, novatoriškas mokėjimo paslaugas, pavyzdžiui, mobiliojo telefono ir interneto sistemas;
- (20) šiame reglamente nustatytos viršutinės ribos grindžiamos ekonominėje literatūroje sukurtu vadinamuoju „prekybininko indiferentiškumo testu“, kuriuo nustatoma, kokio dydžio mokestį prekybininkas būtų nusiteikęs mokėti, jei prekybininkas palygintų sąnaudas, kai vartotojas naudoja mokėjimo kortelę, ir sąnaudas, kai mokama ne kortele (o grynaisiais pinigais) (atsižvelgiant į mokestį už paslaugą, mokamą aptarnaujantiems bankams, t. y. prekybininko aptarnavimo mokestį ir tarpbankinį mokestį). Taigi, taip skatinamas veiksmingų mokėjimo priemonių naudojimas, skatinant naudoti tas korteles, kurios yra naudingesnės vykdant operacijas, kartu išvengiant neproporcingų prekybininko mokesčių, dėl kurių kitiems vartotojams būtų primestos paslėptos sąnaudos. Kitu atveju gali atsirasti pernelyg dideli prekybininko mokesčiai dėl kolektyvinių tarpbankinio mokesčio susitarimų, nes bijodami netekti pajamų prekybininkai nenoriai atmeta brangias mokėjimo priemones. Patirtis parodė, kad tokie dydžiai yra proporcingi, nes nekyla klausimų dėl tarptautinių kortelių schemų ir mokėjimo paslaugų teikėjų veiklos. Jie taip pat naudingi prekybininkams bei vartotojams ir užtikrina teisinį tikrumą;

- (21) tačiau, kaip nustatyta poveikio vertinime, tam tikrose valstybėse narėse tarpbankiniai mokesčiai tapo tokie, kad vartotojai galėtų pasinaudoti veiksminga debeto kortelių rinka, nes kortelės priimamos ir naudojamos taikant mažesnius tarpbankinius mokesčius už prekybininko indiferentiškumo testu nustatytą dydį. Todėl valstybės narės gali nuspręsti nustatyti mažesnius tarpbankinius mokesčius nacionalinėms operacijoms debeto kortelėmis;
- (22) be to, siekiant užtikrinti, kad būtų nustatyti ekonomiškai efektyvus dydžio debeto kortelių mokesčiai, atsižvelgiant į debeto kortelių nacionalinių rinkų struktūrą, turėtų būti palikta galimybė tarpbankinio mokesčio viršutinės ribos išreikšti fiksuota suma. Fiksuota suma taip pat gali paskatinti naudoti kortele grindžiamus mokėjimus mažoms sumoms (mažos vertės mokėjimai). Turėtų būti įmanoma taikyti tokią fiksuotą sumą kartu su procentine norma su sąlyga, kad tokių tarpbankinių mokesčių suma neviršytų nustatyto procento visos metinės operacijų vertės nacionaliniu lygiu kiekvienoje mokėjimo kortelių schemoje. Be to, turėtų būti įmanoma nustatyti procentais išreikštą mažesnę tarpbankinio mokesčio už kiekvieną operaciją viršutinę ribą, ir įvesti fiksuotą maksimalaus mokesčio sumą, kurios negalėtų viršyti mokesčio suma, gauta operacijai pritaikius taikytiną procentinę normą;
- (23) be to, atsižvelgiant į tai, kad šiuo reglamentu tarpbankiniai mokesčiai yra derinami pirmą kartą esant labai skirtingoms debeto kortelių schemoms ir tarpbankiniams mokesčiams, būtina numatyti lanksčias galimybes nacionalinėms mokėjimo kortelių rinkoms. Todėl per pagrįstą pereinamąjį laikotarpį tiek kiek susiję su nacionalinėmis debeto kortelių operacijomis, valstybės narės turėtų galėti taikyti visoms nacionalinėms debeto kortelių operacijoms kiekvienoje mokėjimo kortelių schemoje tarpbankinį mokestį, kurio svertinis vidurkis būtų ne didesnis kaip 0,2 % visų nacionalinių debeto kortelių operacijų kiekvienoje mokėjimo kortelių schemoje metinės vidutinės operacijų vertės. Kalbant apie tarpbankinio mokesčio viršutinę ribą, apskaičiuotą remiantis metine vidutine operacijų verte vienoje mokėjimo kortelių schemoje, pakanka, kad mokėjimo paslaugų teikėjas dalyvautų mokėjimo kortelių schemoje (arba kito tipo mokėjimo paslaugų teikėjų susitarimuose), kurioje visoms nacionalinėms debeto kortelių operacijoms taikomas tarpbankinis mokestis, kurio svertinis vidurkis ne didesnis kaip 0,2 %. Šiuo atveju taip pat gali būti taikomas fiksuotas mokestis arba procentais išreikštas mokestis, arba abiejų mokesčių derinys su sąlyga, kad nebūtų viršytas svertinis maksimalios viršutinės ribos vidurkis;
- (24) siekiant nacionalinėms debeto kortelių operacijoms nustatyti atitinkamas tarpbankinio mokesčio viršutinės ribas, tikslinga leisti nacionalinėms kompetentingoms institucijoms, turinčioms teisę užtikrinti atitiktį šiam reglamentui, rinkti informaciją apie visas nacionalines debeto kortelių operacijas mokėjimo kortelių schemoje arba su vienu ar daugiau mokėjimo paslaugų teikėjų susijusių debeto kortelių operacijų apimtį ir vertę. Todėl mokėjimo kortelių schemos ir mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų būti įpareigojami nacionalinėms kompetentingoms institucijoms teikti tų institucijų nurodytus atitinkamus duomenis, laikantis jų nurodytų terminų. Ataskaitų teikimo įpareigojimai turėtų būti taikomi ne tik mokėjimo kortelių schemoms, bet ir mokėjimo paslaugų teikėjams, t. y. išleidėjams arba aptarnaujantiems teikėjams, siekiant užtikrinti, kad visa atitinkama informacija būtų prieinama kompetentingoms institucijoms, kurios bet kuriuo atveju galėtų pareikalauti, kad tokia informacija būtų renkama per mokėjimo kortelių schemas. Be to, svarbu, kad valstybės narės užtikrintų deramą atitinkamos informacijos, susijusios su taikomomis tarpbankinio mokesčio viršutinėmis ribomis, atskleidimo lygį. Atsižvelgdamos į tai, kad mokėjimo kortelių schemos dažniausiai nėra mokėjimo paslaugų teikėjai, kuriems taikoma riziką ribojanti priežiūra, kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad šių subjektų siunčiamą informaciją patvirtintų nepriklausomas auditorius;
- (25) kai kurios mokėjimo priemonės nacionaliniu lygiu leidžia mokėtojai inicijuoti kortele grindžiamas mokėjimo operacijas, kurių mokėjimo kortelių schema neišskiria kaip debeto ar kredito kortelių operacijų. Kortelės turėtojo pasirinkimas mokėjimo kortelių schemoms ir aptarnaujančiam teikėjui yra nežinomas, todėl mokėjimo kortelių schemos neturi galimybės taikyti šiuo reglamentu nustatytų skirtingų viršutinių ribų debeto ir kredito kortelių operacijoms, kurios atskiriamos remiantis sutartu mokėjimo operacijos sumos nurašymo. Atsižvelgiant į tai, kad reikia išsaugoti esamų verslo modelių funkcijas, vengiant nepagrįstų arba pernelyg didelių teisinės atitikties sąnaudų, ir tuo pat metu atsižvelgiant į tai, kad svarbu įvairių kategorijų mokėjimo kortelėms užtikrinti deramas vienodas sąlygas, tikslinga tokioms universaliomis kortelėmis atliekamoms nacionalinėms mokėjimo operacijoms taikyti tą pačią taisyklę, kuri šiuo reglamentu numatoma debeto kortelių operacijoms. Vis dėlto toms mokėjimo priemonėms turėtų būti suteiktas ilgesnis laikotarpis prisitaikyti. Todėl išimties tvarka 18 mėnesių po šio reglamento įsigaliojimo pereinamuoju laikotarpiu valstybės narės gali nustatyti maksimalią tokių nacionalinių universalių kortelių mokėjimo operacijų, kurios laikomos lygiavertėmis kredito kortelių operacijoms, dalį. Pavyzdžiui, viršutinė kredito kortelių riba galėtų būti taikoma apibrėžtai prekybininkų arba aptarnaujančiųjų teikėjų visos operacijų vertės daliai. Tokiu atveju šių nuostatų matematinis rezultatas būtų lygiavertis bendros tarpbankinio mokesčio viršutinės ribos taikymui nacionalinėms mokėjimo operacijoms, atliekamoms universaliomis kortelėmis;

- (26) šis reglamentas turėtų būti taikomas visoms operacijoms, kai mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra Sąjungoje;
- (27) pagal technologinio neutralumo principą, nustatytą Europos skaitmeninėje darbotvarkėje, šis reglamentas turėtų būti taikomas kortele grindžiamoms mokėjimo operacijoms nepaisant aplinkos, kurioje vykdoma ši operacija, be kita ko, naudojant mažmenines mokėjimo priemones ir paslaugas, kurios gali būti teikiamos ne internetu, internetu arba mobiliuoju telefonu;
- (28) kortele grindžiamos mokėjimo operacijos paprastai vykdomos pagal du pagrindinius verslo modelius, vadinamąsias trišales mokėjimo kortelių schemas (kortelės turėtojas – aptarnavimo ir išleidimo schema – prekybininkas) ir keturšales mokėjimo kortelių schemas (kortelės turėtojas – bankas išleidėjas – aptarnaujantysis bankas – prekybininkas). Daugelyje keturšalių mokėjimo kortelių schemų taikomas aiškus tarpbankinis mokestis, kuris yra paprastai daugiašalis. Siekiant pripažinti, kad egzistuoja užslėpti tarpbankiniai mokesčiai, ir prisidėti prie vienodų sąlygų kūrimo, trišales mokėjimo kortelių schemas, kuriose mokėjimo paslaugų teikėjai veikia kaip išleidėjai arba aptarnaujantieji teikėjai, reikėtų laikyti keturšalėmis mokėjimo kortelių schemomis ir joms taikyti tokias pačias taisykles, o skaidrumo ir kitos priemonės, susijusios su veiklos vykdymo taisyklėmis, turėtų būti taikomos visiems teikėjams. Tačiau atsižvelgiant į tokios rūšies trišalių mokėjimo kortelių schemų specifiką, tikslinga, kad pereinamuoju laikotarpiu valstybės narės galėtų nuspręsti netaikyti tarpbankinio mokesčio viršutinės ribos reglamentuojančių taisyklių, jei tokios schemos užima nereikšmingą rinkos dalį atitinkamose valstybėse narėse;
- (29) išleidimo paslauga grindžiama mokėjimo priemonės išleidėjo ir mokėtojo sutartiniais santykiais, neatsižvelgiant į tai, ar išleidėjas saugo lėšas mokėtojo vardu. Išleidėjas mokėtojui suteikia mokėjimo kortesles, autorizuoja operacijas terminaluose ar jiems lygiaverčiuose prietaisuose ir gali aptarnaujančiajam teikėjui garantuoti mokėjimą už operacijas, kurios atitinka atitinkamos schemos taisykles. Todėl vien tik mokėjimo kortelių platinimas ar techninės paslaugos, pavyzdžiui, vien tik duomenų apdorojimas ir saugojimas, neturi būti laikoma išleidimu;
- (30) aptarnavimo paslauga – tai operacijų grandinė nuo kortele grindžiamos mokėjimo operacijos iniciavimo iki lėšų pervedimo į gavėjo mokėjimo sąskaitą. Priklausomai nuo valstybės narės ir taikomo verslo modelio aptarnavimo paslauga organizuojama skirtingai. Todėl tarpbankinį mokestį mokantis mokėjimo paslaugų teikėjas ne visada tiesiogiai sudaro sutartį su gavėju. Vis dėlto pagal šį reglamentą į aptarnaujančiojo teikėjo apibrėžtį turėtų būti įtraukti tarpininkai, kurie teikia dalį aptarnavimo paslaugų, bet neturi tiesioginių sutartinių santykių su gavėjais. Aptarnavimo paslauga teikiama nepriklausomai nuo to, ar aptarnaujantysis teikėjas saugo lėšas gavėjo vardu. Tokios techninės paslaugos kaip vien tik duomenų apdorojimas ir saugojimas arba terminalų eksploatavimas neturi būti laikomos aptarnavimu;
- (31) svarbu užtikrinti, kad nuostatos dėl tarpbankinių mokesčių, kuriuos mokėjimo paslaugų teikėjai turi sumokėti arba gauti, nebūtų apeinamos alternatyviu mokesčių srautu, skirtu išleidėjams. Siekiant išvengti tokios padėties, sumokėta grynoji kompensacija ar gauta išleidėjo iš mokėjimo kortelių schemos ar į ją, aptarnaujančiojo teikėjo arba kito tarpininko, įskaitant galimus autorizavimo mokesčius, turėtų būti laikoma tarpbankiniu mokesčiu. Apskaičiuojant tarpbankinį mokestį ir siekiant patikrinti, ar reikalavimas nėra apeinamas, reikėtų atsižvelgti į bendrą mokėjimų arba paskatų sumą, kurią gauna išleidėjas iš mokėjimo kortelių schemos už reguliuojamas operacijas, atėmus mokesčius, kuriuos mokėjimo kortelių schemai sumoka išleidėjas. Mokėjimai, paskatos ir mokesčiai, į kuriuos atsižvelgiama, galėtų būti tiesioginiai (t. y. grindžiami apimtimi arba susiję su konkrečia operacija) arba netiesioginiai (įskaitant rinkodaros paskatas, premijas, atskaitas už tam tikras įvykdytų operacijų apimtis). Tikrinant, ar šio reglamento nuostatos nėra apeinamos, visų pirma reikia atsižvelgti į išleidėjų pelną, gautą iš specialių programų, kurias bendrai vykdo išleidėjai ir mokėjimo kortelių schemos, taip pat į pajamas iš apdorojimo, leidimų suteikimo ir kitų mokesčių, iš kurių mokėjimo kortelių schemos gauna pajamų. Atitinkamais atvejais ir jei tai pagrįsta kitais objektyviais faktais, siekiant nustatyti, ar galimai neapeinamas šis reglamentas, taip pat galėtų būti atsižvelgiama į mokėjimo kortelių išleidimą trečiojoje šalyse;
- (32) vartotojai paprastai nežino apie mokesčius, kuriuos sumoka prekybininkai už mokėjimo priemones, kuriomis jie naudojasi. Tuo pat metu išleidėjų taikomomis skatinimo priemonėmis (kaip antai kelionės čekiai, premijos, atskaitos, mokėjimų susigrąžinimas, nemokamas draudimas ir pan.) vartotojai gali būti skatinami naudotis mokėjimo priemonėmis, dėl kurių išleidėjai gauna daug mokesčių. Kad taip neatsitiktų, priemonės, kuriomis ribojami tarpbankiniai mokesčiai, turėtų būti taikomos tik mokėjimo kortelėms, kurios tapo masiniu produktu, ir prekybininkams paprastai sunku atsisakyti jas aptarnauti, nes jos plačiai išduodamos ir naudojamos (t. y. vartotojų debeto ir kredito kortelės). Siekiant sustiprinti veiksmingą rinkos veikimą nereguliuojamose sektoriaus dalyse ir apriboti veiklos perkėlimą iš reguliuojamų sektoriaus dalių į nereguliuojamas, būtina priimti tam tikras priemones, įskaitant dėl schemos ir infrastruktūros atskyrimo, gavėjo vykdomo mokėtojo skatinimo ir gavėjo pasirinkimo priimti mokėjimo priemones;

- (33) schemos ir infrastruktūros atskyrimas turėtų leisti visiems subjektams, apdorojantiems mokėjimų duomenis, konkuruoti dėl schemų klientų. Kadangi apdorojimo sąnaudos sudaro didelę kortelių priėmimo bendrų sąnaudų dalį, svarbu, kad ši vertės grandinės dalis būtų atvira veiksmingai konkurencijai. Remiantis schemos ir infrastruktūros atskyrimu, kortelių schemos ir apdorojimo paslaugą teikiantys subjektai turėtų būti nepriklausomi apskaitos, organizacinės struktūros ir sprendimų priėmimo proceso požiūriu. Jie neturėtų diskriminuoti, pavyzdžiui, vieni kitiems sudarydami lengvatines sąlygas arba suteikdami informacijos, kuri suteiktų pranašumų ir kuri nėra prieinama jų konkurentams iš atitinkamo rinkos segmento, nustatydami pernelyg didelius informacijos reikalavimus savo konkurentams atitinkamame rinkos segmente, subsidijuodami savo atitinkamą veiklą arba turėdami bendrą valdymo tvarką. Tokia diskriminacinė praktika prisideda prie rinkos susiskaidymo, neigiamai veikia naujų dalyvių galimybes patekti į rinką ir neleidžia atsirasti visos Sąjungos masto rinkos dalyviams, taigi trukdo sukurti vidaus rinką mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu srityje, o tai daro žalą prekybininkams, bendrovėms ir vartotojams;
- (34) pagal schemos taisykles, kurias taiko mokėjimo kortelių schemos, ir praktiką, kurią taiko mokėjimo paslaugų teikėjai, paprastai prekybininkai ir vartotojai nėra informuojami apie mokesčių skirtumus ir mažėja rinkos skaidrumas, pavyzdžiui, nediferencijuojant mokesčių arba neleidžiant prekybininkams pasirinkti pigesnio prekės ženklo kortelės kelių mokėjimo priemonių prekės ženklų kortelių atveju arba skatinti vartotojus naudoti tokias pigesnes korteles. NET jeigu prekybininkai ir žino apie skirtingas sąnaudas, schemos taisyklės dažnai jiems neleidžia imtis priemonių mokesčiams sumažinti;
- (35) mokėjimo priemonės gavėjui sudaro skirtingas sąnaudas – kai kurios priemonės yra brangesnės nei kitos. Išskyrus tuos atvejus, kai mokėjimo priemonė nustatyta teisės aktu tam tikrų kategorijų mokėjimams arba jos negalima atsisakyti dėl teisėtos mokėjimo priemonės statuso gavėjas turėtų turėti galimybę laisvai, remiantis Direktyva 2007/64/EB, skatinti mokėtojus naudotis konkrečia mokėjimo priemone. Kortelių schemos ir mokėjimo paslaugų teikėjai šiuo atveju gavėjams nustato kelis apribojimus, pavyzdžiui, apribojimus gavėjui atsisakyti konkrečių mokėjimo priemonių dėl mažų sumų, teikti mokėtojui informaciją apie mokesčius, kurie susidaro gavėjui dėl konkrečių mokėjimo priemonių, arba apribojimą gavėjui dėl kasų, kuriose priimamos konkrečios mokėjimo priemonės, skaičiaus parduotuvėje. Šie apribojimai turėtų būti panaikinti;
- (36) tuomet, kai gavėjas skatina mokėtoją naudotis konkrečiomis mokėjimo priemonėmis, gavėjas iš mokėtojo neturėtų imti jokių mokesčių už mokėjimo priemonių, kurių tarpbankiniai mokesčiai reguliuojami pagal šio reglamento taikymo sritį, naudojimą, nes tokiais atvejais pridėtinio mokesčio privalumai tampa riboti, o rinkoje susidaro sudėtingos situacijos;
- (37) reikalavimo priimti visas korteles taisyklė yra dvipusis įpareigojimas, kurį išleidėjai ir mokėjimo kortelių schemos nustato gavėjams priimti visas to paties prekės ženklo korteles, nepriklausomai nuo skirtingų šių kortelių sąnaudų (reikalavimas priimti visus produktus), ir, neatsižvelgiant į atskirą banką išleidėją, kuris išleido kortelę (reikalavimas priimti visų išleidėjų korteles). Vartotojai suinteresuoti, kad tos pačios kategorijos kortelių atžvilgiu gavėjai negalėtų diskriminuoti išleidėjų arba kortelių turėtojų, o mokėjimo kortelių schemos ir mokėjimo paslaugų teikėjai galėtų tokį įpareigojimą jiems nustatyti. Todėl reikalavimo priimti visas korteles taisyklės reikalavimas priimti visų išdavėjų korteles yra pagrįsta taisyklė mokėjimo kortelių scheme, nes ji neleidžia gavėjams diskriminuoti atskirų bankų, kurie išdavė kortelę. Reikalavimas priimti visus produktus yra iš esmės susiejimo praktika, kurios poveikis – susieti mažų mokesčių kortelių priėmimą su didelių mokesčių kortelių priėmimu. Panaikinus reikalavimo priimti visas korteles taisyklės reikalavimą priimti visus produktus prekybininkai galėtų apriboti mokėjimo kortelių pasirinkimą ir priimti tik mažų (mažesnių) sąnaudų mokėjimo korteles, o sumažėjusios prekybininkų sąnaudos taip pat būtų naudingos vartotojams. Tokiu atveju debeto korteles priimančys prekybininkai nebūtų verčiami priimti kredito kortelių, o priimančys kredito korteles nebūtų verčiami priimti verslo mokėjimo kortelių. Tačiau siekiant apsaugoti vartotoją ir vartotojo galimybę kuo dažniau naudoti mokėjimo korteles, prekybininkai turėtų būti įpareigoti priimti korteles, kurioms taikomas tas pats reguliuojamas tarpbankinis mokestis, jeigu tik jos yra to paties prekės ženklo ir tos pačios kategorijos (iš anksto apmokėta mokėjimo kortelė, debeto kortelė ar kredito kortelė). Toks apribojimas taip pat sukurtų konkurencingesnę aplinką kortelėms, kurių tarpbankiniai mokesčiai šiuo reglamentu nėra reguliuojami, nes prekybininkai įgautų didesnę galią derėtis dėl sąlygų, kuriomis jie tokias korteles priimtų. Tokių apribojimų turėtų būti nedaug ir jie turėtų būti laikomi priimtinais tik siekiant sustiprinti vartotojų apsaugą, vartotojams suteikiant pakankamai tikrumo dėl to, kad prekybininkai priims jų mokėjimo korteles;

- (38) mokėjimo paslaugų teikėjai turėtų užtikrinti aiškų vartotojų ir verslo mokėjimo kortelių atskyrimą tiek techniniu, tiek komerciniu pagrindu. Be to, svarbu apibrėžti, kad verslo mokėjimo kortelė yra mokėjimo priemonė, naudojama tik verslo išlaidoms, kurios bus nurašomos tiesiogiai nuo įmonės ar viešojo sektoriaus subjekto arba savarankiškai dirbančio fizinio asmens sąskaitos;
- (39) gavėjai ir mokėtojai turėtų turėti priemonių skirtingoms kortelių kategorijoms nustatyti. Todėl įvairius prekės ženklus ir kategorijas turėtų būti galima atpažinti elektroniniu būdu, o naujai išduotų kortelė grindžiamų mokėjimo priemonių atveju vizualiai ant prietaiso. Be to, mokėtojas taip pat turėtų būti informuojamas apie mokėtojo mokėjimo priemonės (-ių) priėmimą konkrečioje pardavimo vietoje. Būtina, kad gavėjas mokėtoju praneštų apie konkretaus prekės ženklo naudojimo apribojimą tuo pačiu metu ir tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir informaciją, kad konkretus prekės ženklas priimamas;
- (40) siekiant užtikrinti veiksmingą prekių ženklų konkurenciją, svarbu, kad mokėjimo programėlę galėtų pasirinkti vartotojai, o ne nustatytų paslaugų teikėjų rinka, kuri apima mokėjimo kortelių schemas, mokėjimo paslaugų teikėjus arba mokėjimo duomenis apdorojančius subjektus. Tokia tvarka neturėtų užkirsti kelio mokėtojams ir gavėjams nustatyti automatinio programėlės parinkimo, kai tai techniškai įmanoma, jeigu atliekant kiekvieną operaciją pasirinkimą galima pakeisti;
- (41) tam, kad būtų užtikrinamos teisių gynimo galimybės, kai šis reglamentas taikomas neteisingai arba kai kyla mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų ginčų, valstybės narės turėtų sukurti tinkamas ir veiksmingas neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūras arba imtis lygiaverčių priemonių. Valstybės narės turėtų nustatyti nuobaudų už šio reglamento pažeidimus taikymo taisykles ir užtikrinti, kad šios nuobaudos būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios ir kad jos būtų taikomos;
- (42) Komisija turėtų pateikti ataskaitą, kurioje būtų išnagrinėti įvairūs šio reglamento padariniai rinkos veikimui. Būtina, kad Komisija turėtų galimybę rinkti informaciją, reikalingą šiai ataskaitai parengti, ir kad kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiautų su Komisija jai renkant duomenis;
- (43) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. nustatyti vienodus reikalavimus kortelė grindžiamoms mokėjimo operacijoms ir internetu bei mobiliuoju telefonu kortelėmis grindžiamiems mokėjimams, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl siūlomo veiksmo masto tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo, Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (44) šiuo reglamentu užtikrinamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, visų pirma pripažįstamų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, pirmiausia teisės į veiksmingą teisinę gynybą arba teisingą bylos nagrinėjimą, laisvės užsiimti verslu, vartotojų apsaugos, ir jis turi būti taikomas laikantis šių teisių ir principų,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomi vienodi techniniai ir komerciniai reikalavimai Sąjungoje vykdomoms kortelė grindžiamoms mokėjimo operacijoms, kai ir mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, ir gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas yra Sąjungoje.
2. Šis reglamentas netaikomas paslaugoms, grindžiamoms konkrečiomis mokėjimo priemonėmis, kurias galima naudoti tik ribotai ir kurios atitinka vieną iš šių sąlygų:
 - a) priemonėmis, kuriomis suteikiama galimybė turėtoju įsigyti prekių arba paslaugų tik išleidėjo patalpose arba ribotame paslaugų teikėjų tinkle pagal tiesioginį komercinį susitarimą su profesionaliu išleidėju;
 - b) priemonėmis, kurios gali būti naudojamos tik labai riboto asortimento prekėms arba paslaugoms įsigyti;
 - c) priemonėmis, kurios galioja tik vienoje valstybėje narėje, yra suteikiamos įmonės arba viešojo sektoriaus subjekto prašymu, kurias reguliuoja nacionalinė arba regioninė valdžios institucija ir kurios naudojamos konkrečiais socialiniais arba mokesčių tikslais siekiant įsigyti konkrečių prekių ar paslaugų iš tiekėjų, turinčių komercinį susitarimą su išleidėju.

3. II skyrius netaikomas:
 - a) operacijoms verslo mokėjimo kortelėmis;
 - b) grynųjų pinigų pasiėmimui iš bankomatų arba mokėjimo paslaugų teikėjo klientų aptarnavimo vietose; ir
 - c) operacijoms trišalių mokėjimo kortelių schemų išleistomis mokėjimo kortelėmis.
4. 7 straipsnis trišalėms mokėjimo kortelių schemoms netaikomas.

5. Kai trišalė mokėjimo kortelių schema suteikia leidimą kitiems mokėjimo paslaugų teikėjams leisti kortele grindžiamas mokėjimo priemonės arba aptarnauti kortele grindžiamas mokėjimo operacijas, arba abiem atvejais, arba išleisdžia mokėjimo kortele grindžiamas mokėjimo priemonės kartu su kelių prekių ženklų naudojimo partneriu arba per agentą, ji laikoma keturšale mokėjimo kortelių schema. Tačiau iki 2018 m. gruodžio 9 d. nacionalinių mokėjimo operacijų atveju tokios rūšies trišalei mokėjimo kortelių schemai gali būti netaikomi įpareigojimai pagal II skyrių, jeigu valstybėje narėje tokios trišalės mokėjimo kortelių schemas kortele grindžiamos mokėjimo operacijos per metus neviršija 3 % visų toje valstybėje narėje atliekamų kortele grindžiamų mokėjimo operacijų vertės.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1. aptarnaujantysis teikėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris su gavėju sudaro sutartį dėl kortele grindžiamų mokėjimo operacijų priėmimo ir apdorojimo, pervedant lėšas gavėjui;
2. Išleidėjas – mokėjimo paslaugų teikėjas, kuris sudaro sutartį suteikti mokėtojai mokėjimo priemonę, skirtą inicijuoti ir apdoroti mokėtojo kortele grindžiamas mokėjimo operacijas;
3. Vartotojas – fizinis asmuo, kuris pagal mokėjimo paslaugų sutartis, kurioms taikomas šis reglamentas, veikia siekdamas su jo vykdoma prekyba, verslu ar profesija nesusijusių tikslų;
4. debeto kortelės operacija – kortele grindžiama mokėjimo operacija, įskaitant operacijas iš anksto apmokėtomis mokėjimo kortelėmis, kuri nėra kredito kortelės operacija;
5. kredito kortelės operacija – kortele grindžiama mokėjimo operacija, kai pagal iš anksto nustatytas kredito sąlygas, taikant palūkanas arba ne, visa operacijos suma arba jos dalis nurašoma nuo mokėtojo sąskaitos iš anksto sutartą konkrečią kalendorinio mėnesio dieną;
6. verslo mokėjimo kortelė – įmonėms, viešojo sektoriaus subjektams arba savarankiškai dirbantiems fiziniams asmenims išduota kortele grindžiama mokėjimo priemonė, kuri naudojama tik veiklos išlaidoms apmokėti, kai tokiais kortelėmis atliekamų mokėjimų sumos tiesiogiai nurašomos nuo įmonės, viešojo sektoriaus subjekto arba savarankiškai dirbančio fizinio asmens sąskaitos;
7. kortele grindžiama mokėjimo operacija – paslauga, grindžiama mokėjimo kortelių schemos infrastruktūra ir veiklos taisyklėmis, atlikti mokėjimo operaciją naudojant bet kokią kortelę, telekomunikacijų priemones, skaitmeninį ar IT įrenginį arba programinę įrangą, jei jos rezultatas – debeto ar kredito kortelės operacija. Kortele grindžiamos mokėjimo operacijos neapima kitų rūšių mokėjimo paslaugomis grindžiamų operacijų;
8. tarptautinė mokėjimo operacija – kortele grindžiama mokėjimo operacija, kai išleidėjas ir aptarnaujantysis teikėjas yra skirtingose valstybėse narėse arba kai kortele grindžiamą mokėjimo priemonę išdavė išleidėjas, esantis kitoje nei pardavimo vietos valstybėje narėje;
9. nacionalinė mokėjimo operacija – bet kokia kortele grindžiama mokėjimo operacija, kuri nėra tarptautinė mokėjimo operacija;
10. tarpbankinis mokestis – mokestis, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai per trečiąją šalį už kiekvieną operaciją mokamas tarp išleidėjo ir aptarnaujančiojo teikėjo. Grynoji kompensacija arba kitas sutartas atlygis laikomi tarpbankinio mokesčio dalimi;
11. grynoji kompensacija – bendra grynoji mokėjimų, nuolaidų ar paskatų suma, kurią išleidėjas gauna iš mokėjimo kortelių schemos, aptarnaujančiojo teikėjo ar kito tarpininko už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas ar susijusią veiklą;

12. prekybininko aptarnavimo mokestis – aptarnaujančiam teikėjui gavėjo mokamas mokestis, susijęs su kortele grindžiamomis mokėjimo operacijomis;
13. Gavėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris yra numatytas mokėjimo operacijos lėšų gavėjas;
14. Mokėtojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris turi mokėjimo sąskaitą ir leidžia vykdyti mokėjimo iš tos mokėjimo sąskaitos nurodymą arba, jeigu mokėjimo sąskaitos nėra, fizinis arba juridinis asmuo, kuris duoda mokėjimo nurodymą;
15. mokėjimo kortelė – tam tikros kategorijos mokėjimo priemonė, kuri leidžia mokėtojui inicijuoti debeto ar kredito kortelės operaciją;
16. mokėjimo kortelių schema – bendras kortele grindžiamų mokėjimo operacijų vykdymo taisyklių, praktikos, standartų ir (arba) įgyvendinimo gairių rinkinys; ji yra atskirta nuo bet kokios infrastruktūros ar mokėjimo sistemos, kuria užtikrinamas jos veikimas, ir apima konkretų sprendimus priimančią organą, organizaciją ar subjektą, atskaitingą už schemos veikimą;
17. keturšalė mokėjimo kortelių schema – mokėjimo kortelių schema, kurioje kortele grindžiamos mokėjimo operacijos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos į gavėjo mokėjimo sąskaitą atliekami tarpininkaujant schemai, išleidėjui (iš mokėtojo pusės) ir aptarnaujančiam teikėjui (iš gavėjo pusės);
18. trišalė mokėjimo kortelių schema – mokėjimo kortelių schema, kurioje pati schema teikia aptarnavimo ir išdavimo paslaugas ir kai kortele grindžiamos mokėjimo operacijos vykdomos iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos į gavėjo mokėjimo sąskaitą toje schemoje. Kai trišalė mokėjimo kortelių schema suteikia leidimą kitiems mokėjimo paslaugų teikėjams išleisti kortele grindžiamas mokėjimo priemones arba aptarnauti kortele grindžiamas mokėjimo operacijas arba, abiem atvejais, arba išduoda kortele grindžiamos mokėjimo priemones kartu su kelių prekių ženklų naudojimo partneriu arba per agentą, ji laikoma keturšale mokėjimo kortelių schema;
19. mokėjimo priemonė – personalizuota (-os) priemonė (-ės) ir (arba) procedūros, dėl kurių susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir mokėjimo paslaugų teikėjas ir kurios naudojamos mokėjimo nurodymui inicijuoti;
20. kortele grindžiamo mokėjimo priemonė – mokėjimo priemonė, įskaitant kortelę, mobiliųjį telefoną, kompiuterį ar kitą techninį įrenginį su įdiegta tinkama mokėjimo programėle, kuri leidžia mokėtojui inicijuoti kortele grindžiamą mokėjimo operaciją, kuri nėra kredito pervedimas arba tiesioginis debetas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 260/2012 2 straipsnyje;
21. mokėjimo programėlė – įrenginyje įdiegta kompiuterių programinė arba jai lygiavertė įranga, sudaranti galimybę inicijuoti kortele grindžiamas mokėjimo operacijas ir leidžianti mokėtojui atlikti mokėjimo nurodymus;
22. mokėjimo sąskaita – vieno ar daugiau mokėjimo paslaugų vartotojų vardu turima sąskaita, naudojama mokėjimo operacijoms vykdyti, be kita ko, per specialią elektroninių pinigų sąskaitą, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/110/EB ⁽¹⁾ 2 straipsnio 2 punkte;
23. mokėjimo nurodymas – mokėtojo nurodymas savo mokėjimo paslaugų teikėjui įvykdyti mokėjimo operaciją;
24. mokėjimo paslaugų teikėjas – bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, kuriam suteiktas leidimas teikti mokėjimo paslaugas, išvardytas Direktyvos 2007/64/EB priede, arba pripažintas kaip elektroninių pinigų išleidėjas pagal Direktyvos 2009/110/EB 1 straipsnio 1 dalį. Mokėjimo paslaugų teikėjas gali būti išleidėjas ar aptarnaujantysis teikėjas arba abu;
25. mokėjimo paslaugų vartotojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris naudojasi mokėjimo paslauga kaip mokėtojas ar gavėjas arba abu;
26. mokėjimo operacija – mokėtojo ar jo vardu arba gavėjo inicijuotas lėšų pervedimo veiksmas, nesvarbu, kokie yra mokėtojo ir gavėjo vienas kitam prisiimti įsipareigojimai, kuriais grindžiama operacija;
27. Apdorojimas – mokėjimo operacijos apdorojimo paslaugų vykdymas atliekant veiksmus, kurių reikia aptarnaujančiojo teikėjo ir išleidėjo mokėjimo instrukcijoms vykdyti;
28. apdorojimo paslaugą teikiantis subjektas – fizinis arba juridinis asmuo, teikiantis mokėjimo operacijos apdorojimo paslaugas;

⁽¹⁾ 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir riziką ribojančios priežiūros, iš dalies keičianti Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinanti Direktyvą 2000/46/EB (OL L 267, 2009 10 10, p. 7).

29. pardavimo vieta – prekybininko fizinių patalpų adresas, kuriuo inicijuojama mokėjimo operacija. Tačiau:
- a) nuotolinės prekybos arba nuotolinių sutarčių (pvz., elektroninė prekyba), kaip apibrėžta Direktyvos 2011/83/ES 2 straipsnio 7 punkte, atveju pardavimo vieta yra pastovios verslo vietos, kurioje prekybininkas vykdo veiklą, adresas nepriklausomai nuo interneto svetainės ar serverio, kuriuose inicijuojama mokėjimo operacija, buvimo vietos;
 - b) jeigu prekybininkas neturi pastovios verslo vietos, pardavimo vieta yra adresas, kuriuo prekybininkui išduota galiojanti verslo licencija, kuriuo inicijuojama mokėjimo operacija;
 - c) jeigu prekybininkas neturi nei pastovios verslo vietos, nei galiojančios verslo licencijos, pardavimo vieta yra adresas korespondencijai, susijusiai su prekybinės veiklos mokesčių mokėjimu, kuriuo inicijuojama mokėjimo operacija;
30. mokėjimo priemonės prekės ženklas – fizinis ar skaitmeninis pavadinimas, terminas, ženklas, simbolis ar jų derinys, pagal kurį galima nustatyti mokėjimo kortelių schemą, kurioje vykdomos kortele grindžiamos mokėjimo operacijos;
31. kelių mokėjimo priemonių prekių ženklų naudojimas – dviejų ar daugiau mokėjimo priemonių prekių ženklų arba to paties prekės ženklo mokėjimo programėlių naudojimas toje pačioje kortele grindžiamoje mokėjimo priemonėje;
32. kelių prekių ženklų naudojimas – bent vieno mokėjimo priemonės prekės ženklo ir bent vieno ne mokėjimo priemonės prekės ženklo naudojimas toje pačioje kortele grindžiamoje mokėjimo priemonėje;
33. debeto kortelė – mokėjimo priemonė, kuri leidžia mokėtojiui inicijuoti debeto kortelės operaciją, išskyrus iš anksto apmokėtomis mokėjimo kortelėmis vykdomas operacijas, kategorija;
34. kredito kortelė – mokėjimo priemonė, kuri leidžia mokėtojiui inicijuoti kredito kortelės operaciją, kategorija;
35. iš anksto apmokėta mokėjimo kortelė – mokėjimo priemonė, kurioje saugomi elektroniniai pinigai, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/110/EB 2 straipsnio 2 punkte, kategorija.

II SKYRIUS

TARPBANKINIAI MOKESČIAI

3 straipsnis

Tarpbankiniai mokesčiai už vartotojų debeto kortelių operacijas

1. Mokėjimo paslaugų teikėjai nenustato ir neprašo už kiekvieną debeto kortelės operaciją mokėti didesnio nei 0,2 % operacijos vertės tarpbankinio mokesčio.
2. Nacionalinių debeto kortelių operacijų atveju valstybės narės gali:
 - a) nustatyti procentais išreikštą tarpbankinio mokesčio už kiekvieną operaciją viršutinę ribą, kuri būtų žemesnė nei nustatyta 1 dalyje, ir gali įvesti fiksuotą maksimalaus mokesčio dydį, kurio negalėtų viršyti mokesčio suma, gauta pritaikius procentinę normą; arba
 - b) leisti mokėjimo paslaugų teikėjams taikyti ne didesnę kaip 0,05 EUR tarpbankinį mokestį už kiekvieną operaciją, arba valstybėse narėse, kurių valiuta nėra euro, atitinkamą vertę nacionaline valiuta 2015 m. birželio 8 d., kuri peržiūrima kas penkerius metus arba, kai yra žymus valiutos kursų svyravimas. Šis tarpbankinis mokestis už kiekvieną operaciją taip pat gali būti taikomas kartu su maksimalia procentine norma ne didesne kaip 0,2 % su sąlyga, kad mokėjimo kortelių schemos tarpbankinių mokesčių suma neviršytų 0,2 % bendros metinės nacionalinių debeto kortelių operacijų vertės kiekvienoje mokėjimo kortelių schemoje.
3. Iki 2020 m. gruodžio 9 d. nacionalinių debeto kortelių operacijų atžvilgiu valstybės narės gali leisti mokėjimo paslaugų teikėjams taikyti tarpbankinį mokestį, kurio svartinis vidurkis būtų ne didesnis kaip 0,2 % visų nacionalinių debeto kortelių operacijų kiekvienoje mokėjimo kortelių schemoje metinės vidutinės operacijų vertės. Valstybės narės gali nustatyti žemesnę svartinio tarpbankinio mokesčio vidurkio viršutinę ribą, taikomą visoms nacionalinėms debeto kortelių operacijoms.
4. 2 ir 3 dalyse nurodyta metinė operacijų vertė apskaičiuojama kasmet, apimant laikotarpį nuo sausio 1 d. ir iki gruodžio 31 d., ir taikoma nuo kitų metų balandžio 1 d. Pirmojo tokios vertės apskaičiavimo bazinis laikotarpis prasidės likus 15 kalendorinių mėnesių iki 2 ir 3 dalių taikymo pradžios dienos ir baigiasi likus trims kalendoriniams mėnesiams iki tos dienos.

5. 13 straipsnyje nurodytos kompetentingos institucijos pateikę rašytinį prašymą, reikalauja, kad mokėjimo kortelių schemos ir (arba) mokėjimo paslaugų teikėjai pateiktų visą informaciją, reikalingą siekiant patikrinti, ar šio straipsnio 3 ir 4 dalys taikomos teisingai. Tokia informacija kompetentingai institucijai siunčiama iki kitų metų po 4 dalies pirmame sakinyje nurodyto bazinio laikotarpio kovo 1 d. Visa kita informacija, leidžianti kompetentingoms institucijoms patikrinti, kaip laikomasi šio skyriaus nuostatų, kompetentingoms institucijoms siunčiama jų rašytiniu prašymu ir iki jų nustatyto termino. Kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad tokia informacija būtų patvirtinta nepriklausomo auditoriaus.

4 straipsnis

Tarpbankiniai mokesčiai už vartotojų kredito kortelių operacijas

Mokėjimo paslaugų teikėjai nenustato ir neprašo už kiekvieną kredito kortelės operaciją mokėti didesnio nei 0,3 % operacijos vertės tarpbankinio mokesčio. Valstybės narės gali nustatyti žemesnę tarpbankinio mokesčio už kiekvieną operaciją viršutinę ribą, taikomą nacionalinėms kredito kortelių operacijoms.

5 straipsnis

Draudimas apeiti reikalavimą

Taikant 3 ir 4 straipsniuose nurodytas viršutines ribas, bet koks sutartas atlygis, įskaitant grynąją kompensaciją, kurio tikslas arba poveikis yra lygiavertis tarpbankinio mokesčio tikslui arba poveikiui ir kurį gauna išleidėjas iš mokėjimo kortelių schemos, aptarnaujančiojo teikėjo arba kito tarpininko už mokėjimo operacijas arba susijusią veiklą, laikomas tarpbankinio mokesčio dalimi.

III SKYRIUS

VEIKLOS TAISYKLĖS

6 straipsnis

Leidimų suteikimas

1. Visi teritoriniai apribojimai Sąjungoje arba lygiavertio poveikio taisyklės susitarimuose dėl leidimų suteikimo arba mokėjimo kortelių schemų taisyklėse, susiję su mokėjimo kortelių išleidimu arba kortele grindžiamų mokėjimo operacijų aptarnavimu, yra draudžiami.
2. Visi reikalavimai arba įpareigojimai gauti leidimą veikti konkrečioje šalyje ar leidimą veikti tarptautiniu mastu arba lygiavertio poveikio taisyklės susitarimuose dėl leidimų suteikimo arba mokėjimo kortelių schemų taisyklėse, susiję su mokėjimo kortelių išleidimu arba mokėjimo kortele grindžiamų mokėjimo operacijų aptarnavimu, yra draudžiami.

7 straipsnis

Mokėjimo kortelių schemos ir apdorojimo paslaugą teikiančių subjektų atskyrimas

1. Mokėjimo kortelių schemos ir apdorojimo paslaugą teikiantys subjektai:
 - a) yra nepriklausomi apskaitos, organizacinės struktūros ir sprendimų priėmimo procesų atžvilgiu;
 - b) mokėjimo kortelių schemos ir apdorojimo veiklos kainų nepateikia sugrupuotai ir šios veiklos nesubsidijuoja iš kitos veiklos;
 - c) jokiais būdais šių schemų vartotojų ir kitų sutarties šalių nediskriminuoja patronuojamųjų įmonių arba akcininkų atžvilgiu, ir visų pirma neteikia jokių savo siūlomų paslaugų su sąlyga, kad jų sutarties šalis naudotų bet kokią kitą jų siūlomą paslaugą.
2. Valstybės narės, kurioje yra schemos registruota buveinė, kompetentinga institucija gali reikalauti, kad mokėjimo kortelių schema pateiktų nepriklausomą ataskaitą, patvirtinančią, kad ji laikosi 1 dalies.
3. Mokėjimo kortelių schemos sudaro galimybę atskirti vienos kortele grindžiamos mokėjimo operacijos autorizavimo ir tarpuskaitymo pranešimus ir juos apdoroti skirtingiems apdorojimo paslaugą teikiantiems subjektams.
4. Bet koks teritorinis diskriminavimas mokėjimo kortelių schemų taikomose apdorojimo taisyklėse, yra draudžiamas.

5. Sąjungoje veikiantys apdorojimo paslaugą teikiantys subjektai, taikydami tarptautinių ar Europos standartizacijos įstaigų parengtus standartus, užtikrina, kad jų sistemos būtų techniškai sąveikios su kitomis Sąjungoje veikiančių apdorojimo paslaugą teikiančių subjektų sistemomis. Be to, mokėjimo kortelių schemos nepriima ir netaiko veiklos taisyklių, kurios ribotų sąveiką su kitais Sąjungos apdorojimo paslaugą teikiančiais subjektais.

6. Pasikonsultavusi su patariamąja komisija, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ 41 straipsnyje, Europos bankininkystės institucija (BEI) gali parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatomi reikalavimai, kuriuos turi atitikti mokėjimo kortelių schemos ir apdorojimo paslaugą teikiantys subjektai, kad būtų užtikrintas šio straipsnio 1 dalies a punkto taikymas.

BEI tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 9 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus laikantis Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnių.

8 straipsnis

Kelių mokėjimo priemonių prekių ženklų naudojimas ir mokėjimo priemonės prekės ženklo ar mokėjimo programėlės pasirinkimas

1. Bet kokios mokėjimo kortelės schemos taisyklės ir taisyklės susitarimuose dėl leidimų suteikimo arba lygiavėčio poveikio priemonės, kurios trukdo arba neleidžia išleidėjui naudoti dviejų arba daugiau skirtingų mokėjimo priemonių prekių ženklų arba mokėjimo programėlių kortele grindžiamo mokėjimo priemonėje yra draudžiamos.

2. Vartotojas sudarydamas sutartį su mokėjimo paslaugų teikėju, gali reikalauti, kad kortele grindžiamo mokėjimo priemonėje būtų naudojami du skirtingi mokėjimo priemonių prekių ženklai arba daugiau, jeigu mokėjimo paslaugų teikėjas teikia tokią paslaugą. Likus pakankamai laiko iki sutarties pasirašymo, mokėjimo paslaugų teikėjas vartotojui pateikia aiškią ir objektyvią informaciją apie visus turimus mokėjimo priemonių prekių ženklus ir jų ypatybes, įskaitant funkcionalumą, kainą ir saugumą.

3. Bet koks skirtingų sąlygų taikymas išleidėjams arba aptarnaujantiems teikėjams pagal schemų taisykles ir susitarimų dėl leidimų suteikimo taisykles dėl skirtingų mokėjimo priemonių prekių ženklų arba mokėjimo programėlių naudojimo kortele grindžiamo mokėjimo priemonėje yra objektyviai pagrįžiamas ir neturi būti diskriminacinis.

4. Mokėjimo kortelių schemos nenustato ataskaitų teikimo reikalavimų, įpareigojimų mokėti mokesčius ar panašių tokio paties tikslo ar poveikio įpareigojimų kortelės išleidžiantiems ir aptarnaujantiems mokėjimo paslaugų teikėjams už operacijas, vykdomas naudojant bet koki įrenginį, kuriame nurodytas jų mokėjimo priemonės prekės ženklas, atliekant operacijas, kurių atžvilgiu nenaudojama jų schema.

5. Bet kokie nukreipimo principai arba lygiavertės priemonės, kuriomis siekiama operacijas apdoroti per tam tikrą konkretų kanalą ar procesą, kiti techniniai ir saugumo standartai bei reikalavimai, susiję su dviejų ar daugiau skirtingų mokėjimo priemonių prekių ženklų ir mokėjimo programėlių kortele grindžiamo mokėjimo priemonėje tvarkymu, neturi būti diskriminaciniai ir turi būti taikomi nediskriminuojant.

6. Mokėjimo kortelių schemos, išleidėjai, aptarnaujantieji teikėjai ir apdorojimo paslaugą teikiantys subjektai bei kiti techninių paslaugų teikėjai mokėjimo priemonėje ar įtaise, naudojamame pardavimo vietoje, neįdiegia automatinio mechanizmo, programinės įrangos arba įrenginių, kurie riboja mokėtojo ar gavėjo mokėjimo priemonės prekės ženklo ar mokėjimo programėlės, arba abiejų, pasirinkimo galimybes naudojant kelių prekių ženklų mokėjimo priemonę.

Gavėjams paliekama galimybė pardavimo vietoje naudojamame įtaise įdiegti automatinius mechanizmus, kuriais nustatomas prioritetas konkretaus mokėjimo priemonės prekės ženklo arba mokėjimo programėlės pasirinkimas, bet gavėjai neužkerta kelio mokėtojui nepaisyti tokio automatinio prioriteto pasirinkimo tų kortelių kategorijų ar susijusių mokėjimo priemonių, kurias priima gavėjai, atžvilgiu.

9 straipsnis

Diferencijavimas

1. Kiekvienas aptarnaujantysis teikėjas nustato prekybininko aptarnavimo mokesčius, nurodytus atskirai pagal mokėjimo kortelių su skirtingais tarpbankinio mokesčio dydžiais skirtingas kategorijas ir skirtingus prekių ženklus, ir jais apmokestina gavėją, nebent gavėjai raštu aptarnaujančiojo teikėjo paprašo apmokestinti nediferencijuotais prekybininko aptarnavimo mokesčiais.

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 12).

2. Aptarnaujantieji teikėjai susitarimuose su gavėjais įtraukia atskirai nurodytą informaciją apie prekybininko aptarnavimo mokesčių, tarpbankinių mokesčių ir schemos mokesčių, taikomų kiekvienai mokėjimo kortelių kategorijai ir prekės ženklui, sumas, nebent vėliau gavėjas raštu pateikia kitokią prašymą.

10 straipsnis

Reikalavimo priimti visas korteles taisyklė

1. Mokėjimo kortelių schemos ir mokėjimo paslaugų teikėjai netaiko jokios taisyklės, kuria gavėjai, priimančys vieno išleidėjo išleistą kortelę grindžiamą mokėjimo priemonę, įpareigojami priimti ir kitas tos pačios mokėjimo kortelių schemos kortelę grindžiamas mokėjimo priemones.
2. 1 dalis netaikoma to paties prekės ženklo ir tos pačios iš anksto apmokėtų mokėjimo kortelių, debeto kortelių ar kredito kortelių kategorijos vartotojų kortelę grindžiamoms mokėjimo priemonėms, kurioms taikomi tarpbankiniai mokesčiai pagal šio reglamento II skyrių.
3. 1 dalis neturi poveikio mokėjimo kortelių schemų ir mokėjimo paslaugų teikėjų galimybei nustatyti, kad kortelių negalima nepriimti remiantis išleidėjo arba kortelės turėtojo tapatybe.
4. Gavėjai, kurie nusprendžia nepriimti visų mokėjimo kortelių schemos kortelių arba kitų mokėjimo priemonių, aiškiai ir nedviprasmiškai informuoja apie tai vartotojus tuo pačiu metu, kai jie informuoja vartotojus, kad priima kitas mokėjimo kortelę schemos korteles ir mokėjimo priemones. Tokia informacija aiškiai matomai pateikiama prie įėjimo į parduotuvę ir prie kasos.

Nuotolinės prekybos atveju tokia informacija pateikiama gavėjo interneto svetainėje ar kitoje taikomoje elektroninėje arba mobiliuoje laikmenoje. Informacija mokėtojų pateikiama tinkamu laiku prieš mokėtojų sudarant pirkimo susitarimą su gavėju.

5. Išledėjai užtikrina, kad jų mokėjimo priemonės būtų atpažįstamos elektroniniu būdu, o naujai išduotos kortelę grindžiamos mokėjimo priemonės ir vizualiai atpažįstamos, sudarant galimybes gavėjams ir mokėtojams nedviprasmiškai nustatyti, kokių prekių ženklų ir kategorijų iš anksto apmokėtas mokėjimo korteles, debeto korteles, kredito korteles ar verslo mokėjimo korteles mokėtojas pasirenka.

11 straipsnis

Skatinimo taisyklės

1. Bet kokia taisyklė susitarimuose dėl leidimų suteikimo, mokėjimo kortelių schemose taikomose schemos taisyklėse ir susitarimuose tarp korteles aptarnaujančiųjų teikėjų ir gavėjų, neleidžianti gavėjams vartotojų skatinti naudoti mokėjimo priemones, kurioms gavėjas teikia pirmenybę, yra draudžiama. Šis draudimas taip pat apima visas taisykles, kuriomis draudžiama gavėjams vienos kortelę grindžiamų mokėjimo priemonių schemos mokėjimo priemones vertinti palankiau ar nepalankiau nei kitų schemų.
2. Bet kokia taisyklė susitarimuose dėl leidimo suteikimo, mokėjimo kortelių schemose taikomose schemos taisyklėse ir susitarimuose tarp aptarnaujančiųjų teikėjų ir gavėjų, neleidžianti gavėjams informuoti mokėtojų apie tarpbankinius mokesčius ir prekybininko aptarnavimo mokesčius, yra draudžiama.
3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys neturi poveikio taisyklėms dėl mokesčių, nuolaidų ar kitų skatinimo priemonių, nustatytoms Direktyvoje 2007/64/EB ir Direktyvoje 2011/83/ES.

12 straipsnis

Gavėjui teikiama informacija apie atskiras kortelę grindžiamas mokėjimo operacijas

1. Įvykdęs atskirą kortelę grindžiamą mokėjimo operaciją, gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjas gavėjui pateikia šią informaciją:
 - a) nuorodą, kuri leidžia gavėjui atpažinti kortelę grindžiamą mokėjimo operaciją;
 - b) mokėjimo operacijos sumą valiuta, kuria lėšos įskaitomos į gavėjo mokėjimo sąskaitą;
 - c) visų kortelę grindžiamos mokėjimo operacijos mokesčių sumą, atskirai nurodant prekybininko aptarnavimo mokestį ir tarpbankinio mokesčio sumą.

Gavėjui iš anksto aiškiai leidus, pirmoje pastraipoje nurodyta informacija gali būti apibendrinta pagal prekės ženklą, programėlę, mokėjimo priemonių kategorijas ir operacijai taikomus tarpbankinių mokesčių tarifus.

2. Aptarnaujančiųjų teikėjų ir gavėjų sutartyse gali būti nurodyta nuostata, kad 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodyta informacija teikiama ar sąlygos su ja susipažinti sudaromos periodiškai ne rečiau kaip kartą per mėnesį bei sutartu būdu, kad gavėjai galėtų saugoti ir atkurti nepakitusią informaciją.

IV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

13 straipsnis

Kompetentingos institucijos

1. Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, kurioms suteikiami įgaliojimai užtikrinti šio reglamento vykdymą, taip pat tyrimo ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimai.
2. Valstybės narės gali kompetentingomis institucijomis paskirti esamas įstaigas.
3. Valstybės narės gali paskirti vieną ar kelias kompetentingas institucijas.
4. Valstybės narės nurodo Komisijai tas kompetentingas institucijas ne vėliau kaip 2016 m. birželio 9 d. Jos nedelsdamos praneša Komisijai apie visus vėlesnius su tomis institucijomis susijusius pasikeitimus.
5. 1 dalyje nurodytos paskirtos kompetentingos institucijos turi turėti reikiamų išteklių savo pareigoms vykdyti.
6. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos veiksmingai stebėtų, ar laikomasi šio reglamento, be kita ko, kovotų su mokėjimo paslaugų teikėjų mėginimais apeiti šį reglamentą ir imtųsi visų būtinų priemonių tokiam laikymuisi užtikrinti.

14 straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų už šio reglamento pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių jų taikymui užtikrinti.
2. Valstybės narės praneša apie tas nuostatas Komisijai ne vėliau kaip 2016 m. birželio 9 d., ir nedelsdamos praneša apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.

15 straipsnis

Ginčų sprendimo, neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūros

1. Valstybės narės užtikrina ir skatina tinkamas ir veiksmingas neteisminio skundų nagrinėjimo ir teisių gynimo procedūras arba imasi lygiaverčių priemonių gavėjų ir jų mokėjimo paslaugų teikėjų ginčams pagal šį reglamentą spręsti. Šiais tikslais valstybės narės atitinkamais atvejais paskiria esamas įstaigas arba įsteigia naujas įstaigas. Įstaigos turi būti nepriklausomos nuo šalių.
2. Valstybės narės nurodo Komisijai tas įstaigas ne vėliau kaip 2017 m. birželio 9 d. Jos nedelsdamos praneša Komisijai apie visus vėlesnius su tomis įstaigomis susijusius pasikeitimus.

16 straipsnis

Universalios kortelės

1. Šio reglamento tikslais nacionalinių mokėjimo operacijų, kurių mokėjimo kortelių schema neišskiria kaip debeto ar kredito kortelių operacijų, atžvilgiu taikomos nuostatos dėl debeto kortelių ar debeto kortelių operacijų.
2. Nukrypstant nuo 1 dalies, iki 2016 m. gruodžio 9 d. valstybės narės gali nustatyti, kad ne daugiau kaip 30 % šio straipsnio 1 dalyje nurodytų nacionalinių mokėjimo operacijų laikomos lygiavertėmis kredito kortelių operacijoms, kurioms taikomos 4 straipsnyje nurodyta tarpbankinio mokesčio viršutinė riba.

17 straipsnis

Nuostata dėl peržiūros

Komisija ne vėliau kaip 2019 m. birželio 9 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia šio reglamento taikymo ataskaitą. Komisijos ataskaitoje visų pirma nagrinėjamas tarpbankinių mokesčių dydžių tinkamumas ir skatinimo priemonės, kaip antai mokesčiai, atsižvelgiant į įvairių mokėjimo priemonių naudojimą bei sąnaudas ir naujų dalyvių, naujų technologijų bei novatoriškų verslo modelių patekimo į rinką mastą. Vertinime visų pirma turi būti svarstoma:

- a) mokesčių mokėtojams kitimas;
- b) mokėjimo kortelių išleidėjų ir mokėjimo kortelių schemų konkurencijos mastas;
- c) poveikis mokėtojo ir gavėjo išlaidoms;
- d) kokių lygiu prekybininkai atspindi tarpbankinių mokesčių dydžio sumažinimą;
- e) techniniai reikalavimai ir jų poveikis visoms susijusioms šalims;
- f) kelių mokėjimo priemonių prekių ženklų naudojimo poveikis vartotojų patogumui, ypač pagyvenusių žmonių ir kitų pažeidžiamų vartotojų;
- g) II skyriaus netaikymo verslo mokėjimo kortelėms poveikis rinkai, lyginant padėtį tose valstybėse narėse, kuriose pridėtinių mokesčių taikymas draudžiamas, su padėtimi tose valstybėse narėse, kuriose jis leidžiamas;
- h) specialių nuostatų, susijusių su tarpbankiniais mokesčiais nacionalinėms debeto kortelių operacijoms, poveikis rinkai;
- i) tarptautinio kortelių aptarnavimo raida ir jo poveikis bendrajai rinkai, lyginant kortelių, kurių mokesčiams taikomos viršutinės ribos, ir kortelių, kurių mokesčiams netaikomos viršutinės ribos, situaciją siekiant apsvarstyti galimybę patikslinti, kuris tarpbankinis mokestis taikomas tarptautinio kortelių aptarnavimo atveju;
- j) mokėjimo kortelių schemos ir apdorojimo atskyrimo taisyklių taikymas praktikoje ir poreikis iš naujo svarstyti atsiejimą teisinėmis priemonėmis;
- k) priklausomai nuo 3 straipsnio 1 dalies poveikio tarpbankinių mokesčių už vidutinės ir didelės vertės debeto kortelių operacijas faktinei vertei, galimas poreikis peržiūrėti tą dalį, numatant, kad viršutinė riba neturėtų viršyti mažesnės iš šių sumų: 0,07 EUR arba 0,2 % operacijos vertės.

Prireikus prie Komisijos ataskaitos pridėdamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, į kurį gali būti įtrauktas siūlomas pakeitimas dėl maksimalios viršutinės tarpbankinių mokesčių ribos.

18 straipsnis

Įsigaliojimas

- 1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
- 2. Jis taikomas nuo 2015 m. birželio 8 d., išskyrus 3, 4, 6 ir 12 straipsnius, kurie taikomi nuo 2015 m. gruodžio 9 d., ir 7, 8, 9 ir 10 straipsnius, kurie taikomi nuo 2016 m. birželio 9 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2015 m. balandžio 29 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkė

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/752**2015 m. balandžio 29 d.****dėl tam tikros Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Juodkalnijos Respublikos stabilizacijos ir asociacijos susitarimo taikymo tvarkos****(kodifikuota redakcija)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 140/2008 ⁽³⁾ buvo iš esmės keičiamas ⁽⁴⁾. Dėl aiškumo ir racionalumo tas reglamentas turėtų būti kodifikuotas;
- (2) 2007 m. spalio 15 d. buvo pasirašytas ir 2010 m. gegužės 1 d. įsigaliojo Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Juodkalnijos Respublikos stabilizacijos ir asociacijos susitarimas ⁽⁵⁾ (toliau – SAS);
- (3) būtina nustatyti tam tikrų SAS nuostatų taikymo tvarką;
- (4) SAS nustatoma, kad žuvininkystės produktus, kurių kilmės šalis yra Juodkalnija, galima importuoti į Sąjungą pagal nustatytas tarifines kvotas, taikant sumažintą muitą. Todėl būtina nustatyti tų tarifinių kvotų administravimą reglamentuojančias nuostatas;
- (5) jeigu būtinos prekybos apsaugos priemonės, jos turėtų būti priimanamos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2015/478 ⁽⁶⁾, Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2015/479 ⁽⁷⁾, Tarybos reglamente (EB) Nr. 1225/2009 ⁽⁸⁾ nustatytas bendrąsias nuostatas arba atskirais atvejais taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 597/2009 ⁽⁹⁾;
- (6) tais atvejais, kai valstybė narė suteikia Komisijai informaciją apie galimą sukčiavimo atvejį arba apie tai, kad nėra administracinio bendradarbiavimo, taikomi atitinkami Sąjungos teisės aktai, visų pirma Tarybos reglamentas (EB) Nr. 515/97 ⁽¹⁰⁾;

⁽¹⁾ 2014 m. gruodžio 10 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. balandžio 20 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2007 m. lapkričio 19 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 140/2008 dėl Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Juodkalnijos Respublikos stabilizacijos ir asociacijos susitarimo ir Europos bendrijos ir Juodkalnijos Respublikos laikinojo susitarimo tam tikros taikymo tvarkos (OL L 43, 2008 2 19, p. 1).

⁽⁴⁾ Žr. I priedą.

⁽⁵⁾ OL L 108, 2010 4 29, p. 3.

⁽⁶⁾ 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/478 dėl bendrų importo taisyklių (OL L 83, 2015 3 27, p. 16).

⁽⁷⁾ 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/479 dėl bendrų eksporto taisyklių (OL L 83, 2015 3 27, p. 34).

⁽⁸⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009 12 22, p. 51).

⁽⁹⁾ 2009 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 597/2009 dėl apsaugos nuo subsidijuoto importo iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 188, 2009 7 18, p. 93).

⁽¹⁰⁾ 1997 m. kovo 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 515/97 dėl valstybių narių administracinių institucijų tarpusavio pagalbos ir dėl pastarųjų bei Komisijos bendradarbiavimo, siekiant užtikrinti teisingą muitinės ir žemės ūkio teisės aktų taikymą (OL L 82, 1997 3 22, p. 1).

- (7) siekiant įgyvendinti atitinkamas šio reglamento nuostatas, Komisijai turėtų padėti pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013 ⁽¹⁾ 285 straipsnį įsteigtas Muitinės kodekso komitetas;
- (8) SAS numatytoms dvišalėms apsaugos sąlygoms įgyvendinti reikia vienodų apsaugos ir kitų priemonių priėmimo sąlygų. Tos priemonės turėtų būti priimanamos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾;
- (9) Komisija turėtų priimti nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus, kai tinkamai pagrįstais atvejais, susijusiais su išskirtinėmis ir kritinėmis aplinkybėmis, susidariusiomis kaip apibrėžta SAS 41 straipsnio 5 dalies b punkte ir 42 straipsnio 4 dalyje, yra priežasčių, dėl kurių privaloma skubėti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatoma Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Juodkalnijos Respublikos stabilizacijos ir asociacijos susitarimo (toliau – SAS) tam tikrų nuostatų išsamių įgyvendinimo taisyklių tam tikra priėmimo tvarka.

2 straipsnis

Nuolaidos žuvų ir žuvininkystės produktams

SAS 29 straipsnio nuostatų dėl žuvų ir žuvininkystės produktų tarifinių kvotų išsamias įgyvendinimo taisykles Komisija priima laikydamasi šio reglamento 9 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3 straipsnis

Tarifų sumažinimas

1. Atsižvelgiant į 2 dalį, lengvatinio tarifo normos suapvalinamos iki vieno skaitmens po kablelio.
2. Lengvatinė norma laikoma visišku atleidimu nuo maito, jeigu pagal 1 dalį apskaičiuota lengvatinio maito norma yra viena iš toliau nurodytų:
 - a) 1 % ar mažiau *ad valorem* maitų atveju arba
 - b) 1 EUR ar mažiau nuo kiekvienos sumos specifinių maitų atveju.

4 straipsnis

Techniniai pritaikymai

Pagal šį reglamentą priimtų nuostatų pakeitimai ir techniniai pritaikymai, kurie yra reikalingi pasikeitus kombinuotosios nomenklatūros kodams ir TARIC subpozicijoms arba būtinai Sąjungai ir Juodkalnijai sudarius naujus arba iš dalies pakeistus susitarimus, protokolus, pasikeitus laiškais ar sudarius kitus aktus, priimami laikantis 9 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

⁽¹⁾ 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, nustatantis Sąjungos muitinės kodeksą (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

⁽²⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

5 straipsnis

Bendroji apsaugos sąlyga

Jei Sąjungai reikia imtis priemonės, kaip numatyta SAS 41 straipsnyje, ta priemonė priimama laikantis šio reglamento 9 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, išskyrus atvejus, kai SAS 41 straipsnyje nurodyta kitaip.

6 straipsnis

Trūkumo sąlyga

Jei Sąjungai reikia imtis priemonės, kaip numatyta SAS 42 straipsnyje, ta priemonė priimama laikantis šio reglamento 9 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

7 straipsnis

Išskirtinės ir kritinės aplinkybės

Išskirtinėmis ir kritinėmis aplinkybėmis, kaip apibrėžta SAS 41 straipsnio 5 dalies b punkte ir 42 straipsnio 4 dalyje, Komisija gali nedelsdama imtis priemonių, kaip numatyta SAS 41 ir 42 straipsniuose.

Gavusi valstybės narės prašymą, Komisija dėl jo priima sprendimą per penkias darbo dienas nuo prašymo gavimo.

Komisija imasi pirmoje pastraipoje nurodytų priemonių laikydamasi šio reglamento 9 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Skubos atvejais taikoma šio reglamento 9 straipsnio 4 dalis.

8 straipsnis

Žemės ūkio ir žuvininkystės produktams skirta apsaugos sąlyga

1. Nepaisant šio reglamento 5 ir 6 straipsniuose numatytos tvarkos, jeigu Sąjungai reikia imtis SAS 41 straipsnyje numatytos apsaugos priemonės dėl žemės ūkio ir žuvininkystės produktų, valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva Komisija priima sprendimą dėl būtinų priemonių, pasinaudojusi, kai taikoma, SAS 41 straipsnyje numatyta kreipimosi procedūra.

Gavusi valstybės narės prašymą, Komisija priima dėl jo sprendimą:

- a) per tris darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos, kai SAS 41 straipsnyje numatyta kreipimosi procedūra netaikoma, arba
- b) per tris dienas nuo SAS 41 straipsnio 5 dalies a punkte nurodyto 30 dienų laikotarpio pabaigos, kai taikoma SAS 41 straipsnyje numatyta kreipimosi procedūra.

Komisija praneša Tarybai apie savo sprendimu priimtas priemones.

2. Komisija imasi tokių priemonių laikydamasi 9 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Skubos atvejais taikoma 9 straipsnio 4 dalis.

9 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Šio reglamento 4 straipsnio tikslu Komisijai padeda Muitinės kodekso komitetas, įsteigtas pagal Reglamento (ES) Nr. 952/2013 285 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Šio reglamento 5–8 straipsnių tikslu Komisijai padeda Apsaugos priemonių komitetas, įsteigtas pagal Reglamento (ES) 2015/478 3 straipsnio 1 dalį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
4. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 5 straipsniu.

10 straipsnis

Dempingas ir subsidijos

Atsiradus praktikai, dėl kurios Sąjunga turėtų pagrindą taikyti SAS 40 straipsnio 2 dalyje numatytas priemones, dėl antidempingo ir (arba) kompensacinių priemonių sprendžiama atitinkamai pagal Reglamente (EB) Nr. 1225/2009 ir (arba) Reglamente (EB) Nr. 597/2009 nustatytas nuostatas.

11 straipsnis

Konkurencija

1. Atsiradus praktikai, dėl kurios gali būti pateisinama, kad Sąjunga taikytų SAS 73 straipsnyje numatytas priemones, Komisija, išnagrinėjusi konkretų atvejį, savo iniciatyva arba valstybės narės prašymu sprendžia, ar tokia praktika dera su SAS.

Pagalbos atvejais SAS 73 straipsnio 10 dalyje numatytos priemonės priimamos laikantis Reglamente (EB) Nr. 597/2009 nustatytos tvarkos, o kitais atvejais – laikantis Sutarties 207 straipsnyje nustatytos tvarkos.

2. Atsiradus praktikai, dėl kurios Juodkalnijai gali tekti taikyti priemones Sąjungai, remiantis SAS 73 straipsniu, Komisija, išnagrinėjusi konkretų atvejį, sprendžia, ar tokia praktika dera su SAS nustatytais principais. Prireikus Komisija priima atitinkamus sprendimus remdamasi kriterijais, atsirandančiais taikant Sutarties 101, 102 ir 107 straipsnius.

12 straipsnis

Sukčiavimas arba administracinio bendradarbiavimo nebuvimas

Jeigu remdamasi valstybių narių suteikta informacija arba savo pačios iniciatyva Komisija nustato, kad yra įvykdytos SAS 46 straipsnyje nustatytos sąlygos, ji nedelsdama:

- a) informuoja Tarybą ir
- b) praneša Stabilizacijos ir asociacijos komitetui apie nustatytą faktą kartu pateikdama objektyvią informaciją ir pradeda konsultacijas Stabilizacijos ir asociacijos komitete.

Visą informaciją pagal SAS 46 straipsnio 5 dalį Komisija skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Komisija, laikydamosi šio reglamento 9 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, gali nuspręsti produktams laikinai netaikyti atitinkamo lengvatinio režimo, kaip numatyta SAS 46 straipsnio 4 dalyje.

13 straipsnis

Pranešimai

Už pranešimų teikimą Stabilizacijos ir asociacijos tarybai bei Stabilizacijos ir asociacijos komitetui, kaip reikalaujama SAS, yra atsakinga Sąjungos vardu veikianti Komisija.

14 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 140/2008 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

15 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2015 m. balandžio 29 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkė

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

*I PRIEDAS***Panaikinamas reglamentas su pakeitimu**

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 140/2008
(OL L 43, 2008 2 19, p. 1)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 37/2014
(OL L 18, 2014 1 21, p. 1)

Tik priedo 15 punktas

II PRIEDAS

Atitikties lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 140/2008	Šis reglamentas
1–8 straipsniai	1–8 straipsniai
8a straipsnis	9 straipsnis
9 straipsnis	10 straipsnis
10 straipsnis	11 straipsnis
11 straipsnis	12 straipsnis
13 straipsnis	13 straipsnis
—	14 straipsnis
14 straipsnis	15 straipsnis
—	I priedas
—	II priedas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/753**2015 m. balandžio 29 d.****dėl Turkijos kilmės žemės ūkio produktų importo į Sąjungą****(kodifikuota redakcija)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 779/98 ⁽³⁾ buvo iš esmės keičiamas ⁽⁴⁾. Dėl aiškumo ir racionalumo tas reglamentas turėtų būti kodifikuotas;
- (2) EB ir Turkijos asociacijos tarybos sprendime Nr. 1/98 ⁽⁵⁾ nustatyta preferencijų sistema, taikoma Turkijos kilmės žemės ūkio produktų importui į Sąjungą;
- (3) tuomet, kai pagal Sąjungos taisykles tam tikriems produktams turi būti taikoma konkreti importo kaina, preferencinė tarifų sistema taikoma atsižvelgiant į tą kainą;
- (4) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁶⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Komisija įgyvendinimo aktais priima taisykles, reikalingas taikant importo režimą Turkijos kilmės produktams, išvardytiems Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo I priede, kurie pagal EB ir Turkijos asociacijos tarybos sprendime Nr. 1/98 nustatytas sąlygas importuojami į Sąjungą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis šio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2 straipsnis

1. Kai pagal Sąjungos taisykles tam tikriems produktams turi būti taikoma konkreti importo kaina, preferencinė tarifų sistema taikoma atsižvelgiant į tą kainą.
2. Jeigu žuvininkystės produktams nustatyta apytikrė kaina, preferencinis tarifas taikomas atsižvelgiant į tą kainą.

⁽¹⁾ 2014 m. gruodžio 10 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. balandžio 20 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 1998 m. balandžio 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 779/98 dėl Turkijos kilmės žemės ūkio produktų importo į Bendriją, panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 4115/86 ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 3010/95 (OL L 113, 1998 4 15, p. 1).

⁽⁴⁾ Žr. I priedą.

⁽⁵⁾ 1998 m. vasario 25 d. EB ir Turkijos asociacijos tarybos sprendimas Nr. 1/98 dėl žemės ūkio produktų prekybos režimo (OL L 86, 1998 3 20, p. 1).

⁽⁶⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

3 straipsnis

1. Komisijai padeda Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo komitetas, įsteigtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ 229 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
3. Kai komiteto nuomonei gauti būtina rašytinė procedūra, tokia procedūra laikoma baigta be rezultato, jei per nuomonei pateikti nustatytą laikotarpį taip nusprendžia komiteto pirmininkas arba to prašo bent vienas ketvirtadalis komiteto narių.

4 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 779/98 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

5 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2015 m. balandžio 29 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkė
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

*I PRIEDAS***Panaikinamas reglamentas su pakeitimu**

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 779/98
(OL L 113, 1998 4 15, p. 1).

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 255/2014
(OL L 84, 2014 3 20, p. 57).

Tik 2 straipsnis

II PRIEDAS

Atitikties lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 779/98	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio pirma pastraipa	2 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio antra pastraipa	2 straipsnio 2 dalis
2a straipsnis	3 straipsnis
3 straipsnis	—
4 straipsnis	—
—	4 straipsnis
5 straipsnis	5 straipsnis
—	I priedas
—	II priedas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/754

2015 m. balandžio 29 d.

kuriuo atidaromos tam tikros Sąjungos tarifinės aukštos kokybės galvijienos, taip pat kiaulienos, paukštienos, kviečių ir meslino bei sėlenų, išsijų ir kitų liekanų kvotos bei numatomas tokių kvotų administravimas

(kodifikuota redakcija)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 774/94 ⁽³⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiamas ⁽⁴⁾. Dėl aiškumo ir racionalumo tas reglamentas turėtų būti kodifikuotas;
- (2) pagal Bendrojo susitarimo dėl tarifų ir prekybos (GATT) XXVIII straipsnį ir daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raundo rezultatus Sąjunga susitarė dėl tarifų lengvatų. Tų derybų pagrindu buvo sudaryti susitarimai, kurie buvo patvirtinti Tarybos sprendimu 94/87/EB ⁽⁵⁾ ir Tarybos sprendimu 94/800/EB ⁽⁶⁾;
- (3) tie susitarimai, atsižvelgiant į tam tikras sąlygas, numato įvesti metines tarifines kvotas aukštos kokybės galvijienai, klasifikuojamai pagal KN kodus 0201 30 00, 0202 30 90, 0206 10 95 ir 0206 29 91, kiaulienai, klasifikuojamai pagal KN kodus 0203 19 13 ir 0203 29 15, paukštienai, klasifikuojamai pagal KN kodus 0207 14 10, 0207 14 50, 0207 14 70, 0207 27 10, 0207 27 20 ir 0207 27 80, kviečiams ir meslinui, klasifikuojamiems pagal KN kodus 1001 11 00, 1001 19 00 ir 1001 99 00, bei sėlenoms, išsijoms ir kitoms liekanoms, klasifikuojamoms pagal KN kodus 2302 30 10, 2302 30 90, 2302 40 10 ir 2302 40 90;
- (4) tie susitarimai apima neapibrėžtą laikotarpį. Todėl siekiant racionalaus taikymo ir efektyvumo kvotos turėtų būti įvestos ne vieneriems metams;
- (5) gali pasirodyti tinkama nustatyti sistemą, kuri garantuotų produktų pobūdį, kilmės vietą ir kilmę. Tuo tikslu pagal sutartas tarifines lengvatas importui tam tikrais atvejais turėtų būti taikomas reikalavimas pateikti autentiškumo liudijimą;
- (6) tą importą gali būti tinkama paskirstyti per visą metų laikotarpį, atsižvelgiant į Sąjungos rinkos poreikius. Tuo tikslu gali pasirodyti būtina nustatyti kvotų išnaudojimo sistemą, remiantis pateikiamomis importo licenzijomis;
- (7) siekiant papildyti arba iš dalies pakeisti tam tikras neesmines šio reglamento nuostatas, pagal Sutarties 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl šio reglamento pakeitimų priėmimo, jeigu būtų pakeisti nuostatose dėl kvotų numatyti dydžiai ir kitos sąlygos, visų pirma priėmus Tarybos sprendimą, kuriuo sudaromas susitarimas su viena ar keliomis trečiosiomis šalimis. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį

⁽¹⁾ 2014 m. gruodžio 10 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. balandžio 20 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 1994 m. kovo 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 774/94, atidarantis tam tikras Bendrijos tarifines aukštos kokybės jautienos, taip pat kiaulienos, paukštienos, kviečių ir meslino bei sėlenų, išsijų ir kitų liekanų kvotas bei numatantis tokių kvotų administravimą (OL L 91, 1994 4 8, p. 1).

⁽⁴⁾ Žr. I priedą.

⁽⁵⁾ 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos sprendimas 94/87/EB dėl Europos bendrijos ir atitinkamai Argentinos, Brazilijos, Kanados, Lenkijos, Švedijos bei Urugvajaus susitarimų dėl tam tikrų sėklų aliejaus sudarymo protokolo forma pagal Bendrojo susitarimo dėl tarifų ir prekybos (GATT) XXVIII straipsnį (OL L 47, 1994 2 18, p. 1).

⁽⁶⁾ 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimas 94/800/EB dėl daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu (OL L 336, 1994 12 23, p. 1).

darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;

- (8) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, susijusias su šiame reglamente nurodytoms nuostatomis dėl kvotų administruoti būtinomis taisyklėmis, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įvedama bendra 20 000 tonų (išreikštų produkto svoriu) metinė Sąjungos tarifinė kvota aukštos kokybės šviežiai, atšaldyti arba užšaldyti galvijienai, kuri klasifikuojama pagal KN kodus 0201 ir 0202, bei produktams, kurie klasifikuojami pagal KN kodus 0206 10 95 ir 0206 29 91.

Tai kvotai taikomas bendrasis muitų tarifas sudaro 20 %.

2 straipsnis

Įvedama bendra 7 000 tonų metinė Sąjungos tarifinė kvota šviežiai, atšaldyti arba užšaldyti kiaulienai, kuri klasifikuojama pagal KN kodus 0203 19 13 ir 0203 29 15.

Tai kvotai taikomas bendrasis muitų tarifas sudaro 0 %.

3 straipsnis

Įvedama bendra 15 500 tonų metinė Sąjungos tarifinė kvota paukštienai, kuri klasifikuojama pagal KN kodus 0207 14 10, 0207 14 50 ir 0207 14 70.

Tai kvotai taikomas bendrasis muitų tarifas sudaro 0 %.

4 straipsnis

Įvedama bendra 2 500 tonų metinė Sąjungos tarifinė kvota kalakutienai, kuri klasifikuojama pagal KN kodus 0207 27 10, 0207 27 20 ir 0207 27 80.

Tai kvotai taikomas bendrasis muitų tarifas sudaro 0 %.

5 straipsnis

Įvedama 300 000 tonų metinė Sąjungos tarifinė kvota sėkliniams kviečiams, kurie klasifikuojami pagal KN kodus 1001 11 00, 1001 19 00 ir 1001 99 00.

Tai kvotai taikomas Bendrasis muitų tarifas sudaro 0 %.

6 straipsnis

Įvedama bendra 475 000 tonų metinė Sąjungos tarifinė kvota sėlenoms, išsijoms ir kitoms kviečių ir kitų grūdinių kultūrų, išskyrus kukurūzus ir ryžius, apdorojimo liekanoms, kurios klasifikuojamos pagal KN kodus 2302 30 10, 2302 30 90, 2302 40 10 ir 2302 40 90.

Tai kvotai taikomas bendrasis muitų tarifas sudaro 30,60 EUR už produktų, kurie klasifikuojami pagal KN kodus 2302 30 10 ir 2302 40 10, toną bei 62,25 EUR už produktų, kurie klasifikuojami pagal KN kodus 2302 30 90 ir 2302 40 90, toną.

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

7 straipsnis

Siekiant laikytis tarptautinių įsipareigojimų ir kai Europos Parlamentas ir Taryba arba Taryba, visų pirma Tarybos sprendimu, kuriuo sudaromas susitarimas su viena ar keliomis trečiosiomis šalimis, pakeičia šiame reglamente nurodytose nuostatose dėl kvotų numatytus dydžius ir kitas sąlygas, Komisijai pagal 9 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl su tuo susijusių šio reglamento pakeitimų.

8 straipsnis

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato šiame reglamente nurodytoms nuostatoms dėl kvotų administruoti būtinas taisykles ir atitinkamai nustato šias nuostatas:

- a) produkto pobūdį, kilmės vietą ir kilmę garantuojančias nuostatas;
- b) dokumento, pagal kurį galima patikrinti a punkte nurodytas garantijas, pripažinimo nuostatas; ir
- c) nuostatas dėl importo licencijų išdavimo tvarkos ir jų galiojimo laikotarpio.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 10 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

9 straipsnis

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 7 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. balandžio 9 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 7 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 7 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų, arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

10 straipsnis

1. Komisijai padeda Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo komitetas, įsteigtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013⁽¹⁾ 229 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
3. Kai komiteto nuomonei gauti būtina rašytinė procedūra, tokia procedūra laikoma baigta be rezultato, jei per nuomonei pateikti nustatytą laikotarpį taip nusprendžia komiteto pirmininkas arba to prašo bent vienas ketvirtadalis komiteto narių.

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

11 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 774/94 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

12 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2015 m. balandžio 29 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkė

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

*I PRIEDAS***Panaikinamas reglamentas ir jo vėlesnių pakeitimų sąrašas**

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 774/94
(OL L 91, 1994 4 8, p. 1).

Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2198/95
(OL L 221, 1995 9 19, p. 3).

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 252/2014
(OL L 84, 2014 3 20, p. 35).

II PRIEDAS

Atitikties lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 774/94	Šis reglamentas
1 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio pirma pastraipa
1 straipsnio 2 dalis	1 straipsnio antra pastraipa
2 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio pirma pastraipa
2 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio antra pastraipa
3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio pirma pastraipa
3 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio antra pastraipa
4 straipsnio 1 dalis	4 straipsnio pirma pastraipa
4 straipsnio 2 dalis	4 straipsnio antra pastraipa
5 straipsnio 1 dalis	5 straipsnio pirma pastraipa
5 straipsnio 2 dalis	5 straipsnio antra pastraipa
6 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio pirma pastraipa
6 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio antra pastraipa
7 straipsnis	8 straipsnis
8 straipsnis	7 straipsnis
8a straipsnis	9 straipsnis
8b straipsnis	10 straipsnis
9 straipsnis	—
10 straipsnis	12 straipsnis
—	11 straipsnis
—	I priedas
—	II priedas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/755**2015 m. balandžio 29 d.****dėl bendrų importo iš tam tikrų trečiųjų šalių taisyklių****(nauja redakcija)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 625/2009 ⁽³⁾ buvo iš esmės keičiamas ⁽⁴⁾. Kadangi bus daroma naujų dalinių pakeitimų, dėl aiškumo tas reglamentas turėtų būti išdėstytas nauja redakcija;
- (2) bendroji prekybos politika turėtų būti grindžiama vienodais principais;
- (3) importo taisyklių suvienodinimas turėtų būti užtikrintas kiek įmanoma atsižvelgiant į konkrečius aptariamųjų trečiųjų šalių ekonominės sistemos požymius ir nustatant nuostatas, panašias į tas, kurios pagal bendrąsias taisykles taikomos kitoms trečiosioms šalims;
- (4) bendros importui taikomos taisyklės taip pat taikomos anglies ir plieno produktams, nedarant poveikio jokioms konkrečiai su tokiais produktais susijusio susitarimo įgyvendinimo priemonėms;
- (5) todėl Sąjungos taisyklės turėtų būti grindžiamos importo liberalizavimu, t. y. kiekybinių apribojimų nebuvimu;
- (6) kai kurių produktų atžvilgiu Komisija turėtų išnagrinėti importo sąlygas, importo tendencijas, įvairius ekonomikos ir prekybos būklės aspektus ir prireikus taikytinas priemones;
- (7) dėl tų produktų gali paaiškėti, jog kai kuriems iš šių importų reikia įvesti Sąjungos priežiūrą;
- (8) Komisijos pareiga yra priimti apsaugos priemonės, kurių reikia dėl Sąjungos interesų, deramai atsižvelgiant į esamus tarptautinius įsipareigojimus;
- (9) priežiūros arba apsaugos priemonės, taikomos tik vienam ar keliems Sąjungos regionams, gali pasirodyti tinkamesnės už visai Sąjungai taikomas priemones. Tačiau tokios priemonės turėtų būti leidžiamos tik išimties tvarka ir tik tais atvejais, kai nėra jokios alternatyvos. Reikia užtikrinti, kad tokios priemonės būtų laikinos ir kuo mažiau trikdytų vidaus rinkos veikimą;
- (10) taikant Sąjungos priežiūrą, atitinkamų produktų išleidimas į laisvą apyvartą turėtų būti siejamas su vienodus kriterijus atitinkančio priežiūros dokumento pateikimu. Tą dokumentą, importuotojui kreipusis, per tam tikrą laikotarpį turėtų išduoti valstybių narių valdžios institucijos, importuotojui dėl to neįgyjant teisės importuoti. Todėl priežiūros dokumentas turėtų galioti tik tol, kol importo taisyklės lieka nepakeistos;

⁽¹⁾ 2014 m. gruodžio 10 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. balandžio 20 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2009 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 625/2009 dėl bendrų importo iš tam tikrų trečiųjų šalių taisyklių (OL L 185, 2009 7 17, p. 1).

⁽⁴⁾ Žr. III priedą.

- (11) siekiant geros administravimo vadybos ir siekiant padėti Sąjungos operatoriams, priežiūros dokumento turinys ir išdėstymas turėtų būti kiek galima suderintas su bendros importo licencijos formomis, nustatytomis Komisijos reglamentu (EB) Nr. 738/94 ⁽¹⁾, Komisijos reglamentu (EB) Nr. 3168/94 ⁽²⁾ ir Komisijos reglamentu (EB) Nr. 3169/94 ⁽³⁾, atsižvelgiant į priežiūros dokumento technines ypatybes;
- (12) Sąjungos interesai reikalauja, kad valstybės narės ir Komisija kuo didesniu mastu keistųsi Sąjungos priežiūros teikiama informacija;
- (13) reikia nustatyti tikslus kriterijus galimai žalai įvertinti ir pradėti tyrimą, kartu leidžiant Komisijai imtis atitinkamų priemonių skubiais atvejais;
- (14) tuo tikslu reikėtų išdėstyti išsamias nuostatas tyrimams inicijuoti, reikalingiems patikrinimams ir inspektavimui atlikti, suinteresuotosioms šalims išklausti, gautai informacijai apdoroti ir žalos įvertinimo kriterijams nustatyti;
- (15) šiame reglamente išdėstytos nuostatos dėl tyrimų nedaro poveikio profesinį slaptumą reglamentuojančioms Sąjungos arba nacionalinėms taisyklėms;
- (16) taip pat reikia numatyti tyrimų inicijavimo ir nustatymo, ar priemonės yra tinkamos, ar ne, terminus, tikintis užtikrinti, kad toks nustatymas būtų greitas, siekiant padidinti atitinkamų ūkio subjektų teisinį tikrumą;
- (17) siekiant importo taisyklių vienodumo, importuotojų atliekami formalumai turėtų būti paprasti ir vienodi, nepaisant to, kur atliekami muitinės formalumai. Todėl pageidautina nustatyti, kad bet kokie formalumai būtų atliekami naudojant prie šio reglamento pridedamo pavyzdžio formas;
- (18) priežiūros dokumentai, išduoti dėl Sąjungos priežiūros priemonių, turėtų galioti visoje Sąjungoje, nepaisant to, kuri valstybė narė juos išdavė;
- (19) tekstilės gaminiams, patenkantiems į Tarybos reglamento (EB) Nr. 517/94 ⁽⁴⁾ taikymo sritį, Sąjungos ir tarptautiniu lygmenimis yra taikomas specifinis režimas. Todėl jie turėtų būti visai neįtraukti į šio reglamento taikymo sritį;
- (20) įgaliojimai iš dalies pakeisti trečiųjų šalių sąrašą Reglamento (EB) Nr. 625/2009 I priede buvo įtraukti į Tarybos reglamentą (EB) Nr. 427/2003 ⁽⁵⁾. Kadangi Reglamento (EB) Nr. 427/2003 I antraštinės dalies nuostatos dėl pereinamojo laikotarpio apsaugos tam tikroms prekėms mechanizmo nustojo galioti 2013 m. gruodžio 11 d., o II antraštinės dalies nuostatos dabar yra nebeaktualios, siekiant nuoseklumo, aiškumo ir racionalumo reikėtų inkorporuoti to reglamento 14a ir 14b straipsnius į šį reglamentą. Todėl Reglamentas (EB) Nr. 427/2003 turėtų būti panaikintas;
- (21) pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus siekiant iš dalies pakeisti šio reglamento I priedą, kad iš tame priede pateikto trečiųjų šalių sąrašo būtų išbrauktos šalys joms tapus Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) narėmis;

⁽¹⁾ 1994 m. kovo 30 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 738/94, nustatantis tam tikras taisykles, skirtas įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 520/94, nustatantį Bendrijos kiekybinių kvotų administravimo tvarką (OL L 87, 1994 3 31, p. 47).

⁽²⁾ 1994 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 3168/94, įvedantis Bendrijos importo licenciją taikant Tarybos reglamentą (EB) Nr. 517/94 dėl tekstilės gaminių, kuriems netaikomos dvišalės sutartys, protokolai ar kiti susitarimai arba kitos konkrečios Bendrijos importo taisyklės, bendrųjų importo iš trečiųjų šalių taisyklių (OL L 335, 1994 12 23, p. 23).

⁽³⁾ 1994 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 3169/94, iš dalies keičiantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3030/93 dėl tam tikrų tekstilės gaminių importo iš trečiųjų šalių bendrųjų taisyklių III priedą ir Reglamento taikymo srityje nustatantis Bendrijos importo licencijos taikymą (OL L 335, 1994 12 23, p. 33).

⁽⁴⁾ 1994 m. kovo 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 517/94 dėl tekstilės gaminių, kuriems netaikomos dvišalės sutartys, protokolai ar kiti susitarimai arba kitos konkrečios Bendrijos importo taisyklės, bendrųjų importo iš tam tikrų trečiųjų šalių taisyklių (OL L 67, 1994 3 10, p. 1).

⁽⁵⁾ 2003 m. kovo 3 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 427/2003 dėl pereinamojo laikotarpio apsaugos mechanizmo tam tikrų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės prekių importui ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 519/94 dėl bendrų importo iš tam tikrų trečiųjų šalių taisyklių (OL L 65, 2003 3 8, p. 1).

- (22) šiam reglamentui įgyvendinti reikalingos vienodos laikinųjų ir galutinių apsaugos priemonių patvirtinimo ir išankstinių priežiūros priemonių nustatymo sąlygos. Tos priemonės turėtų būti tvirtinamos pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾;
- (23) tvirtinant priežiūros ir laikinasias priemones, atsižvelgiant į tokių priemonių poveikį ir jų loginę seką, susijusią su galutinių apsaugos priemonių patvirtinimu, turėtų būti taikoma patariamoji procedūra. Tais atvejais, kai delsiant nustatyti priemonės būtų padaryta sunkiai atitaisoma žala, svarbu sudaryti galimybę Komisijai nedelsiant patvirtinti atitinkamas laikinasias priemones;
- (24) iš dalies keičiant Reglamentą (EB) Nr. 625/2009, 18 straipsnio 2 dalies antra pastraipa buvo klaidingai išbraukta. Todėl tą nuostatą reikėtų vėl įrašyti;
- (25) kadangi Armėnija, Rusija, Tadžikistanas ir Vietnamas tapo PPO narėmis, tos trečiosios šalys turėtų būti išbrauktos iš Reglamento (EB) Nr. 625/2009 I priedo Komisijos deleguotuoju aktu. Siekiant aiškumo ir racionalumo jos neįtrauktos į trečiųjų šalių sąrašą, dabar išdėstyta šio reglamento I priede,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDRIEJI PRINCIPAI

1 straipsnis

1. Šis reglamentas taikomas I priede nurodytų trečiųjų šalių kilmės produktų importui, išskyrus tekstilės gaminius, kuriems taikomas Reglamentas (EB) Nr. 517/94.
2. 1 dalyje nurodyti produktai importuojami į Sąjungą laisvai ir jiems netaikomi jokie kiekybiniai apribojimai, nedarant poveikio apsaugos priemonėms, kurių gali būti imamasi pagal V skyrių.

II SKYRIUS

SAJUNGOS INFORMAVIMAS IR KONSULTACIJŲ TVARKA

2 straipsnis

Jei importo tendencijos reikalauja imtis priežiūros ar apsaugos priemonių, valstybės narės apie tai informuoja Komisiją. Ši informacija apima pagal 6 straipsnyje nustatytus kriterijus prieinamus įrodymus. Šią informaciją Komisija nedelsdama perduoda visoms valstybėms narėms.

III SKYRIUS

SAJUNGOS TYRIMO TVARKA

3 straipsnis

1. Tais atvejais, kai Komisijai paaiškėja, kad yra pakankamai įrodymų tyrimui pagrįsti, Komisija per vieną mėnesį nuo informacijos gavimo iš valstybės narės dienos inicijuoja tyrimą ir paskelbia pranešimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Tame pranešime:

- a) pateikiama gautos informacijos santrauka ir reikalaujama, kad visa reikalinga informacija būtų siunčiama Komisijai;
- b) nustatomas laikotarpis, per kurį suinteresuotosios šalys gali raštu pareikšti savo nuomonę ir pateikti informaciją, jei į tokią nuomonę ar informaciją turi būti atsižvelgta tyrimo metu;
- c) nustatomas laikotarpis, per kurį suinteresuotosios šalys gali kreiptis, kad Komisija pagal 4 dalį jas išklaustų žodžiu.

Komisija pradeda tyrimą bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis.

Komisija paprastai per 21 dieną nuo informacijos pateikimo Komisijai dienos valstybėms narėms suteikia informaciją apie jos atliktą informacijos tyrimą.

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

2. Komisija siekia gauti visą, jos manymu, reikalingą informaciją ir prireikus stengiasi tą informaciją patikrinti, pasitelkdama importuotojus, prekybininkus, agentus, gamintojus, prekybos asociacijas ir organizacijas.

Atlikti šią užduotį Komisijai gali padėti valstybės narės, kurios teritorijoje tie patikrinimai atliekami, darbuotojai su sąlyga, kad ta valstybė narė to pageidauja.

Pagal 1 dalies pirmą pastraipą suinteresuotumą parodžiusios šalys ir eksportuojančios šalies atstovai gali susipažinti su visa tyrimo metu Komisijos gauta informacija, išskyrus Sąjungos arba jos valstybių narių institucijų parengtus vidaus dokumentus, su sąlyga, kad ji yra svarbi ginant jų interesus ir nekonfidenciali, kaip apibrėžta 5 straipsnyje, ir kad Komisija ja naudojasi tyrimo metu. Tuo tikslu jos raštu pateikia prašymą Komisijai nurodydamos pageidaujamą informaciją.

3. Komisijos prašymu ir laikydamosi jos nustatytos tvarkos, valstybės narės turi pateikti jai turimą informaciją apie nagrinėjamojo produkto rinkos pokyčius.

4. Komisija gali suinteresuotąsias šalis išklausti. Tokios šalys turi būti išklausomos tais atvejais, kai per *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtame pranešime nustatytą terminą jos raštu kreipiasi ir parodo, kad jas tikrai galėtų paveikti tyrimų išvados ir kad yra ypatingų priežasčių, dėl kurių jos turi būti išklaustos žodžiu.

5. Kai per šiame reglamente arba per Komisijos pagal šį reglamentą nustatytus terminus informacija nepateikiama, arba kai ženkliai trukdoma tyrimui, išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais. Jei Komisija nustato, kad kuri nors suinteresuotoji šalis ar trečioji šalis pateikė melagingą arba klaidinančią informaciją, ji į tą informaciją neatsižvelgia ir gali remtis turimais faktais.

6. Jei Komisija mano, kad įrodymų tyrimui pagrįsti nepakanka, ji apie savo sprendimą praneša valstybėms narėms per vieną mėnesį nuo informacijos iš valstybės narės gavimo dienos.

4 straipsnis

1. Tyrimo pabaigoje Komisija pateikia 22 straipsnio 1 dalyje nurodytam Komitetui (toliau – Komitetas) ataskaitą apie jo rezultatus.

2. Kai per devynis mėnesius nuo tyrimo inicijavimo Komisija nusprendžia, kad Sąjungos priežiūros arba apsaugos priemonių nereikia, tyrimas baigiamas per vieną mėnesį. Komisija baigia tyrimą laikydamosi 22 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros. Sprendimas baigti tyrimą, pateikiant pagrindines tyrimo išvadas ir jo nutraukimo motyvų santrauką, skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3. Jei Komisija nusprendžia, kad Sąjungos priežiūros arba apsaugos priemonių reikia, ji ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tyrimo inicijavimo priima reikalingus sprendimus pagal IV ir V skyrius. Išskirtinėmis aplinkybėmis, tas terminas gali būti pratęstas daugiausia dar dviejų mėnesių laikotarpiui. Tada *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* Komisija skelbia pranešimą, kuriame nustatoma pratęsimo trukmė ir pateikiama jo motyvų santrauka.

4. Šio skyriaus nuostatos neužkerta kelio bet kuriuo metu imtis priežiūros priemonių pagal 7–12 straipsnius arba, susidarius kritinei situacijai, kai delsimas padarytų sunkiai atitaisomą žalą ir reikia neatidėliotinių veiksmų, taikyti apsaugos priemones pagal 13, 14 ir 15 straipsnius.

Komisija nedelsdama imasi tyrimo priemonių, kurios, jos manymu, vis dar yra reikalingos. Tyrimo rezultatai naudojami priimtoms priemonėms peržiūrėti.

5 straipsnis

1. Pagal šį reglamentą gauta informacija naudojama tik tuo tikslu, kuriuo jos buvo prašoma.

2. Komisija ir valstybės narės, įskaitant bet kurios iš jų pareigūnus, neatskleidžia jokios pagal šį reglamentą gautos konfidencialaus pobūdžio informacijos arba konfidencialiai pateiktos informacijos be tokios informacijos pateikėjo specialaus leidimo.

3. Kiekviename prašyme išlaikyti konfidencialumą nurodomos priežastys, kodėl ta informacija yra konfidenciali.

Tačiau jei pasirodo, kad prašymas išlaikyti konfidencialumą yra nepateisinamas ir jei informacijos pateikėjas nenori jos viešinti ar leisti jos atskleisti bendro pobūdžio pasakymais arba santraukos forma, į šią informaciją gali būti neatsižvelgiama.

4. Informacija bet koku atveju laikoma konfidencialia, jei jos atskleidimas galėtų turėti didesnių neigiamų pasekmių tokios informacijos teikėjui arba šaltiniui.

5. 1–4 dalys neužkerta kelio Sąjungos institucijoms nurodyti bendro pobūdžio informaciją ir ypač motyvus, kuriais grindžiami pagal šį reglamentą priimami sprendimai. Tačiau šios institucijos privalo atsižvelgti į atitinkamų juridinių ir fizinių asmenų teisėtus interesus, kad nebūtų atskleistos jų verslo paslaptys.

6 straipsnis

1. Importo tendencijų, sąlygų, kuriomis importas vykdomas, ir tokio importo daromos didelės žalos arba keliamos didelės žalos grėsmės Sąjungos gamintojams nagrinėjimas visų pirma apima šiuos veiksniai:

- a) importo kiekį, ypač tais atvejais, kai yra ženklus padidėjimas absoliučiais dydžiais ar palyginti su gamyba arba suvartojimu Sąjungoje;
- b) importo kainą, ypač tais atvejais, kai yra ženklus kainų sumažinimas palyginti su panašaus produkto kaina Sąjungoje;
- c) iš to sekantį poveikį Sąjungos panašių arba tiesiogiai konkuruojančių produktų gamintojams, pasireiškiantį pokyčiais tam tikrų ekonominių veiksnių, tokių kaip:
 - gamybos kiekio,
 - gamybos pajėgumų naudojimo,
 - atsargų lygio,
 - pardavimų kiekio,
 - rinkos dalies,
 - kainų (t. y. kainų mažėjimas arba trukdymas kainų padidėjimui, kuris paprastai būtų įvykęs),
 - pelno,
 - investuoto kapitalo atsipirkimo,
 - pinigų srautų,
 - užimtumo.

2. Atlikdama tyrimą, Komisija turi atsižvelgti į I priede nurodytų šalių konkrečią ekonominę struktūrą.

3. Tais atvejais, kai iškyla tariama didelės žalos grėsmė, Komisija taip pat tiria, ar aiškiai galima numatyti, kad tam tikros būklės raida gali tikrai padaryti faktinės žalos. Šiuo atveju gali būti atsižvelgiama į tokius veiksniai, kaip:

- a) eksporto į Sąjungą didėjimą;
- b) kilmės šalies eksporto pajėgumą ar eksportą, jau egzistuojantį ar artimiausioje ateityje galimą, ir tikimybę, kad tas pajėgumas bus naudojamas eksportui į Sąjungą.

IV SKYRIUS

PRIEŽIŪRA

7 straipsnis

1. Atsižvelgdama į Sąjungos interesus, valstybės narės prašymu arba savo pačios iniciatyva Komisija gali:

- a) nuspręsti įvesti tam tikram importui retrospektyvią Sąjungos priežiūrą pagal Komisijos nustatytą procedūrą;
- b) šio importo tendencijos stebėsenos tikslais pagal 8 straipsnį nuspręsti įvesti išankstinę Sąjungos priežiūrą tam tikram importui.

2. Sprendimus pagal 1 dalį Komisija priima laikydama 22 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros.
3. Priežiūros priemonės galioja ribotą laikotarpį. Jeigu nenumatyta kitaip, jos nustoja galiojusios pasibaigus antram šešių mėnesių laikotarpiui po šešių mėnesių, kai tos priemonės buvo pradėtos taikyti.

8 straipsnis

1. Produktai, kuriems taikoma išankstinė Sąjungos priežiūra, į laisvą apyvartą gali būti išleidžiami tik pateikus priežiūros dokumentą. Tą dokumentą valstybių narių paskirta kompetentinga institucija išduoda nemokamai bet kokiam prašomam kiekiui ir ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo tos dienos, kai nacionalinė kompetentinga institucija gauna Sąjungos importuotojo paraišką, nepaisant jo verslo vietos Sąjungoje. Ta paraiška yra laikoma nacionalinės kompetentingos institucijos gauta ne vėliau kaip per tris darbo dienas nuo pateikimo, jeigu neįrodoma kitaip.

2. Priežiūros dokumentas parengiamas pagal formą, atitinkančią II priede pateiktą pavyzdį.

Išskyrus atvejus, kai sprendimas taikyti priežiūrą nustato kitaip, importuotojo paraiškoje priežiūros dokumentui gauti pateikiama tik:

- a) pareiškėjo vardas, pavardė ir adresas (įskaitant telefono ir fakso numerius bei bet koki numerį, pagal kurį nacionalinė kompetentinga institucija gali nustatyti pareiškėjo tapatybę), pareiškėjo PVM registracijos numeris, jei jis privalo mokėti PVM;
- b) prireikęs, deklaracijos pateikėjo arba pareiškėjo paskirto atstovo vardas, pavardė ir adresas (įskaitant telefono ir fakso numerius);
- c) prekių aprašymas, nurodant jų:
 - prekybinį pavadinimą,
 - kombinuotosios nomenklatūros kodą,
 - kilmės ir išsiuntimo vietą;
- d) deklaruotas kiekis kilogramais ir prireikūs kiti papildomi vienetai (poromis, vienetais ir t. t.);
- e) prekių CIF vertė eurai Sąjungos pasienyje;
- f) data pažymėtas ir pareiškėjo parašu patvirtintas, pareiškėjo pavardę rašant didžiosiomis raidėmis, pareiškimas:

„Aš, toliau pasirašęs, patvirtinu, kad šioje paraiškoje nurodyta informacija yra teisinga ir pateikta sąžiningai ir kad esu įsikūręs Sąjungoje.“

3. Priežiūros dokumentas, nepaisant to, kuri valstybė narė jį išdavė, galioja visoje Sąjungoje.

4. Nustatymas, kad vieneto kaina, pagal kurią sudarytas sandoris, viršija priežiūros dokumente nurodytą kainą mažiau kaip 5 %, arba kad importui pateiktų produktų bendroji vertė arba bendrasis kiekis viršija priežiūros dokumente pateiktą vertę arba kiekį mažiau kaip 5 %, neužkerta kelio tą produktą išleisti į laisvą apyvartą. Išklausiusi Komitete pareikštas nuomones ir atsižvelgdama į produktų pobūdį bei kitus ypatingus atitinkamų sandorių požymius, Komisija gali nustatyti kitokių procentinių dydį, tačiau apskritai jis neturėtų viršyti 10 %.

5. Priežiūros dokumentai gali būti naudojami tik tol, kol atitinkamų sandorių atžvilgiu galioja importo liberalizavimo tvarka. Tokie priežiūros dokumentai jokių būdu negali būti naudojami pasibaigus galiojimo laikotarpiui, kuris nustatomas tuo pačiu metu ir ta pačia tvarka kaip ir priežiūros įvedimas, ir kuri nustatant atsižvelgiama į produktų pobūdį bei kitus ypatingus sandorių požymius.

6. Tais atvejais, kai to reikalauja pagal 7 straipsnį priimtas sprendimas, produkto kilmė, įvedus Sąjungos priežiūrą, privalo būti įrodyta kilmės pažymėjimu. Ši dalis nedaro poveikio kitoms tokio pažymėjimo pateikimo nuostatomis.

7. Tais atvejais, kai produktui, kuriam įvesta Sąjungos priežiūra, taikomos regioninės apsaugos priemonės valstybėje narėje, tos valstybės narės išduotą importo leidimą gali pakeisti priežiūros dokumentas.

8. Priežiūros dokumento formos ir jų išrašai parengiami dviem vienodais egzemplioriais: vienas egzempliorius, pažymėtas žodžiais „Dokumento pateikėjui“ ir skaitmeniu „1“, išduodamas pareiškėjui, o kitas, pažymėtas žodžiais „Dokumentas kompetentingai institucijai“ ir skaitmeniu „2“, laikomas dokumentą išdavusioje institucijoje. Administravimo tikslais kompetentinga institucija gali papildomai padidinti skaitmeniu „2“ pažymėtų kopijų skaičių.

9. Formos išspausdinamos ant mechaninės celiuliozės neturinio baltos taurinto rašymo popieriaus, kurio kvadratinis metras sveria nuo 55 iki 65 gramų. Jų dydis – 210 x 297 mm. Tarpas tarp eilučių – 4,24 mm (viena šeštoji colio). Tiksliai laikomasi formų išdėstymo. Abi skaitmeniu „1“ pažymėto egzemplioriaus, kuris yra priežiūros dokumentas, pusės papildomai turi geltonai išspausdintą giljoširuotę, kad būtų galima nustatyti mechaninę ar cheminę klastotę.

10. Už formų išspausdinimą atsakingos valstybės narės. Jas taip pat gali išspausdinti valstybės narės paskirta joje įsteigusi spaustuvė. Pastaruoju atveju ant kiekvienos formos turi būti žymima to valstybės narės paskyrimo nuoroda. Ant kiekvienos formos nurodomas spaustuvės pavadinimas ir adresas arba spaustuvę atpažinti padedantis ženklas.

9 straipsnis

Jei tikrai gali susidaryti 13 straipsnio 1 dalyje nurodyta situacija, tais atvejais, kai to reikalauja Sąjungos interesai, valstybės narės prašymu arba savo pačios iniciatyva Komisija gali:

- apriboti bet kokio reikalaujamo priežiūros dokumento galiojimo laiką,
- sieti to dokumento išdavimą su tam tikromis sąlygomis ir, kaip išimtinę priemonę, su tuo, ar įterpiama nuostata dėl panaikinimo.

10 straipsnis

Tais atvejais, kai dėl produkto importo neįvedama išankstinė Sąjungos priežiūra, Komisija, laikydamosi 22 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamąsios procedūros, pagal 15 straipsnį įgyvendinimo aktais gali įvesti importo į vieną ar kelis Sąjungos regionus priežiūrą.

11 straipsnis

1. Produktai, kuriems taikoma regioninė priežiūra, į laisvą apyvartą tame regione gali būti išleidžiami tik pateikus priežiūros dokumentą. Tokį dokumentą išduoda atitinkamos (-ų) valstybės (-ių) narės (-ių) paskirta kompetentinga institucija nemokamai bet kokiam prašomam kiekiui ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo tos dienos, kai nacionalinė kompetentinga institucija gauna Sąjungos importuotojo paraišką, nepaisant jo verslo vietos Sąjungoje. Ta paraiška yra laikoma nacionalinės kompetentingos institucijos gauta ne vėliau kaip per tris darbo dienas po pateikimo, jeigu neįrodoma kitaip. Priežiūros dokumentai gali būti naudojami tik tol, kol atitinkamų sandorių atžvilgiu galioja importo liberalizavimo tvarka.

2. Taikoma 8 straipsnio 2 dalis.

12 straipsnis

1. Sąjungos arba regioninės priežiūros atveju per pirmas 10 kiekvieno mėnesio dienų valstybės narės turi pranešti Komisijai:

- a) išankstinės priežiūros atveju – duomenis apie pinigų sumas (apskaičiuotas pagal CIF kainas) ir prekių kiekius, dėl kurių ankstesniu laikotarpiu buvo išduoti priežiūros dokumentai;
- b) visais atvejais – duomenis apie importą ankstesniu laikotarpiu nei a punkte nurodytas laikotarpis.

Valstybių narių pateikta informacija turi būti suskirstyta pagal produktus ir šalis.

Tuo pačiu metu ir ta pačia tvarka kaip ir priežiūrai gali būti nustatomos ir kitokios nuostatos.

2. Jei to reikalauja produktų pobūdis arba ypatingos aplinkybės, valstybės narės prašymu arba savo pačios iniciatyva Komisija gali pakeisti šios informacijos pateikimo tvarkaraštį.

3. Komisija informuoja valstybes nares.

V SKYRIUS

APSAUGOS PRIEMONĖS

13 straipsnis

1. Kai produktas į Sąjungą importuojamas tokiais padidėjusiais kiekiais arba tokiomis sąlygomis, kad daro ar grasina padaryti didelę žalą panašių arba tiesiogiai konkuruojančių produktų Sąjungos gamintojams, siekdama apsaugoti Sąjungos interesus Komisija gali, veikdama valstybės narės prašymu arba savo pačios iniciatyva, pakeisti to produkto importo taisykles taip, kad jis būtų išleidžiamas į laisvą apyvartą tik pateikus importo leidimą, kurio išdavimas bus reglamentuojamas tokiais nuostatomis ir apribojamas Komisijos numatytais sąlygomis.

2. Apie patvirtintas priemones iš karto pranešama valstybėms narėms, ir jos įsigalioja nedelsiant.

3. Šiame straipsnyje nurodytos priemonės, joms įsigaliojus, taikomos kiekvienam į laisvą apyvartą išleistam produktui. Vadovaujantis 15 straipsniu jos gali būti taikomos vienam arba keliems Sąjungos regionams.

Tačiau tokios priemonės neužkerta kelio išleisti į laisvą apyvartą jau pakeliui į Sąjungą esančių produktų su sąlyga, kad tokių produktų paskirties vietos negalima pakeisti ir kad tie produktai, kurie pagal 8 ir 11 straipsnius gali būti išleisti į laisvą apyvartą tik pateikus priežiūros dokumentą, yra faktiškai gabenami su tokiu dokumentu.

4. Valstybei narei paprašius, kad Komisija įsikištų, Komisija, laikydamosi 22 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, arba, jei reikia veikti nedelsiant, pagal 22 straipsnio 4 dalį priima sprendimą ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo tokio prašymo gavimo dienos.

14 straipsnis

1. Komisija, visų pirma 13 straipsnio 1 dalyje nurodytomis aplinkybėmis, gali patvirtinti atitinkamas apsaugos priemones laikydamosi 22 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Taikoma 13 straipsnio 3 dalis.

15 straipsnis

Kai, remiantis ypač 6 straipsnyje nurodytais veiksniais, paaiškėja, kad viename arba keliuose Sąjungos regionuose susiklosto aplinkybės, reikalaujančios priimti priemones pagal IV skyrių ir 13 straipsnį, Komisija, išnagrinėjusi alternatyvius sprendimus, gali išimties tvarka leisti priežiūros arba apsaugos priemones taikyti tik tame ar tuose regionuose, jei ji mano, kad tokios tuo lygiu taikomos priemonės yra tinkamesnės už taikomas visoje Sąjungoje priemones.

Tos priemonės privalo būti laikinos ir kiek įmanoma mažiau trikdyti vidaus rinkos veikimą.

Tos priemonės priimamos atitinkamai 7 ir 13 straipsniuose nustatyta tvarka.

16 straipsnis

1. Kol galioja bet kuri pagal IV ir V skyrius taikoma priežiūros arba apsaugos priemonė, Komisija valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva gali:

- a) ištirti priemonės poveikį;
- b) įvertinti, ar vis dar reikia taikyti priemonę.

Kai Komisija mano, kad vis dar reikia taikyti priemonę, ji atitinkamai informuoja valstybes nares.

2. Jei Komisija mano, kad kuri nors IV ir V skyriuose nurodyta priežiūros arba apsaugos priemonė turėtų būti panaikinta arba pakeista, ji panaikina arba iš dalies pakeičia priemones laikydamosi 22 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Kai tas sprendimas yra susijęs su regioninėmis priežiūros priemonėmis, jis taikomas nuo šeštos dienos po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

17 straipsnis

1. Šis reglamentas neužkerta kelio vykdyti įsipareigojimus, kylančius iš Sąjungos ir trečiųjų šalių susitarimų specialių taisyklių.
2. Nedarant poveikio kitoms Sąjungos nuostatomis, šis reglamentas neužkerta valstybėms narėms kelio priėmimui arba taikymui:
 - a) draudimų, kiekybinių apribojimų ar priežiūros priemonių, grindžiamų viešosios moralės, viešosios tvarkos ar visuomenės saugumo, žmonių, gyvūnų sveikatos ar augalų sveikumo ir gyvybės apsaugos, meninę, istorinę ar archeologinę vertę turinčių nacionalinių vertybių apsaugos arba pramoninės ir komercinės nuosavybės apsaugos motyvais;
 - b) specialių užsienio valiutos keitimo formalumų;
 - c) formalumų, nustatytų pagal tarptautinius susitarimus vadovaujantis SESV.

Valstybės narės informuoja Komisiją apie priemones arba formalumus, įvedamus arba iš dalies keičiamus pagal pirmą pastraipą.

Ypatingos skubos atveju pritaikius atitinkamas nacionalines priemones arba formalumus Komisijai pranešama nedelsiant jas nustačius.

18 straipsnis

Vadovaudamasi Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 ⁽¹⁾ 22a straipsniu, Komisija į savo metinę ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl prekybos apsaugos priemonių taikymo ir įgyvendinimo įtraukia informaciją apie šio reglamento įgyvendinimą.

19 straipsnis

1. Šis reglamentas nedaro poveikio bendrą žemės ūkio rinkų organizaciją nustatančioms priemonėms ar iš jų atsirandančioms Sąjungos arba nacionalinėms administracinėms nuostatomis, ar pagal SESV 352 straipsnį priimtų specialių priemonių, taikomų žemės ūkio produktų perdirbimo pramonės gaminamoms prekėms, galiojimui. Jis galioja kaip tų priemonių papildymas.
 2. Produktams, kuriems taikomos šio straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės, 7–12 ir 16 straipsniai netaikomi tiems iš jų, kurių atžvilgiu Sąjungos prekybos su trečiosiomis šalimis taisyklės reikalauja licencijos arba kitokio importo dokumento pateikimo.
- 13, 15 ir 16 straipsniai netaikomi tiems produktams, kurių atžvilgiu tokios taisyklės numato importo kiekybinių apribojimų taikymą.

20 straipsnis

Komisijai pagal 21 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl I priedo dalinių pakeitimų tam, kad iš tame priede pateikto trečiųjų šalių sąrašo būtų išbrauktos šalys joms tapus PPO narėmis.

21 straipsnis

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 20 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. vasario 20 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

⁽¹⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009 12 22, p. 51).

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 20 straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jam nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
5. Pagal 20 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

22 straipsnis

1. Komisijai padeda Apsaugos priemonių komitetas, įsteigtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2015/478 ⁽¹⁾. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.
3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
4. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su to reglamento 5 straipsniu.

23 straipsnis

Reglamentai (EB) Nr. 427/2003 ir (EB) Nr. 625/2009 panaikinami.

Nuorodos į panaikintus reglamentus laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir aiškinamos pagal IV priede pateiktą atitikmenų lentelę.

24 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2015 m. balandžio 29 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkė

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/478 dėl bendrų importo taisyklių (OL L 83, 2015 3 27, p. 16).

I PRIEDAS

Trečiųjų šalių sąrašas

Azerbaidžanas

Baltarusija

Kazachstanas

Šiaurės Korėja

Turkmėnistanas

Uzbekistanas

II PRIEDAS

EUROPOS SĄJUNGOS		PRIEŽIŪROS DOKUMENTAS	
1	1. Krovinio gavėjas (pavadinimas, tikslus adresas, šalis, PVM registracijos numeris)	2. Išdavimo numeris	
		3. Numatoma importavimo vieta ir data	
		4. Už išdavimą atsakinga institucija (pavadinimas, adresas ir telefono Nr.)	
		5. Deklaracijos pateikėjas arba atstovas atitinkamai (pavadinimas ir tikslus adresas)	
	Dokumento pateikėjui	5. Deklaracijos pateikėjas arba atstovas atitinkamai (pavadinimas ir tikslus adresas)	6. Prekių kilmės šalis (ir geonomenklatūros kodas)
7. Prekių išsiuntimo šalis (ir geonomenklatūros kodas)			
8. Paskutinė galiojimo diena			
1		9. Prekių aprašymas	10. KN kodas ir kategorija
			11. Kiekis (grynoji masė) kilogramais arba papildomais vienetais
			12. CIF vertė euraiš Sąjungos pasienyje
13. Papildomos pastabos			
14. Kompetentingos institucijos patvirtinimas			
Data:			
Parašas: (Antspaudas)			

15. PRIERAŠAI			
Nurodykite 17 skilties 1 dalyje turimą kiekį ir jo 2 dalyje prirašytą kiekį			
16. Grynasis kiekis (grynąja mase arba kitais matavimo vienetais)		19. Muitinės dokumėntas (forma ir numeris) arba išrašo Nr. ir prierasho data	20. Prierashą darančios institucijos pavadinimas, valstybė narė, antspaudas ir parašas
17. Skaitmenimis	18. Prierashomas kiekis žodžiais		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Puslapių tęsinį pridėti.

EUROPOS SĄJUNGOS		PRIEŽIŪROS DOKUMENTAS		
2	1. Krovinio gavėjas (pavadinimas, tikslus adresas, šalis, PVM registracijos numeris)	2. Išdavimo numeris		
		3. Numatoma importavimo vieta ir data		
		4. Už išdavimą atsakinga institucija (pavadinimas, adresas ir telefono Nr.)		
	Dokumento kompetentingai institucijai	5. Deklaracijos pateikėjas arba atstovas atitinkamai (pavadinimas ir tikslus adresas)	6. Prekių kilmės šalis (ir geonomenklatūros kodas)	
			7. Prekių išsiuntimo šalis (ir geonomenklatūros kodas)	
8. Paskutinė galiojimo diena				
2		9. Prekių aprašymas	10. KN kodas ir kategorija	
			11. Kiekis (grynoji masė) kilogramais arba papildomais vienetais	
			12. CIF vertė euraiš Sąjungos pasienyje	
13. Papildomos pastabos				
14. Kompetentingos institucijos patvirtinimas				
Data:				
Parašas: (Antspaudas)				

15. **PRIERAŠAI**

Nurodykite 17 skilties 1 dalyje turimą kiekį ir jo 2 dalyje prirašytą kiekį

16. **Grynasis kiekis** (grynąja mase arba kitais matavimo vienetais)

19. **Muitinės dokumentas** (forma ir numeris) arba išrašo Nr. ir prierašo data

20. **Prierašą darančios institucijos pavadinimas, valstybė narė, antspaudas ir parašas**

17. **Skaitmenimis**

18. **Prirašomas kiekis žodžiais**

1.

2.

1.

2.

1.

2.

1.

2.

1.

2.

1.

2.

1.

2.

Puslapių tęsinį pridėti.

III PRIEDAS

Panaikinamas reglamentas ir jo vėlesni pakeitimai

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 625/2009
(OL L 185, 2009 7 17, p. 1)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas
(ES) Nr. 37/2014
(OL L 18, 2014 1 21, p. 1)

Tik priedo 20 punktas

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 427/2003
(OL L 65, 2003 3 8, p. 1)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1985/2003
(OL L 295, 2003 11 13, p. 43)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas
(ES) Nr. 37/2014
(OL L 18, 2014 1 21, p. 1)

Tik priedo 9 punktas

IV PRIEDAS

Atitikties lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 625/2009	Reglamentas (EB) Nr. 427/2003	Šis reglamentas
1 straipsnis		1 straipsnis
2 straipsnis		2 straipsnis
4 straipsnis		22 straipsnis
5 straipsnis		3 straipsnis
6 straipsnis		4 straipsnis
7 straipsnis		5 straipsnis
8 straipsnis		6 straipsnis
9 straipsnio 1 dalis		7 straipsnio 1 dalis
9 straipsnio 1a dalis		7 straipsnio 2 dalis
9 straipsnio 2 dalis		7 straipsnio 3 dalis
10 straipsnis		8 straipsnis
11 straipsnis		9 straipsnis
12 straipsnis		10 straipsnis
13 straipsnis		11 straipsnis
14 straipsnis		12 straipsnis
15 straipsnis		13 straipsnis
16 straipsnis		14 straipsnis
17 straipsnis		15 straipsnis
18 straipsnis		16 straipsnis
19 straipsnis		17 straipsnis
19a straipsnis		18 straipsnis
20 straipsnis		19 straipsnis
	1–14 straipsniai	—
	14a straipsnis	20 straipsnis
	14b straipsnis	21 straipsnis
	15–24 straipsniai	—
21 straipsnis		23 straipsnis
22 straipsnis		24 straipsnis
I priedas		I priedas
II priedas		II priedas
III priedas		III priedas
IV priedas		IV priedas
	I priedas	—
	II priedas	—

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/756**2015 m. balandžio 29 d.****sustabdantis tam tikras lengvatas, taikomas į Sąjungą importuojamiems Turkijos kilmės žemės ūkio produktams****(kodifikuota redakcija)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1506/98 ⁽³⁾ buvo iš esmės keičiamas ⁽⁴⁾. Dėl aiškumo ir racionalumo tas reglamentas turėtų būti kodifikuotas;
- (2) pagal Europos ekonominės bendrijos ir Turkijos asociacijos steigimo susitarimą ⁽⁵⁾ (toliau – „Susitarimas“) tai šaliai buvo suteiktos lengvatos tam tikriems žemės ūkio produktams;
- (3) EB ir Turkijos asociacijos tarybos sprendime Nr. 1/98 ⁽⁶⁾ numatyta, kad turi būti pagerintos ir sustiprintos prekybos lengvatos, susijusios su žemės ūkio produktų, kurių kilmės šalis yra Turkija, importu į Sąjungą, bei nustatytos lengvatos mėsos ir gyvūnų gyvūnų eksportui iš Sąjungos į Turkiją;
- (4) nuo 1996 m. Turkija draudžia importuoti galvijus (KN kodas 0102) ir riboja jautienos importą (KN kodai 0201–0202). Tos priemonės yra kiekybiniai apribojimai, nesuderinami su Susitarimu ir draudžiantys Sąjungai pasinaudoti jai suteiktomis lengvatomis pagal Sprendimą Nr. 1/98. Nepaisant derybų, kuriomis buvo siekiama bendrai su Turkija išspręsti problemą, kiekybiniai apribojimai vis dar taikomi;
- (5) dėl tų priemonių konkrečių Sąjungos kilmės produktų eksportas į Turkiją yra stabdomas. Siekiant apsaugoti Sąjungos prekybinius interesus situacija turėtų būti pakeista panaudojant lygiavertes priemones. Todėl šio reglamento I priede išdėstytų lengvatų taikymas turėtų būti sustabdytas;
- (6) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁷⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Sustabdomos I priede nustatytos dvi tarifinės kvotos.

⁽¹⁾ 2014 m. gruodžio 10 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2015 m. kovo 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. balandžio 20 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 1998 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1506/98, nustatantis Turkijai Bendrijos tarifinę kvotą kaip lengvatą lazdynų riešutams 1998 metais ir sustabdantis tam tikras lengvatas (OL L 200, 1998 7 16, p. 1).

⁽⁴⁾ Žr. II priedą.

⁽⁵⁾ OL 217, 1964 12 29, p. 3687/64.

⁽⁶⁾ 1998 m. vasario 25 d. EB ir Turkijos asociacijos tarybos sprendimas Nr. 1/98 dėl žemės ūkio produktams taikomo prekybos režimo (OL L 86, 1998 3 20, p. 1).

⁽⁷⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

2 straipsnis

Komisija įgyvendinimo aktais nustoja taikyti 1 straipsnyje nurodytą sustabdymą, kai panaikinamos kliūtys lengvatiniam eksportui iš Sąjungos į Turkiją. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 3 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3 straipsnis

1. Komisijai padeda Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo komitetas, įsteigtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ 229 straipsnį. Tas Komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
3. Kai Komiteto nuomonei gauti būtina rašytinė procedūra, tokia procedūra laikoma baigta be rezultato, jei per nuomonei pateikti nustatytą laikotarpį taip nusprendžia Komiteto pirmininkas arba to prašo bent vienas ketvirtadalis komiteto narių.

4 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1506/98 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal III priede pateiktą atitikties lentelę.

5 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2015 m. balandžio 29 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkė
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

I PRIEDAS

Serijos Nr.	KN kodas	Prekių aprašymas	Kvotos dydis per metus ar per nurodytą laikotarpį (tonomis)	Taikomo mokesčio tarifas
09.0217	ex 0807 11 00	Arbūzai, švieži:	14 000	Nulinis
		nuo birželio 16 d. iki kovo 31 d.		
09.0207	2002 90 31	Pomidorai, paruošti ar konservuoti kitu būdu, nei su actu ar acto rūgštimi, išskyrus visus pomidorus ar supjaustytus dalimis, kurių sausas medžiagos turinys sudaro ne mažiau kaip 12 % masės	30 000, kai sausas medžiagos turinys sudaro 28–30 % masės	Nulinis
09.0209	2002 90 39			
	2002 90 91			
	2002 90 99			

*II PRIEDAS***Panaikinamas reglamentas ir jo pakeitimas**

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1506/98
(OL L 200, 1998 7 16, p. 1.

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES)
Nr. 255/2014
(OL L 84, 2014 3 20, p. 57.

Tik 3 straipsnis

III PRIEDAS

Atitikties lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 1506/98	Šis reglamentas
1 straipsnis	—
2 straipsnis	1 straipsnis
3 straipsnis	2 straipsnis
3a straipsnis	3 straipsnis
—	4 straipsnis
4 straipsnis	5 straipsnis
I priedas	—
II priedas	I priedas
—	II priedas
—	III priedas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/757

2015 m. balandžio 29 d.

dėl jūrų transporto išmetamo anglies dioksido kiekio stebėsenos, ataskaitų teikimo ir tikrinimo, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2009/16/EB

(Tekstas svarbusEEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/29/EB ⁽³⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 406/2009/EB ⁽⁴⁾, kuriais raginama, kad visi ekonomikos sektoriai, įskaitant tarptautinės jūrų laivybos sektorių, prisidėtų prie išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo, numatyta, kad jeigu valstybės narės nepatvirtintų tarptautinio susitarimo, kuris apimtų tarptautinės laivybos sektoriaus emisijas ir planinius jų mažinimo rodiklius, parengtus pasitelkiant Tarptautinę jūrų organizaciją (TJO), arba ne vėliau kaip 2011 m. gruodžio 31 d. Bendrija nepatvirtintų tokio susitarimo, parengto remiantis Jungtinių Tautų bendrąja klimato kaitos konvencija, Komisija turėtų teikti pasiūlymą tarptautinės laivybos sektoriaus emisijas įtraukti į Bendrijos išipareigojimą mažinti išmetamus kiekius, siekiant, kad siūlomas aktas įsigaliotų ne vėliau kaip 2013 m. Toks pasiūlymas, kuriame būtų atsižvelgiama į galimą naudą aplinkai, turėtų turėti kuo mažesnę neigiamą poveikį Bendrijos konkurencingumui;
- (2) jūrų transportas daro įtaką pasaulio klimatui ir oro kokybei dėl jo išmetamo anglies dioksido (CO₂) ir kitų išmetamųjų teršalų, tokių kaip azoto oksidai (NO_x), sieros oksidai (SO_x), metanas (CH₄), kietosios dalelės ir suodžiai;
- (3) tarptautinė jūrų laivyba tebėra vienintelė transporto rūšis, kuriai netaikomas Sąjungos išipareigojimas mažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį. Remiantis atliktu poveikio vertinimu, kuris pridedamas prie pasiūlymo dėl šio reglamento, tarptautinės laivybos sektoriaus išmetamo CO₂ kiekis nuo 1990 m. iki 2007 m. Sąjungoje padidėjo 48 %;
- (4) atsižvelgiant į sparčią mokslinių žinių apie poveikį, kurį pasaulio klimatui daro jūrų transporto išmetami su CO₂ nesusiję teršalai, raidą, pagal šį reglamentą tokio poveikio vertinimas turėtų būti atliekamas reguliariai. Remdamasi savo vertinimais Komisija turėtų išanalizuoti poveikį politikai ir priemonėms, siekdama mažinti tų išmetamųjų teršalų kiekį;
- (5) 2014 m. vasario 5 d. Europos Parlamento rezoliucijoje dėl 2030 m. klimato ir energetikos politikos strategijos Komisija ir valstybės narės raginamos nustatyti privalomą 2030 m. ES tikslą sumažinti ES išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį bent 40 %, palyginti su 1990 m. išmestu kiekiu. Be to, Europos Parlamentas pažymėjo, kad jei ES nori tinkamai prisidėti prie pasaulinių pastangų, išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį būtina mažinti visuose ekonomikos sektoriuose;

⁽¹⁾ OL C 67, 2014 3 6, p. 170.⁽²⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. kovo 5 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2015 m. balandžio 28 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).⁽³⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/29/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 2003/87/EB, siekiant patobulinti ir išplėsti Bendrijos šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą (OL L 140, 2009 6 5, p. 63).⁽⁴⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 406/2009/EB dėl valstybių narių pastangų mažinti jų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas, Bendrijai siekiant įvykdyti išipareigojimus iki 2020 m. sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas (OL L 140, 2009 6 5, p. 136).

- (6) 2014 m. spalio 23–24 d. išvadose Europos Vadovų Taryba patvirtino privalomą ES tikslą – iki 2030 metų pabaigos ES viduje išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį sumažinti ne mažiau kaip 40 %, palyginti su 1990 m. Europos Vadovų Taryba taip pat nurodė, kad transporto sektoriuje svarbu mažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir riziką, susijusią su priklausomybe nuo iškastinio kuro, ir paprašė Komisijos toliau nagrinėti įrankius ir priemones, kurių reikia visapusiškam ir technologiškai neutraliam požiūriui, kuriuo, *inter alia*, būtų skatinamas išmetamųjų teršalų kiekio mažinimas ir energijos vartojimo efektyvumas transporto sektoriuje;
- (7) 7-ojoje aplinkosaugos veiksmų programoje (AVP) ⁽¹⁾ pažymima, kad jei ES nori tinkamai prisidėti prie pasaulinių pastangų, išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį būtina mažinti visuose ekonomikos sektoriuose. Šiame kontekste 7-ojoje AVP akcentuojama, kad 2011 m. Baltojoje knygoje dėl transporto nustatytus tikslus turi padėti įgyvendinti tvirta politinė sistema;
- (8) 2011 m. liepos mėn. TJO patvirtino technines ir veiklos priemones, pirmiausia – naujiems laivams taikytiną energijos vartojimo efektyvumo dizaino rodiklį (EVEDR) ir laivų energijos vartojimo efektyvumo valdymo planą (LEVEVP), kuriomis bus labiau sumažintas numatomas išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio didėjimas, tačiau vien šiomis priemonėmis negalima pasiekti tokio absoliutaus tarptautinės laivybos sektoriuje išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažinimo, kuris būtinas, kad pakaktų pastangų siekti pasaulinio tikslo – neleisti, kad pasaulinė temperatūra padidėtų daugiau kaip 2 °C;
- (9) remiantis TJO pateiktais duomenimis, savitasis laivų sunaudojamos energijos kiekis ir išmetamas CO₂ kiekis, taikant veiklos priemones ir diegiant esamas technologijas galėtų būti sumažinti iki 75 %; daugelį tų priemonių galima laikyti ekonomiškai veiksmingomis, todėl jos galėtų suteikti sektoriui tiesioginės naudos, nes sumažinus kuro išlaidas atsipirka veiklos arba investicinės išlaidos;
- (10) norint Sąjungos lygmeniu sumažinti laivų išmetamo CO₂ kiekį, geriausia galimybė tebėra sukurti laivų kuro sąnaudomis pagrįstą išmetamo CO₂ kiekio stebėsenos, ataskaitų teikimo ir tikrinimo sistemą (toliau – SAT sistema) – tai būtų pirmas požiūrio palaipsniui įtraukti jūrų transporto išmetamus teršalus į Sąjungos išipareigojimą mažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį etapas kartu su kitų sektorių, kurie jau įgyvendina tą išipareigojimą, išmetamais teršalais. Galimybė visuomenei susipažinti su duomenimis apie išmetamuosius teršalus padės panaikinti rinkos kliūtis, trukdančias įdiegti daugelį priemonių, kurioms būdingos neigiamos išlaidos ir kuriomis būtų sumažintas jūrų transporto išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis;
- (11) priimti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio ir kuro sąnaudų mažinimo priemonės trukdo rinkos kliūtys, pavyzdžiui, patikimos informacijos apie laivų kuro naudojimo efektyvumą arba laivų įrangos atnaujinimo technologijų trūkumas, nepakankama galimybė gauti finansinių išteklių investicijoms į laivų efektyvumą ir nevienodos paskatos, nes laivų savininkai negautų naudos iš investicijų į laivų efektyvumą, kai sąskaitas už kurą apmoka operatoriai;
- (12) konsultacijų su suinteresuotosiomis šalimis ir diskusijų su tarptautiniais partneriais rezultatai rodo, kad požiūrio palaipsniui įtraukti jūrų transporto išmetamus teršalus į Sąjungos išipareigojimą mažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį turėtų būti laikomasi pirmiausia įgyvendinant patikimą jūrų transporto išmetamo CO₂ kiekio SAT sistemą, o vėliau nustatant tų teršalų išmetimo kainą. Laikantis šio požiūrio galima lengviau pasiekti nemažą pažangą tarptautiniu lygmeniu sudarant susitarimą dėl išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo tikslų ir kitų priemonių, kuriomis to sumažinimo būtų siekiama mažiausiomis išlaidomis;
- (13) tikimasi, kad įdiegus Sąjungos SAT sistemą išmetamųjų teršalų kiekis iki 2030 metų pabaigos būtų sumažintas apie 2 %, palyginti su įprastinės veiklos scenarijumi, o bendros grynosios išlaidos – apie 1,2 mlrd. EUR, nes ši sistema galėtų padėti šalinti rinkos kliūtis, pirmiausia tas, kurios yra susijusios su informacijos apie laivų efektyvumą trūkumu, atitinkamoms rinkoms teikiant palyginamą ir patikimą informaciją apie kuro sąnaudas ir energijos vartojimo efektyvumą. Šis transporto išlaidų sumažinimas turėtų palengvinti tarptautinę prekybą. Be to, patikima SAT sistema yra būtina tam, kad Sąjungos arba pasaulio lygmeniu būtų galima taikyti rinka grindžiamas priemones, efektyvumo standartus ar kitas priemones. Pagal šią sistemą taip pat būtų teikiami patikimi duomenys, reikalingi tam, kad būtų galima nustatyti tikslus išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo tikslus ir įvertinti jūrų transporto pažangą prisidedant prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos sukūrimo tikslo. Atsižvelgiant į tarptautinį laivybos veiklos pobūdį labiausiai pageidautina ir veiksmingiausia tarptautinio jūrų transporto išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo metodą nustatyti pasauliniu susitarimu;

⁽¹⁾ 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1386/2013/ES dėl bendrosios Sąjungos aplinkosaugos veiksmų programos iki 2020 m. „Gyventi gerai pagal mūsų planetos išgales“ (OL L 354, 2013 12 28, p. 171).

- (14) stebėseną turėtų būti taikoma visiems Sąjungos vidaus reisams, visiems atvykstantiesiems reisams iš paskutiniojo už Sąjungos ribų esančio uosto į pirmąjį įplaukimo į Sąjungą uostą ir visiems išvykstantiesiems reisams iš Sąjungos uosto į pirmąjį už Sąjungos ribų esantį įplaukimo uostą, įskaitant reisu su balastu. Be to, turėtų būti stebimi uostuose išmetamo CO₂ kiekiai, įskaitant kiekius, išmetamus laivams prisišvartavus arba judant uoste, visų pirma jeigu taikomos specialios išmetamo CO₂ kiekio mažinimo priemonės arba priemonės, kuriomis siekiama vengti CO₂ išmetimo. Šios taisyklės, laikantis nediskriminavimo principo, turėtų būti taikomos visiems laivams, nepaisant jų vėliavos. Tačiau, nors šiuo reglamentu daugiausia dėmesio skiriama jūrų transportui, juo stebėsenos, ataskaitų teikimo ir tikrinimo reikalavimai neturėtų būti nustatomi laivų judėjimui ir veiklai, kuriais nesiekama pervežti krovinių ar keleivių komerciniais tikslais, tokiems kaip antai dugno gilinimo, ledo laužymo, vamzdžių tiesimo ar jūroje esančių įrenginių instaliavimo veiklai;
- (15) siekiant užtikrinti vienodas sąlygas laivams, vykdančioms veiklą mažiau palankiomis klimato sąlygomis, turėtų būti įmanoma į duomenis, kurie stebimi remiantis šiuo reglamentu, įtraukti konkrečią informaciją, susijusią su laivo ledo klase ir plaukiojimu ledo sąlygomis;
- (16) dėl diegiamų nuostatų sudėtingumo, itin techninio jų pobūdžio ir būtinybės visoje Sąjungoje taikyti vienodas taisykles, atsižvelgiant į tarptautinį jūrų transporto pobūdį ir numatomą į įvairių valstybių narių uostus įplaukiančių laivų gausą bei siekiant palengvinti SAT sistemos įgyvendinimą visoje Sąjungoje, ši siūloma sistema turėtų būti nustatyta reglamentu;
- (17) patikima laivams skirta Sąjungos SAT sistema turėtų būti grindžiama išmetamųjų teršalų kiekio skaičiavimu remiantis kuro sąnaudomis, patirtomis per reisu į Sąjungos uostus ir iš Sąjungos uostų, nes, atsižvelgiant į tai, kad laivų kuro rezervuarai yra dideli, pagal kuro pardavimo duomenis nebūtų įmanoma pakankamai tiksliai įvertinti šios konkrečios srities kuro sąnaudų;
- (18) pagal Sąjungos SAT sistemą taip pat turėtų būti renkama kita susijusi informacija, suteikianti galimybę nustatyti laivų efektyvumą arba išsamiau išnagrinėti išmetamųjų teršalų susidarymo priežastis, kartu išsaugant komercinės ar pramoninės informacijos konfidencialumą. Be to, nustatant tokią taikymo sritį, Sąjungos SAT sistema suderinama su tarptautinėmis iniciatyvomis, kuriomis siekiama esamiems laivams nustatyti efektyvumo standartus, kartu atsižvelgiant į veiklos priemones, ir padedama šalinti su informacijos trūkumu susijusias rinkos kliūtis;
- (19) siekiant sumažinti laivų savininkams ir operatoriams, ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms, tenkančią administravimo našą ir užtikrinti kuo geresnį SAT sistemos išlaidų ir naudingumo santykį, netrukdamat siekti tikslo apimti labai didelės jūrų transporto išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio dalį, SAT sistemos taisyklės turėtų būti taikomos tik dideliems teršėjams. Išsamiai ir objektyviai išnagrinėjus į Sąjungos uostus įplaukiančių ir išplaukiančių laivų dydį ir jų išmetamųjų teršalų kiekį buvo nustatyta 5 000 bendrosios talpos ribinė vertė. Laivai, kurių bendroji talpa yra didesnė nei 5 000, sudaro apie 55 % į Sąjungos uostus įplaukiančių laivų skaičiaus ir išmeta apie 90 % viso atitinkamo išmetamųjų teršalų kiekio. Ši laikantis nediskriminavimo principo nustatyta ribinė vertė užtikrintų, kad sistema būtų taikoma svarbiausiems teršėjams. Nustatius mažesnę ribinę vertę padidėtų administracinė našta, o nustatius didesnę į sistemą būtų įtraukta mažiau išmetamųjų teršalų, todėl nukentėtų aplinkosauginis SAT sistemos veiksmingumas;
- (20) siekiant dar labiau sumažinti laivų savininkų ir operatorių administracinę našą, stebėsenos taisyklės turėtų būti taikomos daugiausia CO₂ atžvilgiu, nes tai svarbiausios jūrų transporto išmetamos šiltnamio efektą sukeliančios dujos;
- (21) šiomis taisyklėmis turėtų būti atsižvelgiama į esančius reikalavimus ir laivuose jau turimus duomenis; todėl bendrovėms turėtų būti suteikta galimybė pasirinkti vieną iš šių keturių stebėsenos metodų: naudoti bunkerio atsargų papildymo važtaraščius, vykdyti bunkerinio kuro rezervuarų stebėseną laive, remtis taikomų degimo procesų srautmačiais arba tiesioginiais išmetamųjų teršalų kiekio matavimais. Kiekvienam laivui skirtime stebėsenos plane turėtų būti įrašytas pasirinktas metodas ir pateikta papildomos informacijos apie pasirinkto metodo taikymą;
- (22) bendrovė, atsakinga už visą laivybos veiklą vykdančio laivo ataskaitinį laikotarpį, turėtų būti laikoma atsakinga už visų stebėsenos ir ataskaitų teikimo prievolių vykdymą tuo ataskaitiniu laikotarpiu, įskaitant tinkamai patikrintos išmetamųjų teršalų ataskaitos pateikimą. Pasikeitus bendrovei, naujoji bendrovė turėtų būti atsakinga tik už stebėsenos ir ataskaitų teikimo prievoles, susijusias su ataskaitiniu laikotarpiu, per kurį pasikeitė bendrovė. Kad būtų lengviau vykdyti šias prievoles, naujoji bendrovė turėtų gauti naujausio stebėsenos plano kopiją ir, jeigu taikytina, atitiktis patvirtinimo dokumentą;

- (23) kitos šiltnamio efektą sukeliančios dujos, klimato kaitos sukėlėjai ir oro teršalai šiuo etapu neturėtų būti įtraukti į Sąjungos SAT sistemą, kad būtų išvengta reikalavimų diegti nepakankamai patikimą ar nepakankamai plačiai rinkoje siūlomą matavimo įrangą, nes dėl to galėtų kilti Sąjungos SAT sistemos įgyvendinimo sunkumų;
- (24) TJO tarptautinė konvencija dėl teršimo iš laivų prevencijos (MARPOL) numato privalomą EVEDR taikymą naujiems laivams ir LEVEVP naudojimą visam pasaulio laivynui;
- (25) siekiant kuo labiau sumažinti laivų savininkų ir operatorių administracinę naštą, ataskaitos turėtų būti teikiamos ir pateikta informacija skelbiama kartą per metus. Skelbiant tik išmetamųjų teršalų kiekio, kuro sąnaudų ir efektyvumo metinius vidurkius ir sumines vertes, turėtų būti išspręstos konfidencialumo problemos. Siekiant užtikrinti, kad atskleidžiant nebūtų pažeista teisėtų ekonominių interesų, viršijančių viešąjį interesą, apsauga, išimtiniais atvejais bendrovės prašymu turėtų būti taikomas skirtingo lygio duomenų sumavimas. Komisijai pateikti duomenys turėtų būti papildyti statistiniais duomenimis, jeigu tie duomenys yra svarbūs Europos statistinės informacijos plėtojimui, rengimui ir sklaidai pagal Komisijos sprendimą 2012/504/ES ⁽¹⁾;
- (26) akredituotų tikrintojų atliekamomis patikromis turėtų būti užtikrinta, kad stebėsenos planai ir išmetamųjų teršalų ataskaitos būtų teisingos ir atitiktų šiame reglamente nustatytus reikalavimus. Siekiant užtikrinti tikrinimo paprastumą, svarbu, kad tikrintojai duomenų patikimumą tikrintų ataskaitose pateiktus duomenis lygindami su įverčiais, gautais remiantis laivų sekimo duomenimis ir charakteristikomis. Tokius įverčius galėtų teikti Komisija. Siekiant užtikrinti nešališkumą tikrintojai turėtų būti nepriklausomi ir kompetentingi juridiniai subjektai, akredituoti nacionalinių akreditavimo įstaigų, įsteigtų pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 765/2008 ⁽²⁾;
- (27) tikrintojo išduotas atitikties patvirtinimo dokumentas turėtų būti laikomas laive, kad būtų galima įrodyti atitiktį stebėsenos, ataskaitų teikimo ir tikrinimo prievolėms. Tikrintojai turėtų pranešti Komisijai apie tokių dokumentų išdavimą;
- (28) remdamasi panašių su saugia laivyba susijusių funkcijų vykdymo patirtimi, Europos jūrų saugumo agentūra (EMSA) neviršydamą savo įgaliojimų turėtų padėti Komisijai, vykdydama kai kurias funkcijas;
- (29) su SAT sistema susijusių prievolių vykdymas turėtų būti užtikrinamas remiantis esamomis priemonėmis, t. y. priemonėmis, nustatytomis vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/16/EB ⁽³⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/21/EB ⁽⁴⁾, ir informacija apie atitikties patvirtinimo dokumentų išdavimą. Dokumentas, kuriuo patvirtinama laivo atitiktis stebėsenos ir ataskaitų teikimo prievolėms, turėtų būti įtraukiamas į Direktyvos 2009/16/EB IV priede nurodytą liudijimų ir dokumentų sąrašą;
- (30) valstybės narės turėtų stengtis patikrinti laivus, kurie įplaukia į jų jurisdikcijai priklausančius uostus ir apie kuriuos neturima tam tikros privalomos informacijos apie atitikties patvirtinimo dokumentą;
- (31) už šio reglamento nuostatų nesilaikymą turėtų būti taikomos sankcijos. Valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl tų sankcijų. Tos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos;
- (32) jeigu laivas nesilaikė stebėsenos ir ataskaitų teikimo reikalavimų du ar daugiau vienas po kito einančių ataskaitinių laikotarpių ir kai kitomis vykdymo užtikrinimo priemonėmis šių reikalavimų laikymosi užtikrinti nepavyko, derėtų numatyti laivo išsiuntimo iš uosto galimybę. Tokia priemonė turėtų būti taikoma taip, kad per tam tikrą pagrįstą laikotarpį būtų galima ištaisyti reikalavimų nesilaikymo situaciją;
- (33) valstybės narės, kurių teritorijoje nėra jūrų uostų ir kurios neturi su jų vėliava plaukiojančių ir į šio reglamento taikymo sritį patenkančių laivų arba kurios yra nutraukusios laivų registravimą savo nacionaliniuose laivų registruose, turėtų galėti nukrypti nuo šio reglamento nuostatų, susijusių su sankcijomis, tol, kol nėra tokių su jų vėliava plaukiojančių laivų;

⁽¹⁾ 2012 m. rugsėjo 17 d. Komisijos sprendimas 2012/504/ES dėl Eurostato (OL L 251, 2012 9 18, p. 49).

⁽²⁾ 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 765/2008 nustatantis su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus ir panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 339/93 (OL L 218, 2008 8 13, p. 30).

⁽³⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/16/EB dėl uosto valstybės kontrolės (OL L 131, 2009 5 28, p. 57).

⁽⁴⁾ 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/21/EB dėl vėliavos valstybės reikalavimų laikymosi (OL L 131, 2009 5 28, p. 132).

- (34) Sąjungos SAT sistema turėtų būti naudojama kaip pavyzdys įgyvendinant pasaulinę SAT sistemą. Pasaulinei SAT sistemai reikia teikti pirmenybę todėl, kad ji galėtų būti laikoma veiksmingesne dėl platesnės jos taikymo srities. Todėl, siekiant padėti TJO rengti tarptautines jūrų transporto išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio stebėsenos, ataskaitų teikimo ir tikrinimo taisykles, Komisija turėtų reguliariai dalytis svarbia šio reglamento įgyvendinimo informacija su TJO ir kitomis atitinkamomis tarptautinėmis organizacijomis ir teikti TJO atitinkamus duomenis. Sudarius susitarimą dėl pasaulinės SAT sistemos, Komisija turėtų persvarstyti Sąjungos SAT sistemą, kad suderintų ją su pasauline SAT sistema;
- (35) siekiant atsižvelgti į atitinkamas tarptautines taisykles ir tarptautinius bei europinius standartus, taip pat į technologijų ir mokslo raidą, Komisijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl laivų išmetamo CO₂ kiekio stebėsenos ir ataskaitų teikimo tam tikrų techninių aspektų peržiūros ir tikrinimo veiklos bei tikrintojų akreditavimo metodų tikslesnių taisyklių nustatymo. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (36) siekiant užtikrinti vienodas standartinių šablonų, skirtų išmetamo CO₂ kiekio stebėsenai ir kitai susijusiai informacijai teikti, automatizuotų sistemų ir standartinių elektroninių šablonų, skirtų nuosekliam ataskaitų apie išmetamo CO₂ kiekius ir kitos susijusios informacijos teikimui Komisijai ir susijusių vėliavos valstybių institucijoms, naudojimo sąlygas ir siekiant nustatyti technines taisykles, kuriomis nustatomi kitų kategorijų laivams (ne keleiviniams laivams, ro-ro laivams ir konteinervežiams) taikytini parametrai, ir tų parametų peržiūrai, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (37) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. užtikrinti laivų išmetamo CO₂ kiekio stebėseną, ataskaitų teikimą ir tikrinimą – pirmą palaipsninio požiūrio siekiant sumažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį etapą, – valstybės narės negali deramai pasiekti dėl jūrų transporto tarptautinio pobūdžio, o dėl jo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, Sąjunga, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo, gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina tam tikslui pasiekti;
- (38) SAT sistemos kūrimo taisyklės turėtų atitikti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB ⁽²⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 45/2001 ⁽³⁾;
- (39) šis reglamentas turėtų įsigalioti 2015 m. liepos 1 d. siekiant užtikrinti, kad prieš prasidedant pirmajam ataskaitiniam laikotarpiui, prasidedančiam 2018 m. sausio 1 d., valstybės narės ir susiję suinteresuotieji subjektai turėtų pakankamai laiko imtis reikiamų priemonių, kad šis reglamentas būtų veiksmingai taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos laivų, kurie atvyksta į valstybės narės jurisdikcijai priklausančius uostus, yra juose arba išvyksta iš jų, išmetamo anglies dioksido (CO₂) kiekio ir kitos susijusios informacijos tikslios stebėsenos, ataskaitų teikimo ir tikrinimo taisyklės, siekiant paskatinti ekonomiškai efektyviu būdu mažinti jūrų transporto išmetamo CO₂ kiekį.

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

⁽²⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

⁽³⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas laivams, kurių bendroji talpa didesnė kaip 5 000, dėl per reisus iš paskutiniojo jų įplaukimo uosto į valstybės narės jurisdikcijai priklausančią įplaukimo uostą ir iš valstybės narės jurisdikcijai priklausančio įplaukimo uosto į kitą jų įplaukimo uostą, taip pat esant valstybės narės jurisdikcijai priklausančiuose įplaukimo uostuose jų išmetamo CO₂ kiekio.
2. Šis reglamentas netaikomas karo laivams, karinio jūrų laivyno pagalbiniais laivams, žvejybos arba žuvų apdorojimo laivams, mediniams primityvios konstrukcijos laivams, ne mechaniniu būdu varomiems laivams arba valstybiniais laivams, naudojamiems nekomerciniais tikslais.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) išmetamo CO₂ kiekis – į atmosferą iš laivų išmetamas CO₂;
- b) įplaukimo uostas – uostas, kuriame laivas sustoja pakrauti arba iškrauti krovinį arba įlaipinti ar išlaipinti keleivius, todėl į šią apibrėžtį nepatenka sustojimai tik kuro papildymo, atsargų išsigijimo, igulos pamainos pasikeitimo tikslais, tam, kad laivas nuvyktų į sausąjį doką ar kad laivas ir (arba) jo įranga būtų pataisyti, sustojimai uoste, nes laivui reikia pagalbos ar jį ištiko nelaimė, reikia atlikti perdavimą iš laivo į laivą už uostų ribų, taip pat sustojimai tik siekiant apsisaugoti nuo nepalankaus oro ar prireikus dėl paieškos ir gelbėjimo veiklos;
- c) reisas – laivo judėjimas, kuris prasideda įplaukimo uoste ar jame baigiasi ir kurio paskirtis – pervežti keleivius ar krovinius komerciniais tikslais;
- d) bendrovė – laivo savininkas arba bet kuri kita organizacija ar asmuo, pavyzdžiui, valdytojas arba laivo be igulos frachuotojas, iš laivo savininko perėmęs atsakomybę už laivo veiklą;
- e) bendroji talpa (BT) – bendroji talpa, apskaičiuota pagal talpos matavimo taisykles, nustatytas Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) 1969 m. birželio 23 d. Londone priimtos Tarptautinės konvencijos dėl laivų matmenų nustatymo I priede ar vėlesnėse konvencijose;
- f) tikrintojas – tikrinimo veiklą vykdančio juridinio subjekto, nacionalinės akreditavimo įstaigos akredituotas pagal Reglamentą (EB) Nr. 765/2008 ir šį reglamentą;
- g) tikrinimas – tikrintojų vykdoma veikla, skirta įvertinti bendrovės perduotų dokumentų atitiktį šio reglamento reikalavimams;
- h) atitikties patvirtinimo dokumentas – laivui skirtas dokumentas, kurį bendrovei išduoda tikrintojas ir kuriame patvirtinama, kad tas laivas atitinka šio reglamento reikalavimus tam tikru ataskaitiniu laikotarpiu;
- i) kita susijusi informacija – informacija, susijusi su naudojant laivų kurą išmesto CO₂ kiekiu, transportavimo apimtimi ir laivų energijos vartojimo efektyvumu, suteikianti galimybę analizuoti išmetamųjų teršalų kiekio tendencijas ir vertinti laivų eksploatacines savybes;
- j) išmetamųjų teršalų faktorius – vidutinė su sukėlėjo veiklos duomenimis susijusių šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo sparta, jeigu daroma visiškos oksidacijos vykstant degimui ir visiškos kitų cheminių reakcijų konversijos prielaida;
- k) neapibrėžtis – parametras, susijęs su kiekio nustatymo rezultatu, apibūdinantis verčių sklaidą, kuri galėtų būti pagrįstai susieta su tam tikru kiekiu, atsižvelgiant į sisteminių ir atsitiktinių veiksnių poveikį, išreiškiamas procentais ir apibūdinantis pasikliautinąjį intervalą apie vidutinę vertę, apimančią 95 % numanomų verčių, atsižvelgiant į verčių pasiskirstymo asimetriją;
- l) konservatyvus – atitinkantis prielaidų rinkinį, kuriuo siekiama užtikrinti, jog nebūtų nepakankamai įvertintas metinis išmetamųjų teršalų kiekis arba kad nebūtų pervertinti atstumai arba pervežtų krovinių kiekis;
- m) ataskaitinis laikotarpis – vieni kalendoriniai metai, kuriais turi būti vykdoma išmetamo CO₂ kiekio stebėseną ir teikiamos ataskaitos apie tai. Tuo atveju, kai reisas prasideda vienais, o baigiasi kitais kalendoriniais metais, stebėsenos ir ataskaitų teikimo duomenys priskiriami prie pirmųjų atitinkamų kalendorinių metų;

- n) prisišvartavęs laivas – laivas, kuris stovi saugiai pritvirtintas ar nuleidęs inkarą viename iš valstybių narių jurisdikcijai priklausančių uostų jo pakrovimo, iškrovimo arba aptarnavimo metu, įskaitant laiką, kai krovos darbai nevyksta;
- o) ledo klasė – žymuo, kurį laivui suteikia vėliavos valstybės kompetentingos nacionalinės institucijos arba valstybės pripažinta organizacija ir kuris rodo, kad laivas skirtas plaukioti jūros ledo sąlygomis.

II SKYRIUS

STEBĖSENA IR ATASKAITŲ TEIKIMAS

1 SKIRSNIS

Stebėsenos ir ataskaitų teikimo principai ir metodai

4 straipsnis

Bendrieji stebėsenos ir ataskaitų teikimo principai

1. Pagal 8–12 straipsnius bendrovės pagal šio straipsnio 2–6 dalis vykdo savo kiekvieno laivo atitinkamų parametrų stebėseną ir teikia ataskaitas ataskaitiniu laikotarpiu. Jos vykdo tą stebėseną ir teikia ataskaitas visuose valstybės narės jurisdikcijai priklausančiuose uostuose ir per atvykimo į valstybės narės jurisdikcijai priklausančių uostą ar išvykimo iš tokio uosto reišius.
2. Stebėseną ir ataskaitų teikimą turi būti nuoseklūs ir apimti tiek jūroje esančių, tiek prisišvartavusių laivų deginant kurą išmetamo CO₂ kiekį. Bendrovės imasi reikiamų priemonių, kad ataskaitiniu laikotarpiu nesusidarytų duomenų spragų.
3. Stebėseną ir ataskaitas turi būti nuoseklios ir palyginamos su kitų laikotarpių stebėseną ir ataskaitomis. Tuo tikslu bendrovės turi taikyti vienodą stebėsenos metodiką ir naudoti vienodus duomenų rinkinius, kurie gali būti keičiami gavus tikrintojų įvertinimą.
4. Bendrovės turi skaidriai rinkti, registruoti, kaupti, analizuoti ir dokumentais patvirtinti stebėsenos duomenis, pateikdamos prielaidas, nuorodas, išmetamųjų teršalų faktorius ir veiklos duomenis, kad tikrintojas galėtų atkurti išmetamo CO₂ kiekio nustatymo eigą.
5. Bendrovės turi užtikrinti, kad nustatant išmetamo CO₂ kiekį nebūtų daroma sistemingų arba tyčinių netikslumų. Jos turi nustatyti ir mažinti netikslumų priežastis.
6. Bendrovės turi suteikti galimybę pagrįstai įsitikinti, ar duomenys apie išmetamo CO₂ kiekį, kurie turi būti stebimi ir apie kuriuos turi būti teikiamos ataskaitos, yra teisingi.
7. Bendrovės tolesnėje stebėsenos ir ataskaitų teikimo veikloje turi stengtis atsižvelgti į rekomendacijas, esančias patikros ataskaitose, pateiktose pagal 13 straipsnio 3 arba 4 dalį.

5 straipsnis

Išmetamo CO₂ kiekio ir kitos susijusios informacijos stebėsenos metodai

1. Įgyvendindamos 4 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis, bendrovės nustato savo kiekvieno laivo išmetamo CO₂ kiekį taikydamos bet kurį I priede nustatytą metodą ir stebi kitą susijusią informaciją pagal II priede išdėstytas taisykles arba pagal juo vadovaujantis priimtas taisykles.
2. Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 23 straipsnį priimti deleguotuosius aktus, kad pakeistų I priede išdėstytus metodus ir II priede išdėstytas taisykles, siekiant atsižvelgti į atitinkamas tarptautines taisykles, taip pat tarptautinius ir europinius standartus. Komisijai pagal 23 straipsnį taip pat suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kad pakeistų I ir II priedus, siekiant patobulinti juose išdėstytus stebėsenos metodų elementus atsižvelgiant į technologijų ir mokslo raidą.

2 SKIRSNIS

Stebėsenos planas

6 straipsnis

Stebėsenos plano turinys ir teikimas

1. Ne vėliau kaip 2017 m. rugpjūčio 31 d. bendrovės tikrintojams pateikia kiekvieno savo laivo stebėsenos planą, kuriame nurodomas pasirinktas išmetamo CO₂ kiekio ir kitos susijusios informacijos stebėsenos ir ataskaitų teikimo metodas.

2. Nepaisant 1 dalies, laivams, pirmą kartą patenkantiems į šio reglamento taikymo sritį po 2017 m. rugpjūčio 31 d., skirtą stebėsenos planą bendrovė nepagrįstai nedelsdama tikrintojui pateikia ne vėliau kaip per du mėnesius nuo kiekvieno laivo pirmojo įplaukimo į valstybės narės jurisdikcijai priklausančią uostą.
3. Stebėsenos plane pateikiami išsamūs ir aiškūs atitinkamo laivo stebėsenos metodikos dokumentai ir bent visa ši informacija:
- a) laivo identifikavimo duomenys ir tipas, įskaitant jo pavadinimą, TJO jam suteiktą identifikavimo numerį, jo registracijos arba prirašymo uostą ir laivo savininko pavadinimą (vardą ir pavardę);
 - b) bendrovės pavadinimas ir kontaktinio asmens adresas, telefonas, ir elektroninio pašto duomenys;
 - c) laive esančių toliau nurodytų išmetamo CO₂ kiekio šaltinių aprašai: pagrindinių variklių, pagalbinių variklių, dujų turbinų, katilų bei inertinių dujų generatorių, ir naudojamo kuro rūšių;
 - d) procedūrų, sistemų ir pareigų, naudotų išmetamo CO₂ kiekio šaltinių sąrašui atnaujinti ataskaitiniu laikotarpiu, aprašas;
 - e) procedūrų, taikomų atliekant reisų sąrašo išsamumo stebėseną, aprašas;
 - f) laivo kuro sąnaudų stebėsenos procedūrų aprašas, įskaitant:
 - i) iš I priede nustatytų metodų pasirinktą kiekvieno išmetamo CO₂ kiekio šaltinio kuro sąnaudų apskaičiavimo metodą, be kita ko, jei taikytina, pateikiant naudojamos matavimo įrangos aprašą;
 - ii) papildyto kuro kiekio ir rezervuaruose esančio kuro kiekio matavimo procedūras, šiuo tikslu naudojamos matavimo įrangos aprašą ir, jei taikytina, su matavimo duomenimis susijusios informacijos registravimo, gavimo, perdavimo ir saugojimo procedūras;
 - iii) pasirinktą tankio nustatymo metodą, jei taikytina;
 - iv) procedūrą, taikomą siekiant užtikrinti, kad bendroji kuro matavimo neapibrėžtis atitiktų šio reglamento reikalavimus, jeigu įmanoma, remiantis nacionaliniais teisės aktais, sutartyse su klientais numatytais nuostatomis ar kuro tiekėjo tikslumo standartais;
 - g) kiekvienos rūšies kurui nustatytų išmetamųjų teršalų bendrų faktorių arba, jeigu tai alternatyvus kuras, išmetamųjų teršalų faktorių nustatymo metodikų, įskaitant ėminių ėmimo metodiką, analizės metodus, ir pateikiant naudojamų laboratorijų aprašą ir, jei taikytina, pagal standartą ISO 17025 patvirtintą tų laboratorijų akreditaciją;
 - h) procedūrų, taikomų kiekvieno reiso veiklos duomenims nustatyti, aprašas, įskaitant:
 - i) procedūras, pareigas ir duomenų šaltinius, skirtus nuplauktam atstumui nustatyti ir užregistruoti;
 - ii) procedūras, pareigas, formules ir duomenų šaltinius, skirtus atitinkamai pervežtiems kroviniams ir keleivių skaičiui nustatyti ir užregistruoti;
 - iii) procedūras, pareigas, formules ir duomenų šaltinius, skirtus jūroje praleistam laikui plaukiant iš išvykimo uosto į atvykimo uostą nustatyti ir užregistruoti;
 - i) metodo, kuris turi būti taikomas siekiant nustatyti pakaitinius duomenis, skirtus duomenų spragoms užpildyti, aprašą;
 - j) persvarstymo duomenų lapą, kuriame būtų registruojama visa ankstesnių persvarstymų informacija.
4. Stebėsenos plane taip pat gali būti pateikiama informacija apie laivo ledą ir (arba) procedūras, pareigas, formules ir duomenų šaltinius, skirti ledo sąlygomis nuplauktam atstumui ir jūroje praleistam laikui nustatyti ir užregistruoti.
5. Bendrovės naudoja standartizuotus stebėsenos planus, grindžiamus šablonais. Tuos šablonus, įskaitant technines jų vienodo taikymo taisykles, nustato Komisija įgyvendinimo aktais. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

7 straipsnis

Stebėsenos plano pakeitimai

1. Bendrovės reguliariai ir ne rečiau kaip kartą per metus tikrina, ar laivo stebėsenos planas atitinka laivo pobūdį ir eksploataavimo būdą ir ar stebėsenos metodiką galima patobulinti.

2. Bendrovės daro stebėsenos plano pakeitimus šiais atvejais:
 - a) jei bendrovė pakeičiama;
 - b) jei atsiradus naujiems išmetamųjų teršalų šaltiniams arba dėl naujo, į stebėsenos planą dar neįtraukto, kuro naudojimo išmetamas naujas CO₂ kiekis;
 - c) jei dėl naujo tipo matavimo įrangos naudojimo arba naujų ėminių ėmimo, arba analizės metodų taikymo, arba dėl kitų priežasčių pasikeitus galimybei gauti duomenų gali būti padarytas poveikis išmetamo CO₂ kiekio nustatymo tikslumui;
 - d) nustatius, kad pagal taikytą stebėsenos metodą gauti duomenys buvo neteisingi;
 - e) jei nustatoma, kad kuri nors stebėsenos plano dalis neatitinka šio reglamento reikalavimų, ir bendrovė turi patikslinti tą planą pagal 13 straipsnio 1 dalį.
3. Bendrovės nepagrįstai nedelsdamos praneša tikrintojams apie pasiūlymus padaryti stebėsenos plano pakeitimų.
4. Tikrintojas pagal 13 straipsnio 1 dalį patikrina pagal šio straipsnio 2 dalies b, c ir d punktus padarytus stebėsenos plano pakeitimus. Atlikęs patikrinimą tikrintojas bendrovei praneša apie tai, ar tie pakeitimai atitinka reikalavimus.

3 SKIRSNIS

Išmetamo CO₂ kiekio ir kitos susijusios informacijos stebėseną

8 straipsnis

Veiklos stebėseną ataskaitiniu laikotarpiu

Nuo 2018 m. sausio 1 d. bendrovės, remdamosi pagal 13 straipsnio 1 dalį įvertintu stebėsenos planu, vykdo kiekvieno laivo kiekvieno reiso metu ir per metus išmetamo CO₂ kiekio stebėseną, taikydamos iš I priedo B dalyje nustatytų metodų pasirinktą tinkamą išmetamo CO₂ kiekio nustatymo metodą ir apskaičiuodamos išmetamo CO₂ kiekį pagal I priedo A dalį.

9 straipsnis

Stebėseną kiekvieno reiso metu

1. Remdamosi pagal 13 straipsnio 1 dalį įvertintu stebėsenos planu, bendrovės pagal I priedo A dalį ir II priedo A dalį vykdo kiekvieno laivo, atvykstančio į valstybės narės jurisdikcijai priklausančią uostą ir išvykstančio iš valstybės narės jurisdikcijai priklausančio uosto, ir kiekvieno reiso stebėseną, stebėdamos šią informaciją:

- a) išvykimo uostą ir atvykimo uostą, įskaitant išvykimo ir atvykimo dieną ir laiką;
- b) kiekvienos sunaudotos rūšies kuro kiekį iš viso ir išmetamųjų teršalų faktorių;
- c) išmestą CO₂;
- d) nupluktą atstumą;
- e) jūroje praleistą laiką;
- f) pervežtą krovinį;
- g) transportavimo apimtį.

Bendrovės taip pat gali stebėti informaciją, susijusią su laivo ledo klase ir su plaukimu ledo sąlygomis, jei taikytina.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies ir nedarant poveikio 10 straipsniui, bendrovei netaikoma prievolė stebėti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją apie konkretaus laivo kiekvieną reisą, jei:

- a) visi laivo reisai ataskaitiniu laikotarpiu pradedami arba baigiami valstybės narės jurisdikcijai priklausančiame uoste ir
- b) laivas, remiantis jo tvarkaraščiu, ataskaitiniu laikotarpiu atlieka daugiau nei 300 reisų.

10 straipsnis

Metinė stebėseną

Bendrovės, remdamosi pagal 13 straipsnio 1 dalį įvertintu stebėsenos planu, pagal I priedo A dalį ir II priedo B dalį vykdo kiekvieno laivo stebėseną kiekvienais kalendoriniais metais, stebėdamos šiuos parametrus:

- a) kiekvienos sunaudotos rūšies kuro kiekį iš viso ir išmetamųjų teršalų faktorių;
- b) bendrą suminį išmesto CO₂ kiekį, kuriam taikomas šis reglamentas;
- c) suminį per visus reišius tarp valstybės narės jurisdikcijai priklausančių uostų išmesto CO₂ kiekį;
- d) suminį per visus reišius iš valstybės narės jurisdikcijai priklausančių uostų išmesto CO₂ kiekį;
- e) suminį per visus reišius į valstybės narės jurisdikcijai priklausančius uostus išmesto CO₂ kiekį;
- f) valstybės narės jurisdikcijai priklausančiuose uostuose prisišvartavusių laivų išmesto CO₂ kiekį;
- g) bendrą nuplauktą atstumą;
- h) bendrą jūroje praleistą laiką;
- i) bendrą transportavimo apimtį;
- j) vidutinį energijos vartojimo efektyvumą.

Bendrovės gali stebėti informaciją, susijusią su laivo ledo klase ir su plaukimu ledo sąlygomis, jei taikytina.

Bendrovės taip pat gali stebėti suvartoto kuro ir išmesto CO₂ kiekį, diferencijuodamos pagal kitus stebėsenos plane nustatytus kriterijus.

4 SKIRSNIS

Ataskaitų teikimas

11 straipsnis

Išmetamųjų teršalų ataskaitos turinys

1. Pradedant 2019 m., ne vėliau kaip kiekvienų metų balandžio 30 d. bendrovės Komisijai ir atitinkamų vėliavos valstybių valdžios institucijoms pateikia išmetamųjų teršalų ataskaitą, kurioje nurodomi išmesto CO₂ kiekiai ir kita susijusi informacija visu ataskaitiniu laikotarpiu apie kiekvieną laivą, už kurį jos yra atsakingos, kurią tikrintojas yra įvertinęs kaip tinkamą pagal 13 straipsnį.

2. Pasikeitus bendrovei, nauja bendrovė užtikrina, kad kiekvienas laivas, už kurį ji yra atsakinga, atitiktų šio reglamento reikalavimus, susijusius su visu ataskaitiniu laikotarpiu, kuriuo ji prisiima atsakomybę už atitinkamą laivą.

3. Išmetamųjų teršalų ataskaitoje bendrovės pateikia šią informaciją:

- a) laivo ir bendrovės identifikavimo duomenis, įskaitant:
 - i) laivo pavadinimą;
 - ii) TJO identifikavimo numerį;
 - iii) laivo registracijos arba prirašymo uostą;
 - iv) laivo ledo klasę, jei ji įtraukta į stebėsenos planą;
 - v) laivo techninį efektyvumą (energijos vartojimo efektyvumo dizaino rodiklį (EVEDR) arba apskaičiuotą rodiklio vertę (ARV) pagal TJO rezoliuciją MEPC.215 (63), jeigu taikytina);
 - vi) laivo savininko pavadinimą (vardą ir pavardę);
 - vii) laivo savininko adresą ir jo pagrindinę verslo vietą;

- viii) bendrovės pavadinimą (jeigu tai ne laivo savininkas);
 - ix) bendrovės (jeigu tai ne laivo savininkas) adresą ir jo pagrindinę verslo vietą;
 - x) kontaktinio asmens adresą, telefono numerį ir elektroninio pašto duomenis;
- b) tikrintojo, kuris įvertino išmetamųjų teršalų ataskaitą, tapatybę;
- c) informaciją apie taikomą stebėsenos metodą ir susijusį neapibrėžties lygį;
- d) pagal 10 straipsnį atliktos metinės parametrų stebėsenos rezultatus.

12 straipsnis

Išmetamųjų teršalų ataskaitos forma

1. Išmetamųjų teršalų ataskaita teikiama naudojant automatizuotas sistemas ir duomenų perdavimo formas, įskaitant elektroninius šablonus.
2. Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, nustato technines taisykles, kuriomis nustatomos duomenų perdavimo formos, įskaitant elektroninius šablonus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

III SKYRIUS

TIKRINIMAS IR AKREDITAVIMAS

13 straipsnis

Tikrinimo veiklos apimtis ir patikros ataskaita

1. Tikrintojas įvertina stebėsenos plano atitikimą 6 ir 7 straipsniuose nustatytiems reikalavimams. Jei tikrinimo metu nustatoma neatitikimų tiems reikalavimams, atitinkama bendrovė atitinkamai patikslina savo stebėsenos planą ir šį patikslintą stebėsenos planą pateikia tikrintojui galutiniam įvertinimui prieš prasidedant ataskaitiniam laikotarpiui. Bendrovė su tikrintoju susitaria dėl laikotarpio, būtino tiems patikslinimams padaryti. Tas laikotarpis negali trukti ilgiau nei iki ataskaitinio laikotarpio pradžios.
 2. Tikrintojas įvertina išmetamųjų teršalų ataskaitos atitikimą 8–12 straipsniuose ir I ir II prieduose nustatytiems reikalavimams.
- Visų pirma tikrintojas įvertina, ar išmetamųjų teršalų ataskaitoje nurodytas išmesto CO₂ kiekis ir kita susijusi informacija buvo nustatyti pagal 8, 9 ir 10 straipsnius ir pagal stebėsenos planą.
3. Jei patikros įvertinime padaroma išvada, kurią patikimai patvirtina tikrintojas, kad išmetamųjų teršalų ataskaitoje nėra esminių netikslumų, tikrintojas parengia patikros ataskaitą, kurioje nurodo, kad išmetamųjų teršalų ataskaita buvo patikrinta ir yra patenkinama. Patikros ataskaitoje nurodomi visi klausimai, svarbūs tikrintojui atliktam darbui.
 4. Jei patikros įvertinime padaroma išvada, kad išmetamųjų teršalų ataskaitoje yra netikslumų arba neatitikčių šio reglamento reikalavimams, tikrintojas apie tai laiku informuoja bendrovę. Bendrovė tuomet ištaiso netikslumus ar pašalina neatitiktis, kad būtų galima laiku užbaigti patikros procesą, ir pateikia tikrintojui patikslintą išmetamųjų teršalų ataskaitą bei bet kurią kitą informaciją, kuri buvo būtina nustatytiems neatiktims pašalinti. Patikros ataskaitoje tikrintojas nurodo, ar bendrovė ištaisė patikros vertinimo metu nustatytus netikslumus arba pašalino neatitiktis. Jei nurodyti netikslumai nebuvo ištaisyti arba neatitiktys nebuvo pašalintos ir dėl jų atskirai arba kartu atsirado esminių netikslumų, tikrintojas parengia patikros ataskaitą, kurioje nurodo, kad išmetamųjų teršalų ataskaita neatitinka šio reglamento.

14 straipsnis

Bendrosios tikrintojų prievolės ir veiklos principai

1. Tikrintojas yra nepriklausomas nuo bendrovės arba laivo operatoriaus ir vykdo pagal šį reglamentą nustatytą veiklą viešojo intereso naudai. Tuo tikslu nei tikrintojas, nei bet kuris to paties juridinio subjekto padalinys negali būti bendrovė arba laivo operatorius, bendrovės savininkas arba nuosavybės teise jiems priklausantis subjektas; be to, tikrintojas negali turėti ryšių su bendrove, kurie galėtų pakenkti jo nepriklausomumui ir nešališkumui.

2. Tikrindamas išmetamųjų teršalų ataskaitą ir bendrovės taikomas stebėsenos procedūras, tikrintojas įvertina stebėsenos sistemų ir ataskaitoje pateiktų su išmetamo CO₂ kiekiu susijusių duomenų ir informacijos patikimumą, tikėtinumą ir tikslumą, visų pirma įvertina:

- a) kuro sąnaudų susiejimą su reisais;
- b) pateiktus duomenis apie kuro sąnaudas ir susijusius matavimus bei apskaičiavimus;
- c) išmetamųjų teršalų faktorių pasirinkimą ir naudojimą;
- d) apskaičiavimus, kuriuos atliekant buvo nustatytas bendras išmetamo CO₂ kiekis;
- e) apskaičiavimus, kuriuos atliekant buvo nustatytas energijos vartojimo efektyvumas.

3. Tikrintojas į pagą 12 straipsnį pateiktas išmetamųjų teršalų ataskaitas atsižvelgia tik tuo atveju, jei remiantis patikimais ir tikėtinais duomenimis ir informacija galima nustatyti išmetamo CO₂ kiekį užtikrinant pagrįsto laipsnio apibrėžtumą ir jei užtikrinama, kad:

- a) pateikti duomenys atitiktų apskaičiuotus duomenis, grindžiamus laivų sekimo duomenimis ir charakteristikomis, pavyzdžiui, įmontuoto variklio galia;
- b) pateiktuose duomenyse nebūtų neatitikimų, visų pirma, lyginant bendrą kiekvieno laivo kasmet įsigyjamą kuro kiekį ir sumines kuro sąnaudas reisų metu;
- c) duomenys būtų renkami laikantis taikomų taisyklių ir
- d) atitinkami laivo įrašai būtų išsamūs ir nuoseklūs.

15 straipsnis

Patikros procedūros

1. Tikrintojas nustato galimus pavojus, susijusius su stebėsenos ir ataskaitų teikimo procedūra, ataskaitoje pateiktą išmetamo CO₂ kiekį palygindamas su apskaičiuotais duomenimis, grindžiamais laivų sekimo duomenimis ir charakteristikomis, pavyzdžiui, įmontuoto variklio galia. Jei nustatoma didelių nukrypimų, tikrintojas atlieka išsamesnes analizes.

2. Tikrintojas nustato galimus pavojus, susijusius su įvairiais skaičiavimo etapais, peržiūrėdamas visus naudotus duomenų šaltinius bei taikytas metodikas.

3. Tikrintojas atsižvelgia į visus veiksmingus rizikos kontrolės būdus, kuriuos bendrovė taiko norėdama sumažinti neapibrėžtį, susijusius su konkrečių stebėsenos metodų tikslumu.

4. Bendrovė tikrintojui pateikia visą papildomą informaciją, kuri jam suteikia galimybę atlikti patikros procedūras. Tikrinimo metu tikrintojas gali atlikti patikrinimus vietoje, kad nustatytų ataskaitoje pateiktų duomenų ir informacijos patikimumą.

5. Komisijai pagal 23 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų tiksliau nustatytos šiame reglamente nurodytos tikrinimo veiklos taisyklės. Priimdama šiuos aktus Komisija atsižvelgia į III priedo A dalyje nustatytus elementus. Tuose deleguotuosiuose aktuose nurodytos taisyklės grindžiamos 14 straipsnyje numatytais patikros principais ir atitinkamais tarptautiniu mastu pripažintais standartais.

16 straipsnis

Tikrintojų akreditavimas

1. Tikrintojus, kurie vertina stebėsenos planus bei išmetamųjų teršalų ataskaitas ir išduoda šiame reglamente nurodytas patikros ataskaitas ir atitikties patvirtinimo dokumentus, veiklai, kuriai taikomas šis reglamentas, vykdyti akredituoja nacionalinė akreditavimo įstaiga pagal Reglamentą (EB) Nr. 765/2008.

2. Tais atvejais, kai šiame reglamente nenustatoma konkrečių nuostatų dėl tikrintojų akreditavimo, taikomos atitinkamos Reglamento (EB) Nr. 765/2008 nuostatos.

3. Komisijai pagal 23 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų tiksliau nustatyti tikrintojų akreditavimo būdai. Priimdama šiuos aktus Komisija atsižvelgia į III priedo B dalyje nustatytus elementus. Tuose deleguotuosiuose aktuose nurodyti metodai grindžiami 14 straipsnyje numatytais patikros principais ir atitinkamais tarptautiniu mastu pripažintais standartais.

IV SKYRIUS

ATITIKTIS IR INFORMACIJOS SKELBIMAS

17 straipsnis

Atitikties patvirtinimo dokumentas

1. Kai išmetamųjų teršalų ataskaita atitinka 11–15 straipsniuose ir I bei II prieduose nustatytus reikalavimus, tikrintojas, remdamasis patikros ataskaita, išduoda atitinkamo laivo atitikties patvirtinimo dokumentą.
2. Atitikties patvirtinimo dokumente pateikiama ši informacija:
 - a) laivo identifikavimo duomenys (pavadinimas, TJO identifikavimo numeris ir registracijos arba prirašymo uostas);
 - b) laivo savininko pavadinimas (vardas ir pavardė), adresas ir pagrindinė verslo vieta;
 - c) tikrintojo tapatybė;
 - d) atitikties patvirtinimo dokumento išdavimo data, jo galiojimo laikotarpis ir susijęs ataskaitinis laikotarpis.
3. Atitikties patvirtinimo dokumentai galioja 18 mėnesių nuo ataskaitinio laikotarpio pabaigos.
4. Tikrintojas nedelsdamas informuoja Komisiją ir vėliavos valstybės valdžios instituciją apie atitikties patvirtinimo dokumentų išdavimą. Tikrintojas perduoda 2 dalyje nurodytą informaciją naudodamas automatizuotas sistemas ir duomenų perdavimo formas, įskaitant elektroninius šablonus.
5. Komisija priimdama įgyvendinimo aktus nustato technines taisykles, dėl duomenų perdavimo formų, įskaitant elektroninius šablonus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

18 straipsnis

Prievolė laive turėti galiojantį atitikties patvirtinimo dokumentą

Ne vėliau kaip kitų metų po ataskaitinio laikotarpio pabaigos birželio 30 d. laivuose, atplaukiančiuose į valstybės narės jurisdikcijai priklausančią uostą, esančiuose tame uoste arba iš jo išplaukiančiuose, kurie tuo ataskaitiniu laikotarpiu vykdė reisus, turi būti galiojantis atitikties patvirtinimo dokumentas.

19 straipsnis

Stebėsenos ir ataskaitų teikimo reikalavimų vykdymas ir patikrinimai

1. Remdamasi pagal 21 straipsnio 1 dalį paskelbta informacija, kiekviena valstybė narė imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti, kad su jos vėliava plaukiojančiuose laivuose būtų vykdomi 8–12 straipsniuose nustatyti stebėsenos ir ataskaitų teikimo reikalavimai. Tai, kad pagal 17 straipsnio 4 dalį atitinkamam laivui buvo išduotas atitikties patvirtinimo dokumentas, valstybės narės laiko tokio vykdymo įrodymu.
2. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad pagal Direktyvą 2009/16/EB atliekant bet koki laivo patikrinimą jos jurisdikcijai priklausančiame uoste, būtų patikrinta, ar laive yra galiojantis atitikties patvirtinimo dokumentas.
3. Kiekvieno laivo, apie kurį neturima 21 straipsnio 2 dalies i ir j punktuose nurodytos informacijos jo įplaukimo į valstybės narės jurisdikcijai priklausančią uostą metu, atveju atitinkama valstybė narė gali patikrinti, ar jame yra galiojantis atitikties patvirtinimo dokumentas.

20 straipsnis

Sankcijos, keitimasis informacija ir įsakymas išvykti

1. Valstybės narės nustato sankcijų už 8–12 straipsniuose nustatytų stebėsenos ir ataskaitų teikimo prievolių nevykdymą sistemą ir imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti, kad tos sankcijos būtų taikomos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Valstybės narės apie tas nuostatas praneša Komisijai ne vėliau kaip 2017 m. liepos 1 d. ir nedelsdamos praneša Komisijai apie vėlesnius pakeitimus.

2. Valstybės narės užtikrina, kad jų nacionalinės valdžios institucijos, atsakingos už stebėsenos ir ataskaitų teikimo prievolių vykdymo užtikrinimą, arba, jei taikytina, jų valdžios institucijos, kurioms pavestos sankcijų taikymo procedūros, veiksmingai keistųsi informacija ir veiksmingai bendradarbiautų tarpusavyje. Apie valstybės narės nacionalines sankcijų taikymo konkrečiam laivui procedūras pranešama Komisijai, Europos jūrų saugumo agentūrai (EMSA), kitoms valstybėms narėms ir atitinkamai vėliavos valstybei.

3. Laivų, kurie nesilaikė stebėsenos ir ataskaitų teikimo reikalavimų du ar daugiau vienas po kito einančių ataskaitinių laikotarpių, atveju, ir kai kitomis vykdymo užtikrinimo priemonėmis šių reikalavimų laikymosi užtikrinti nepavyko, atvykimo uosto valstybės narės kompetentinga valdžios institucija gali priimti įsakymą išvykti, apie kurį pranešama Komisijai, EMSA, kitoms valstybėms narėms ir atitinkamai vėliavos valstybei. Priėmus tokį įsakymą išvykti, visos valstybės narės atsisako įleisti atitinkamą laivą į visus savo uostus, kol bendrovė neįvykdo 11 ir 18 straipsniuose nustatytų stebėsenos ir ataskaitų teikimo prievolių. Tų prievolių įvykdymas patvirtinamas pateikiant įsakymą išvykti priėmusiai nacionalinei kompetentingai valdžios institucijai apie galiojantį atitikties patvirtinimo dokumentą. Šia dalimi nedaromas poveikis tarptautinėms laivybos taisyklėms, taikytinoms nelaimės išitimams laivams.

4. Laivo savininkas ar operatorius arba jo atstovas valstybėse narėse turi teisę naudotis veiksminga teisių gynimo priemone dėl įsakymo išvykti kreipiantis į teismą, ir atvykimo uosto valstybės narės kompetentinga valdžios institucija juos apie tai tinkamai informuoja. Valstybės narės šiuo tikslu nustato ir toliau taiko atitinkamas procedūras.

5. Bet kuri valstybė narė, savo teritorijoje neturinti jūrų uostų ir kuri yra nutraukusi laivų registravimą nacionaliniame registre arba neturi su jos vėliava plaukiojančių laivų, kuriems taikomas šis reglamentas, laikotarpiu, kuriuo ji neturi tokių su jos vėliava plaukiojančių laivų, gali nukrypti nuo šio straipsnio nuostatų. Bet kuri valstybė narė, ketinanti pasinaudoti ta nukrypti leidžiančia nuostata, praneša Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. liepos 1 d. Komisijai taip pat pranešama apie visus vėlesnius pakeitimus.

21 straipsnis

Informacijos skelbimas ir Komisijos ataskaita

1. Kasmet ne vėliau kaip birželio 30 d. Komisija padaro viešai prieinama informaciją apie išmetamo CO₂ kiekį, apie kurį buvo pranešta pagal 11 straipsnį, ir šio straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją.

2. Komisija į informaciją, kuri turi būti padaryta viešai prieinama, įtraukia šią informaciją:

- a) laivo identifikavimo duomenys (pavadinimas, TJO identifikavimo numeris ir registracijos arba prirašymo uostas);
- b) laivo techninis efektyvumas (EVEDR arba ARV, jei taikytina);
- c) metinis išmetamas CO₂ kiekis;
- d) bendros metinės kuro sąnaudos reisų metu;
- e) vidutinės metinės kuro sąnaudos ir išmetamo CO₂ kiekis, tenkantys reisų metu nuplauktam atstumui;
- f) vidutinės metinės kuro sąnaudos ir išmetamo CO₂ kiekis, tenkantys reisų metu nuplauktam atstumui ir pervežtam kroviniui;
- g) iš viso per metus reisų metu jūroje praleistas laikas;
- h) taikytas stebėsenos metodas;
- i) atitikties patvirtinimo dokumento išdavimo data ir galiojimo terminas;
- j) tikrintojas, kuris vertino išmetamųjų teršalų ataskaitą, tapatybė;
- k) kita savanoriškai stebėta ir pranešta informacija, laikantis 10 straipsnio.

3. Kai dėl konkrečių aplinkybių atskleidus 2 dalyje nurodytos, su išmetamo CO₂ kiekiu nesusijusios kategorijos suvestinius duomenis būtų ypač pakenkta komercinio intereso, kuriam reikia apsaugos kaip teisėtam ekonominiam interesui, kuris viršija viešąjį interesą atskleidžiant informaciją pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1367/2006 ⁽¹⁾, apsaugai, tiems konkretiems duomenims, bendrovės prašymu, taikomas kitoks duomenų sumavimo lygis siekiant tą interesą apsaugoti. Kai skirtingo duomenų sumavimo lygio taikyti neįmanoma, Komisija tų duomenų nepadaro viešai prieinamais.

⁽¹⁾ 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1367/2006 dėl Orhuso konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimanč sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais nuostatų taikymo Bendrijos institucijoms ir organams (OL L 264, 2006 9 25, p. 13).

4. Komisija skelbia metinę jūrų transporto išmetamo CO₂ kiekio ir kitos susijusios informacijos ataskaitą, įskaitant suvestinius ir paaiškintus rezultatus, siekiant informuoti visuomenę ir sudaryti sąlygas įvertinti jūrų transporto išmetamo CO₂ kiekį ir jo energijos vartojimo efektyvumą pagal laivų dydį, tipą, veiklą ar kurią kitą reikiamą kategoriją.
5. Komisija kas dvejus metus įvertina bendrą jūrų transporto poveikį pasauliniam klimatui, be kita ko, poveikį, kurį daro su CO₂ nesusiję išmetamieji teršalai ar jų veikimas.
6. Laikydamosi savo įgaliojimų, EMSA pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1406/2002 ⁽¹⁾ padeda Komisijai atlikti jos užduotis pagal šio reglamento 12 ir 17 straipsnius bei šį straipsnį.

V SKYRIUS

TARPTAUTINIS BENDRADARBIAVIMAS

22 straipsnis

Tarptautinis bendradarbiavimas

1. Komisija reguliariai informuoja TJO ir kitas atitinkamas tarptautines organizacijas apie šio reglamento įgyvendinimą, nedarydama poveikio Sutartyse numatytam kompetencijos pasiskirstymui ar sprendimų priėmimo procedūroms.
2. Komisija ir atitinkamais atvejais valstybės narės keičiasi su trečiosiomis šalimis technine informacija, visų pirma informacija apie tolesnį stebėsenos metodų tobulinimą, ataskaitų teikimo organizavimą ir išmetamųjų teršalų ataskaitų tikrinimą.
3. Pasiekus tarptautinį susitarimą dėl pasaulinės išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio stebėsenos, ataskaitų teikimo ir tikrinimo sistemos arba dėl pasaulinių priemonių, skirtų mažinti jūrų transporto išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, Komisija peržiūri šį reglamentą ir prireikus pasiūlo šio reglamento pakeitimą, kad užtikrintų jo suderinamumą su tuo tarptautiniu susitarimu.

VI SKYRIUS

DELEGUOTIEJI IR ĮGYVENDINIMO ĮGALIOJIMAI IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

23 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis. Ypač svarbu, kad Komisija vadovautųsi savo įprasta praktika ir prieš priimdama tuos deleguotuosius aktus konsultuotųsi su ekspertais, įskaitant valstybių narių ekspertus.
2. 5 straipsnio 2 dalyje, 15 straipsnio 5 dalyje ir 16 straipsnio 3 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2015 m. liepos 1 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiais iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.
3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 5 straipsnio 2 dalyje, 15 straipsnio 5 dalyje ir 16 straipsnio 3 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.
4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

⁽¹⁾ 2002 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1406/2002, įsteigiantis Europos jūrų saugumo agentūrą (OL L 208, 2002 8 5, p. 1).

5. 5 straipsnio 2 dalyje, 15 straipsnio 5 dalyje ir 16 straipsnio 3 dalyje priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų, arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

24 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 525/2013 ⁽¹⁾ 26 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis. Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

25 straipsnis

Direktyvos 2009/16/EB daliniai pakeitimai

Direktyvos 2009/16/EB IV priede pateikiamas sąrašas papildomas šiuo punktu:

- „50. Atitikties patvirtinimo dokumentas, išduotas pagal 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2015/757 dėl jūrų transporto išmetamo anglies dioksido kiekio stebėsenos, ataskaitų teikimo ir tikrinimo, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2009/16/EB (*).

(*) OL L 123, 2015 5 19, p. 55“.

26 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja 2015 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2015 m. balandžio 29 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkė

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 525/2013 dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo stebėsenos bei ataskaitų ir kitos su klimato kaita susijusios nacionalinio bei Sąjungos lygmens informacijos teikimo mechanizmo ir kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 280/2004/EB (OL L 165, 2013 6 18, p. 13).

I PRIEDAS

Išmetamo CO₂ kiekio stebėsenos metodaiA. IŠMETAMO CO₂ KIEKIO APSKAIČIAVIMAS (9 STRAIPSNIS)

Apskaičiuodamos išmetamą CO₂ kiekį, bendrovės taiko šią formulę:

Kuro sąnaudos × išmetamųjų teršalų faktorius

Į kuro sąnaudas įtraukiamas pagrindinių variklių, pagalbinių variklių, dujų turbinų, katilų ir inertinių dujų generatorių sunaudotas kuras.

Kuro sąnaudos, patirtos laivams prisišvartavus uostuose, apskaičiuojamos atskirai.

Iš esmės naudojamos kuro rūšims nustatytos numatytosios išmetamųjų teršalų faktorių vertės, nebent bendrovė nuspręstų naudoti kuro kokybės duomenis, pateiktus bunkerio atsargų papildymo važtaraščiuose (BAPV) ir naudojamus siekiant įrodyti atitiktį taikytiniams aktams dėl sieros išmetimo.

Tos numatytosios išmetamųjų teršalų faktorių vertės grindžiamos naujausiomis Tarptautinės klimato kaitos komisijos (TKKK) paskelbtomis vertėmis. Tos vertės gali būti naudojamos pagal Komisijos reglamento (ES) Nr. 601/2012 ⁽¹⁾ VI priedą.

Atitinkami išmetamųjų teršalų faktoriai taikomi biokurui ir alternatyviam neiškastiniam kurui.

B. IŠMETAMO CO₂ KIEKIO NUSTATYMO METODAI

Bendrovė stebėsenos plane nurodo stebėsenos metodą, taikomą apskaičiuojant kiekvieno laivo, už kurį ji yra atsakinga, kuro sąnaudas, ir užtikrina, kad pasirinktas metodas būtų nuosekliai taikomas.

Naudojamos tikrosios kiekvieno reiso kuro sąnaudos, apskaičiuojamos taikant vieną iš šių metodų:

- naudojant bunkerio atsargų papildymo važtaraštį (BAPV) ir periodiškai atliekant kuro rezervuarų inventurizaciją;
- laive atliekant bunkerinio kuro rezervuaro stebėseną;
- naudojant taikomų degimo procesų srautmačius;
- atliekant tiesioginius išmetamo CO₂ kiekio matavimus.

Gali būti taikomas bet kuris tikrintojo įvertintas šių metodų derinys, jei juo padidinamas bendras matavimo tikslumas.

1. A metodas. BAPV ir periodinė kuro rezervuarų inventurizacija

Šis metodas grindžiamas BAPV nurodytu kuro kiekiu bei rūšimi ir periodine kuro rezervuarų inventurizacija remiantis rezervuarų rodmenimis. Per tam tikrą laikotarpį sunaudotas kuro kiekis nustatomas prie laikotarpio pradžioje buvusio kuro kiekio pridedant papildytą kuro kiekį, atimant laikotarpio pabaigoje likusį kuro kiekį ir nuo laikotarpio pradžios iki laikotarpio pabaigos iš bunkerio paimtą kuro kiekį.

Laikotarpis – tai laikas nuo išplaukimo iš vieno uosto iki įplaukimo į kitą uostą arba uoste praleistas laikas. Norint nustatyti per tam tikrą laikotarpį sunaudoto kuro kiekį, reikia nurodyti kuro rūšį ir sieros kiekį.

Šis metodas netaikomas, kai laivuose nėra BAPV, ypač jeigu kurui naudojamas kroviny, pvz., taikomas suskystintųjų gamtinių dujų (SGD) dujinimas.

Pagal esamas MARPOL VI priedo taisykles BAPV yra privalomas, laive turi būti saugomas trejus metus nuo bunkerinio kuro atsargų papildymo ir turi būti lengvai prieinamas. Periodinė laive esančių kuro rezervuarų inventurizacija grindžiama kuro rezervuarų rodmenimis. Atliekant inventurizaciją naudojamos kiekvienam kuro rezervuarui sudarytos rezervuaro lentelės, skirtos tūriui nustatyti kuro rezervuaro rodmenų nuskaitymo metu. Su BAPV susijusi neapibrėžtis nurodoma stebėsenos plane. Kuro rezervuarų rodmenys nuskaitymi specialiais metodais, pvz., naudojant automatizuotas sistemas, garsines ir juostines gylio matavimo priemones. Rezervuarų garsinio gylio matavimo metodas ir jo neapibrėžtis nurodomi stebėsenos plane.

⁽¹⁾ 2012 m. birželio 21 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 601/2012 dėl išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio stebėsenos ir ataskaitų teikimo pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/87/EB (OL L 181, 2012 7 12, p. 30).

Jeigu papildytas kuro kiekis arba rezervuaruose likęs kuro kiekis nustatomas tūrio vienetais ir išreiškiamas litrais, bendrovė perskaičiuoja šį tūrį į masę, taikydama tikrojo tankio vertes. Tikrąjį tankį bendrovė nustato vienu iš šių būdų:

- a) naudodama laive įrengtas matavimo sistemas;
- b) remdamasi papildant kuro atsargas kuro tiekėjo išmatuota ir kuro sąskaitoje arba BAPV įrašyta tankio verte.

Tikrasis tankis išreiškiamas kg/l ir nustatomas esant konkrečiam matavimui taikomai temperatūrai. Tais atvejais, kai tikrojo tankio verčių neturima, gavus tikrintojo įvertinimą taikomas standartinis atitinkamai kuro rūšiai nustatytas tankio koeficientas.

2. B metodas. Bunkerinio kuro rezervuaro stebėseną laive

Šis metodas grindžiamas visų laive esančių kuro rezervuarų rodmenų nuskaitymu. Rezervuaro rodmenys nuskaitymi kasdien, kai laivas yra jūroje, ir kaskart, kai papildomos arba tuštinamos laivo bunkerinio kuro atsargos.

Suvestiniai kuro rezervuaro lygio pokyčiai tarp dviejų rodmenų nuskaitymų laikomi per tam tikrą laikotarpį sunaudoto kuro kiekiu.

Laikotarpis – tai laikas nuo išplaukimo iš vieno uosto iki įplaukimo į kitą uostą arba uoste praleistas laikas. Norint nustatyti per tam tikrą laikotarpį sunaudoto kuro kiekį, reikia nurodyti kuro rūšį ir sieros kiekį.

Kuro rezervuarų rodmenys nuskaitymi specialiais metodais, pvz., naudojant automatizuotas sistemas, garsines ir juostines gylio matavimo priemones. Rezervuarų garsinio gylio matavimo metodas ir jo neapibrėžtis nurodomi stebėsenos plane.

Jeigu papildytas kuro kiekis arba rezervuaruose likęs kuro kiekis nustatomas tūrio vienetais ir išreiškiamas litrais, bendrovė perskaičiuoja šį tūrį į masę, taikydama tikrojo tankio vertes. Tikrąjį tankį bendrovė nustato vienu iš šių būdų:

- a) naudodama laive įrengtas matavimo sistemas;
- b) remdamasi papildant kuro atsargas kuro tiekėjo išmatuota ir kuro sąskaitoje arba BAPV įrašyta tankio verte;
- c) pagal tankį, išmatuotą atlikus bandomąją analizę akredituotoje kuro bandymų laboratorijoje, jei tokių duomenų turima.

Tikrasis tankis išreiškiamas kg/l ir nustatomas esant konkrečiam matavimui taikomai temperatūrai. Tais atvejais, kai tikrojo tankio verčių neturima, gavus tikrintojo įvertinimą taikomas standartinis atitinkamai kuro rūšiai nustatytas tankio koeficientas.

3. C metodas. Taikomų degimo procesų srautmačiai

Šis metodas grindžiamas laive išmatuotais kuro srautais. Siekiant nustatyti bendrąsias kuro sąnaudas per tam tikrą laikotarpį, sudedami visų su atitinkamais išmetamo CO₂ kiekio šaltiniais susijusių srautmačių duomenys.

Laikotarpis – tai laikas nuo išplaukimo iš vieno uosto iki įplaukimo į kitą uostą arba uoste praleistas išbūtas laikas. Norint nustatyti per tam tikrą laikotarpį sunaudoto kuro kiekį, reikia vykdyti kuro rūšies ir sieros kiekio stebėseną.

Taikomi kalibravimo metodai ir su naudojamais srautmačiais susijusi neapibrėžtis nurodomi stebėsenos plane.

Jeigu sunaudotas kuro kiekis nustatomas tūrio vienetais ir išreiškiamas litrais, bendrovė perskaičiuoja šį tūrį į masę, taikydama tikrojo tankio vertes. Tikrąjį tankį bendrovė nustato vienu iš šių būdų:

- a) naudodama laive įrengtas matavimo sistemas;
- b) remdamasi papildant kuro atsargas kuro tiekėjo išmatuota ir kuro sąskaitoje arba BAPV įrašyta tankio verte.

Tikrasis tankis išreiškiamas kg/l ir nustatomas esant konkrečiam matavimui taikomai temperatūrai. Tais atvejais, kai tikrojo tankio verčių neturima, gavus tikrintojo įvertinimą taikomas standartinis atitinkamai kuro rūšiai nustatytas tankio koeficientas.

4. D metodas. Tiesioginis išmetamo CO₂ kiekio matavimas

Tiesiogiai gali būti matuojami išmetamo CO₂ kiekiai, išmetami per reišus, ir išmetamo CO₂ kiekiai, išmetami valstybių narių jurisdikcijai priklausančiuose uostuose. Į išmesto CO₂ kiekį įtraukiamas pagrindinių variklių, pagalbinių variklių, dujų turbinų, katilų ir inertinių dujų generatorių išmesto CO₂ kiekis. Laivų, kurių ataskaitos grindžiamos šiuo metodu, kuro sąnaudos apskaičiuojamos naudojant išmatuotą išmesto CO₂ kiekį ir atitinkamam kurui taikomą išmetamųjų teršalų faktorių.

Šis metodas grindžiamas išmetamo CO₂ kiekio srauto nustatymu išmetamųjų dujų vamzdžiuose (kaminuose), CO₂ koncentraciją išmetamosiose dujose padauginant iš išmetamųjų dujų srauto.

Taikomi kalibravimo metodai ir su naudojamais įrenginiais susijusi neapibrėžtis nurodomi stebėsenos plane.

II PRIEDAS

Kitos susijusios informacijos stebėseną

A. KIEKVIENO REISO STEBĖSENA (9 STRAIPSNIS)

1. Vykdydamos kitos su kiekvienu reisu susijusios informacijos stebėseną (9 straipsnio 1 dalis), bendrovės laikosi toliau išdėstytų taisyklių:

- a) išvykimo ir atvykimo data ir laikas nustatomi remiantis vidutiniu Grinvičo laiku (angl. GMT). Jūroje praleistas laikas apskaičiuojamas remiantis informacija apie išvykimą iš uosto ir atvykimą į uostą, į šį laiką neįtraukiamas stovėjimas nuleidus inkarą;
- b) nuplauktas atstumas gali būti tiesiausias kelias iš išvykimo uosto į atvykimo uostą arba tikrasis nuplauktas atstumas. Jeigu naudojamas tiesiausias kelias iš išvykimo uosto į atvykimo uostą, turėtų būti taikomas konservatyvus koregavimo koeficientas, kad būtų užtikrinta, jog apskaičiuotasis nuplauktas atstumas nebūtų gerokai trumpesnis nei iš tikrųjų. Stebėsenos plane nurodomas atstumo apskaičiavimo metodas ir, jeigu reikia, koregavimo pataisos koeficientas. Nuplauktas atstumas išreiškiamas jūrmylėmis;
- c) transportavimo apimtis nustatoma nuplauktą atstumą padauginus iš pervežto krovinių kiekio;
- d) keleiviniais laivais vežamas kroviny išreiškiamas keleivių skaičiumi. Visų kitų kategorijų laivais vežamas krovinių kiekis išreiškiamas, atitinkamai, arba metrinėmis tonomis arba standartiniais kubiniais krovinio metrais;
- e) ro-ro laivais vežamas kroviny išreiškiamas krovinio vienetų (sunkvežimių, automobilių ir t. t.) skaičiumi arba trasos metrais, padauginus iš jų svorio numatytosios vertės. Jei ro-ro laivais vežamas kroviny yra apibrėžtas pagal standarto CEN EN 16258 (2012) „Energijos suvartojimo ir išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio skaičiavimo bei deklaravimo metodika teikiant transporto (krovininio ir keleivinio) paslaugas“ B priedą, ta apibrėžtis laikoma atitinkančia šį reglamentą.

Šiame reglamente ro-ro laivas – laivas, skirtas riedamiesiems arba ridenamiems kroviniams (transporto priemonėms) vežti, arba laivas, turintis riedamųjų arba ridenamųjų krovinių patalpas;

- f) konteinervežiais vežamas kroviny išreiškiamas visą krovinio svorį metrinėmis tonomis, o jei tai neįmanoma, dvidešimt pėdų atitinkančių vienetų (TEU) skaičių padauginus iš jų svorio numatytosios vertės. Jei konteinervežiu vežamas kroviny yra apibrėžtas pagal taikomas TJO gaires arba priemones pagal Tarptautinės konvencijos dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje konvenciją (SOLAS konvencija), ta apibrėžtis laikoma atitinkančia šį reglamentą.

Šiame reglamente konteinervežis – laivas, skirtas išimtinai konteineriams apatinėje laivo patalpoje arba denyje vežti;

- g) apibrėžiant kitų kategorijų laivais (ne keleiviniais laivais, ro-ro laivais ir konteinervežiais) vežamus krovinius, atsižvelgiama, atitinkamai atvejais, į vežamo krovinio svorį ir dydį ir į vežamų keleivių skaičių. Tos kategorijos apima, *inter alia*, tankerius, balkerius, bendro pobūdžio krovininius laivus, laivus refrižeratorius, transporto priemones vežančius laivus ir biriųjų krovinių ar naftos vežimo laivus.

2. Siekiant užtikrinti vienodas 1 dalies g punkto nuostatos taikymo sąlygas, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos techninės taisyklės, nurodančios parametrus, taikomus kiekvienos tame punkte nurodytos kategorijos laivams.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros ne vėliau kaip 2016 m. gruodžio 31 d.

Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais prirėkus gali būti patikslinti 1 dalies g punkte nurodyti taikomi parametrai. Prirėkus Komisija taip pat patikslina tuos parametrus, kad būtų atsižvelgta į šio priedo pakeitimus pagal 5 straipsnio 2 dalį. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Siekdamas laikytis 1 ir 2 dalyse nurodytų taisyklių bendrovės taip pat gali nuspręsti įtraukti konkrečią informaciją, susijusią su laivo ledo klase arba plaukiojimu ledo sąlygomis.

B. METINĖ STEBĖSENA (10 STRAIPSNIS)

Vykdydamos kitos susijusios informacijos metinę stebėseną, bendrovės laikosi toliau išdėstytų taisyklių.

Pagal 10 straipsnį stebėtinos vertės nustatomos sudedant atitinkamus kiekvieno reiso duomenis.

Vidutinis energijos vartojimo efektyvumas stebimas remiantis ne mažiau kaip keturiais rodikliais: atstumui tenkančiomis kuro sąnaudomis, transportavimo apimčiai tenkančiomis kuro sąnaudomis, atstumui tenkančiu išmesto CO₂ kiekiu ir transportavimo apimčiai tenkančiu išmesto CO₂ kiekiu, kurie apskaičiuojami taip:

Atstumui tenkančios kuro sąnaudos = bendros metinės kuro sąnaudos/bendras nuplauktas atstumas

Transportavimo apimčiai tenkančios kuro sąnaudos = bendros metinės kuro sąnaudos/bendra transportavimo apimtis

Atstumui tenkantis išmesto CO₂ kiekis = bendras per metus išmesto CO₂ kiekis/bendras nuplauktas atstumas

Transportavimo apimčiai tenkantis išmesto CO₂ kiekis = bendras per metus išmesto CO₂ kiekis/bendra transportavimo apimtis

Siekdamos laikytis šių taisyklių bendrovės taip pat gali nuspręsti įtraukti konkrečią informaciją, susijusią su laivo ledo klase arba plaukiojimu ledo sąlygomis, taip pat kitą informaciją, susijusią su sunaudoto kuro kiekiu ir išmesto CO₂ kiekiu, diferencijuodamos pagal kitus stebėsenos plane nustatytus kriterijus.

III PRIEDAS

Elementai, į kuriuos reikia atsižvelgti rengiant deleguotuosius aktus, numatytus 15 ir 16 straipsniuose

A. TIKRINIMO PROCEDŪROS

- tikrintojų kompetencija,
- dokumentai, kuriuos bendrovės turi pateikti tikrintojams,
- rizikos vertinimas, kurį turi atlikti tikrintojai,
- stebėsenos plano atitikties įvertinimas,
- išmetamųjų teršalų ataskaitos patikrinimas,
- svarbos lygis,
- tikrintojo pagrįstas įsitikinimas,
- netikslumai ir neatitiktys,
- patikros ataskaitos turinys,
- rekomendacijos dėl patobulinimų,
- bendrovių, tikrintojų ir Komisijos ryšių palaikymas.

B. TIKRINTOJŲ AKREDITAVIMAS

- kaip prašyti laivybos veiklos akreditavimo,
 - kaip tikrintojus vertins nacionalinės akreditacijos įstaigos, siekdamos išduoti akreditacijos pažymėjimą,
 - kaip nacionalinės akreditacijos įstaigos vykdys priežiūrą, kad patvirtintų akreditacijos pratęsimą,
 - reikalavimai nacionalinėms akreditacijos įstaigoms, kad jos būtų kompetentingos suteikti laivybos veiklos akreditaciją tikrintojams, įskaitant nuorodą į darniuosius standartus.
-

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/758

2015 m. balandžio 29 d.

dėl tipo patvirtinimo reikalavimų transporto priemonėse montuojamos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškvietos sistemos įdiegimo atžvilgiu, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2007/46/EB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/46/EB ⁽³⁾ buvo nustatyta visapusiška Sąjungos motorinių transporto priemonių tipo patvirtinimo sistema;
- (2) motorinių transporto priemonių tipo patvirtinimo, atsižvelgiant į įvairius saugos ir aplinkosaugos aspektus, techniniai reikalavimai yra suderinti Sąjungos lygmeniu siekiant užtikrinti aukšto lygio kelių eismo saugumą visoje Sąjungoje;
- (3) „eCall“ iškvietos paslaugos įdiegimas visose transporto priemonėse ir visose valstybėse narėse – tai vienas iš pagrindinių Sąjungos tikslų kelių eismo saugumo srityje nuo 2003 m. Kad tas tikslas būtų pasiektas, vadovaujantis savanoriško diegimo požiūriu pradėta keletas iniciatyvų, tačiau iki šiol pakankamos pažangos pasiekti nepavyko;
- (4) siekiant toliau didinti kelių eismo saugumą, 2009 m. rugpjūčio 21 d. Komisijos komunikate „Metas diegti pagalbos iškvietos sistemą“ pasiūlytos naujos priemonės, kad Sąjungoje būtų įdiegta transporto priemonėse sumontuotos pagalbos iškvietos paslauga. Viena iš siūlytų priemonių – nustatyti privalomą numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškvietos sistemų montavimą visose naujų tipų transporto priemonėse pradedant M₁ ir N₁ kategorijų transporto priemonėmis, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/46/EB II priede;
- (5) 2012 m. liepos 3 d. Europos Parlamentas priėmė rezoliuciją „Pagalbos iškvietos sistema“ eCall „– nauja pagalbos telefono 112 paslauga piliečiams“, kuriuo Komisija paraginta pateikti pasiūlymą pagal Direktyvą 2007/46/EB, kad būtų užtikrintas privalomas numeriu 112 grindžiamos iškvietos „eCall“ viešos sistemos įdiegimas ne vėliau kaip 2015 m.;
- (6) vis dar būtina gerinti numerio 112 paslaugos teikimą visoje Sąjungoje, kad nelaimių atveju pagalba būtų teikiama greitai ir veiksmingai;
- (7) tikimasi, kad Sąjungos „eCall“ iškvietos sistema padės sumažinti eismo įvykių sukeltų mirčių skaičių Sąjungoje ir patiriamų sužalojimų sunkumą, nes pagalbos tarnyboms bus greitai pranešama apie nelaimę. Privalomai įdiegus transporto priemonėse montuojamą numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškvietos sistemą, taip pat padarius būtinus ir suderintus viešųjų belaidžio judriojo ryšio tinklų, naudojamų „eCall“ iškvietoms siųsti, ir bendrųjų pagalbos centrų (toliau – BPC), kurie „eCall“ iškvietas priimtų ir jas tvarkytų, infrastruktūros patobulinimus, paslauga taptų prieinama visiems piliečiams, taigi sumažėtų mirčių ir sunkių sužalojimų skaičius, sveikatos priežiūros išlaidos, eismo įvykių keliamos spūstys ir kiti kaštai;

⁽¹⁾ OL C 341, 2013 11 21, p. 47.⁽²⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. kovo 2 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2015 m. balandžio 28 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).⁽³⁾ 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/46/EB, nustatanti motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, sudėtinų dalių ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo pagrindus (Pagrindų direktyva) (OL L 263, 2007 10 9, p. 1).

- (8) pagal Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 585/2014/ES ⁽¹⁾ 1 straipsnio 1 dalį valstybės narės savo teritorijoje likus ne mažiau kaip šešiams mėnesiams iki šio reglamento taikymo pradžios dienos ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip 2017 m. spalio 1 d. įdiegia „eCall“ BPC infrastruktūrą, reikiamą visoms „eCalls“ iškvietsoms tinkamai priimti ir tvarkyti. Pagal Sprendimo Nr. 585/2014/ES 3 straipsnį ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 24 d. valstybės narės pateikia Komisijai to sprendimo įgyvendinimo padėties ataskaitą. Jeigu ataskaitoje daroma išvada, kad „eCall“ BPC infrastruktūra ne vėliau kaip 2017 m. spalio 1 d. dar neveiks, Komisija turėtų imtis atitinkamų veiksmų užtikrinti, kad „eCall“ BPC infrastruktūra būtų įdiegta;
- (9) pagal Komisijos rekomendacijos 2011/750/ES ⁽²⁾ 4 dalį valstybės narės turėtų užtikrinti, kad judriojo tinklo operatoriai ne vėliau kaip 2014 m. gruodžio 31 d. į savo tinklus įdiegtų „pagalbos iškviets diskriminatoriaus“ tvarkymo mechanizmą. Jei atlikus tos rekomendacijos 6 dalyje nurodytą persvarstymą daroma išvada, kad „pagalbos iškviets diskriminatorius“ ne vėliau kaip 2016 m. kovo 31 d. nebus įgyvendintas, Komisija turėtų imtis atitinkamų priemonių užtikrinti, kad judriojo tinklo operatoriai įgyvendintų „pagalbos iškviets diskriminatoriaus“ tvarkymo mechanizmą.
- (10) tikslios ir patikimos padėties nustatymo informacijos teikimas yra esminis veiksmingo transporto priemonėje montuojamos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviets sistemos veikimo elementas. Todėl tikslinga reikalauti, kad ši sistema būtų suderinama su paslaugomis, teikiamomis pagal programą GALILEO ir Europos geostacionarinės navigacinės tinklo sistemos (toliau – EGNOS) programą, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1285/2013 ⁽³⁾. Pagal programą GALILEO nustatyta sistema – tai autonomiška pasaulinės palydovinės navigacijos sistema, o pagal programą EGNOS nustatyta sistema – tai regioninės palydovinės navigacijos sistema, pagerinanti globalinės padėties nustatymo sistemos (toliau – GPS) signalo kokybę;
- (11) privalomas reikalavimas transporto priemonėse montuoti numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviets sistemą pirmiausia turėtų būti taikomas tik naujų tipų (M_1 ir N_1 kategorijų) lengviesiems automobiliams ir mažos keliamosios galios krovininėms transporto priemonėms, kurių atveju jau egzistuoja tinkamas aktyvavimo mechanizmas. Komisija turėtų išsamiau įvertinti galimybę artimiausiu metu išplėsti reikalavimo transporto priemonėse montuoti numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviets sistemos taikymą įtraukiant kitų kategorijų transporto priemones, pavyzdžiui, sunkiasvores krovinines transporto priemones, miesto ir tolimojo susisiekimo autobusus, variklines dvirates transporto priemones ir žemės ūkio traktorius, kad prireikus tuo tikslu galėtų pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto;
- (12) siekiant, kad sistema plistų, turėtų būti skatinama numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviets sistemą montuoti esamų tipų transporto priemonėse, kurios bus gaminamos po 2018 m. kovo 31 d. Tų tipų transporto priemonės, kurių tipo patvirtinimas bus suteiktas anksčiau nei 2018 m. kovo 31 d., gali būti modifikuojamos, savanoriškai montuojant „eCall“ iškviets sistemą;
- (13) Europos bendruoju pagalbos telefono numeriu 112 grindžiama vieša sąveiki visoje Sąjungoje veikianti „eCall“ iškviets paslauga ir trečiųjų šalių paslaugomis grindžiamos „eCall“ iškviets paslaugos gali veikti kartu, jei bus patvirtintos priemonės, kurios būtinos siekiant užtikrinti paslaugos teikimo vartotojui tęstinumą. Kad viešosios numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviets paslaugos tęstinumas būtų užtikrintas visose valstybėse narėse visą transporto priemonės eksploatavimo laikotarpį ir kad būtų garantuotas nuolatinis automatiškas viešosios numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviets paslaugos teikimas, viešosios numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviets paslaugos sistema turėtų būti įrengta visose transporto priemonėse, neatsižvelgiant į tai, ar transporto priemonės savininkas pasirenka trečiųjų šalių paslaugomis grindžiamos „eCall“ iškviets paslaugą;
- (14) vartotojams turėtų būti pateikta tiksli transporto priemonėje sumontuotos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviets sistemos ir trečiųjų šalių paslaugomis grindžiamos „eCall“ iškviets sistemos, jei tokia transporto priemonėje įrengta, santrauka, taip pat pateikta išsami ir patikima informacija apie visas papildomas funkcijas ar paslaugas, susietas su privačia skubios pagalbos paslauga, siūlomas montuoti transporto priemonėje skubios pagalbos ar techninės pagalbos iškviets prietaikas ir informacija apie paslaugų lygį, kurio galima tikėtis įsigyjant trečiųjų šalių paslaugas, ir susijusias išlaidas. Numeriu 112 grindžiama „eCall“ iškviets paslauga yra viešoji visuotinės svarbos paslauga, taigi ji visiems vartotojams turėtų būti teikiama nemokamai;
- (15) privalomas reikalavimas montuoti transporto priemonėse numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviets sistemą neturėtų daryti poveikio visų suinteresuotųjų subjektų, pavyzdžiui, automobilių gamintojų ir nepriklausomų operatorių, teisei siūlyti papildomas skubios pagalbos ir (arba) pridėtinę vertę turinčias paslaugas, teikiamas kartu

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 585/2014/ES dėl sąveiki visos ES pagalbos iškviets paslaugos „eCall“ diegimo (OL L 164, 2014 6 3, p. 6).

⁽²⁾ 2011 m. rugsėjo 8 d. Komisijos rekomendacija 2011/750/ES dėl paramos elektroniniuose ryšiu tinkluose diegiant visoje Europoje taikomą pagalbos iškviets paslaugą siekiant perduoti automobilyje sumontuota pagalbos iškviets įranga generuotus pagalbos skambučius naudojantis telefono numeriu 112 (pagalbos iškvieta) (OL L 303, 2011 11 22, p. 46).

⁽³⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1285/2013 dėl Europos palydovinės navigacijos sistemų įdiegimo ir eksploatavimo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 876/2002 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 683/2008 (OL L 347, 2013 12 20, p. 1).

su transporto priemonėse montuojama numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistema arba remiantis šia sistema. Tačiau visos papildomos paslaugos turėtų būti suprojektuotos taip, kad neblaškytų vairuotojo dėmesio ir netrukdytų transporto priemonėje sumontuotos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemos veikimui ir veiksmingam pagalbos iškviestos centrų darbui. Transporto priemonėje montuojama numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistema ir privačias ar pridėtinės vertės paslaugas teikianti sistema turėtų būti suprojektuotos taip, kad keitimasis asmens duomenimis tarp šių sistemų būtų neįmanomas. Tos paslaugos, jei teikiamos, turėtų atitikti taikytinus saugos, saugumo ir duomenų apsaugos teisės aktus ir visuomet turėtų likti neprivalomos vartotojams;

- (16) siekiant užtikrinti laisvą pasirinkimą vartotojams ir sąžiningą konkurenciją, taip pat skatinti inovacijas ir didinti Sąjungos informacinių technologijų pramonės konkurencingumą pasaulinėje rinkoje, transporto priemonėse montuojamos „eCall“ iškviestos sistemos turėtų būti pagrįstos saugia, standartizuota, saugia ir atviros prieigos platforma būsimoms galimoms transporto priemonėse naudojamoms prietaikoms arba paslaugoms. Kadangi tam reikia techninio ir teisinio pagrindo, Komisija, pasikonsultavusi su visais susijusiais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant transporto priemonių gamintojus ir nepriklausomus operatorius, turėtų nedelsdama įvertinti visas galimybes populiarinti tokią atviros prieigos platformą ir užtikrinti jos veikimą, taip pat, jei reikia, tuo tikslu pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto. Be to, transporto priemonėje montuojama numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistema už pagrįstą mokestį, kuris neviršija nominalios sumos, nediskriminaciniu pagrindu turėtų būti prieinama visiems nepriklausomiems operatoriams remonto ir priežiūros tikslais, vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 715/2007 ⁽¹⁾;
- (17) siekiant išlaikyti tipo patvirtinimo sistemos vientisumą, šio reglamento tikslais turėtų būti pripažįstamos tik tos transporto priemonėse montuojamos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemos, kurias galima visapusiškai išbandyti;
- (18) transporto priemonėje montuojama numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistema, kaip skubios pagalbos sistema, turi būti didžiausio įmanomo patikimumo lygio. Turėtų būti užtikrintas būtinųjų duomenų rinkinio ir balso perdavimo tikslumas bei kokybė ir turėtų būti parengta vienoda bandymų tvarka, siekiant užtikrinti transporto priemonėje montuojamos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemos ilgaamžiškumą ir atsparumą. Todėl turėtų būti atliekamos periodinės techninės apžiūros pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/45/ES ⁽²⁾;
- (19) mažų serijų transporto priemonėms ir pagal Direktyvos 2007/46/EB 24 straipsnį patvirtintoms transporto priemonėms pagal tą direktyvą netaikomi reikalavimai dėl transporto priemonėje esančių asmenų apsaugos priekinio ir šoninio smūgių atveju. Todėl šiame reglamente nustatyti reikalavimai dėl „eCall“ iškviestos toms transporto priemonėms neturėtų būti taikomi. Be to, kai kuriose M₁ ir N₁ kategorijų transporto priemonėse tinkamas „eCall“ iškviestos aktyvavimo mechanizmas negali būti sumontuotas dėl techninių priežasčių;
- (20) specialios paskirties transporto priemonių atžvilgiu turėtų būti taikoma pareiga laikytis šiame reglamente nustatytų reikalavimų dėl „eCall“ iškviestos, jeigu bazinėje/nekomplektinėje transporto priemonėje yra sumontuotas reikiamas aktyvavimo mechanizmas;
- (21) bet koks asmens duomenų tvarkymas naudojantis transporto priemonėje montuojama numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistema turėtų atitikti asmens duomenų apsaugos taisykles, numatytas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB ⁽³⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/58/EB ⁽⁴⁾, visų pirma siekiant užtikrinti, kad transporto priemonių, kuriose įrengtos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemos, įprastai jas naudojant, kiek tai susiję su numeriu 112 grindžiama „eCall“ iškvieta, nebūtų galima atsekti ir jos nebūtų nuolat sekamos, ir kad būtinųjų duomenų rinkinys, kurį siunčia transporto priemonėje sumontuota numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistema, apimtų tik būtiniausią informaciją, kurios reikia, kad būtų tinkamai reaguojama į pagalbos iškvietas. Tuo turėtų būti atsižvelgiama į rekomendacijas, kurias pateikė pagal Direktyvos 95/46/EB 29 straipsnį įkurta darbo grupė asmenų apsaugai tvarkant asmens duomenis (toliau – 29 straipsnio duomenų apsaugos darbo grupė) ir kurios išdėstytos jos 2006 m. rugsėjo 26 d. priimtame Darbo dokumente dėl duomenų apsaugos ir privatumo klausimų įgyvendinant *eCall* iniciatyvą;

⁽¹⁾ 2007 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 715/2007 dėl variklinių transporto priemonių tipo patvirtinimo atsižvelgiant į išmetamųjų teršalų kiekį iš lengvųjų keleivinių ir komercinių transporto priemonių (euro 5 ir euro 6) ir dėl transporto priemonių remonto ir priežiūros informacijos prieigos (OL L 171, 2007 6 29, p. 1).

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/45/ES dėl motorinių transporto priemonių ir jų priekabų periodinės techninės apžiūros, kuria panaikinama Direktyva 2009/40/EB (OL L 127, 2014 4 29, p. 51).

⁽³⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

⁽⁴⁾ 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje (Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių) (OL L 201, 2002 7 31, p. 37).

- (22) gamintojai turėtų įgyvendinti visas būtinas priemones, kad būtų laikomasi šiame reglamente nustatytų privatumo ir duomenų apsaugos taisyklių pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos ⁽¹⁾ 7 ir 8 straipsnius;
- (23) transporto priemonių gamintojai, laikydamiesi techninių reikalavimų, turėtų į transporto priemonėse montuojamas sistemas integruoti duomenų apsaugos technines prietaikas ir laikytis projektuojant numatytos privatumo apsaugos principo;
- (24) gamintojai kaip techninių dokumentų, perduodamų kartu su transporto priemone, dalį turėtų suteikti informaciją apie Europos bendrojo pagalbos telefono numeriu 112 grindžiamos nemokamos viešosios „eCall“ iškviestos sistemos buvimą, transporto priemonės savininko teisę pasirinkti naudoti tą, o ne trečiųjų šalių paslaugomis grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemą, ir apie transporto priemonėje montuojamos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemos atliekamą duomenų tvarkymą. Šią informaciją taip pat turėtų būti galima parsisiųsti iš interneto;
- (25) transporto priemonėje montuojama numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistema perduodami ir BPC tvarkomi duomenys gali būti perduodami Sprendime Nr. 585/2014/ES nurodytoms skubios pagalbos tarnyboms ir tarnybų partneriams tik avarijų, kurių atveju aktyvuojama „eCall“ iškvieta, atveju ir tame sprendime nustatytomis sąlygomis, ir jie turi būti naudojami tik tame sprendime nustatytiems tikslams pasiekti. Duomenys, kuriuos naudodamasis transporto priemonėje montuojama numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistema tvarko BPC, trečiosioms šalims perduodami tik tuo atveju, jei duomenų subjektas yra iš anksto davęs aiškų sutikimą;
- (26) Europos standartizacijos organizacijos, Europos telekomunikacijų standartų institutas (ETSI) ir Europos standartizacijos komitetas (CEN) parengė bendrus visoje Europoje teikiamos „eCall“ paslaugos diegimo standartus, kurie turėtų būti taikomi šio reglamento tikslais, nes tai sudarys geresnes sąlygas transporto priemonėje montuojama „eCall“ iškviestos sistema teikiamos paslaugos technologinei raidai, užtikrins šios paslaugos sąveikumą bei tęstinumą visoje Sąjungoje ir sumažins įgyvendinimo sąnaudas visoje Sąjungoje;
- (27) siekiant užtikrinti bendrųjų techninių reikalavimų dėl transporto priemonėje montuojamų numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemų taikymą, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl prievolės sumontuoti „eCall“ iškviestos sistemą netaikymo tam tikrose M₁ ir N₁ kategorijų klasių transporto priemonėse, dėl išsamių techninių reikalavimų ir bandymų, taikomų transporto priemonių EB tipo patvirtinimui jose montuojamų „eCall“ iškviestos sistemų atžvilgiu ir sistemų, sudėtinųjų dalių bei atskirų techninių mazgų, suprojektuotų ir sukonstruotų tokioms transporto priemonėms, EB tipo patvirtinimui, nustatymo, ir dėl išsamių techninių taisyklių ir bandymų procedūrų, skirtų užtikrinti tam tikrų taisyklių dėl asmens duomenų tvarkymo taikymą ir užtikrinti, kad nevyktų keitimasis asmens duomenimis tarp transporto priemonėje montuojamos numeriu 112 grindžiamos iškviestos sistemos ir trečiųjų šalių sistemų. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais bei atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, visų pirma konsultuotųsi su vartotojų apsaugos organizacijomis, taip pat su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu ir 29 straipsnio duomenų apsaugos darbo grupe pagal taikytinus teisės aktus. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (28) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, susiję su praktinėmis įvertinimo, ar nėra atsekimo ir sekimo galimybės, taisyklėmis, informacijos naudotojui šablonu ir administracinėmis nuostatomis, taikomomis EB tipo patvirtinimui informacinių dokumentų, kuriuos gamintojai turi pateikti tipo patvirtinimo tikslais, šablono atžvilgiu, taip pat su EB tipo patvirtinimo sertifikatų šablonu ir EB tipo patvirtinimo ženklo pavyzdžiu. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾;
- (29) transporto priemonių gamintojams turėtų būti suteikta pakankamai laiko prisitaikyti prie šio reglamento techninių reikalavimų;
- (30) šis reglamentas yra naujas atskiras reglamentas Direktyvoje 2007/46/EB numatytos EB tipo patvirtinimo procedūros kontekste, todėl tos direktyvos I, III, IV ir XI priedai turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeisti;

⁽¹⁾ OL C 326, 2012 10 26, p. 391.

⁽²⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (31) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. užbaigti vidaus rinkos kūrimą nustatant bendrus techninius reikalavimus naujoms patvirtinto tipo transporto priemonėms, kuriose sumontuota numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškvietos sistema, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jo masto to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (32) vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 ⁽¹⁾ 28 straipsnio 2 dalimi buvo konsultuojamasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, kuris pateikė nuomonę 2013 m. spalio 29 d. ⁽²⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šiame reglamente nustatomi bendrieji reikalavimai, taikomi transporto priemonių EB tipo patvirtinimui transporto priemonėse montuojamų numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškvietos sistemų atžvilgiu ir transporto priemonėse montuojamų numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškvietos sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų EB tipo patvirtinimui.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas M_1 ir N_1 kategorijų transporto priemonėms, kaip apibrėžta Direktyvos 2007/46/EB II priedo A dalies 1.1.1 ir 1.2.1 punktuose, ir transporto priemonėse montuojamoms numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškvietos sistemoms, sudėtinėms dalims ir atskiriems techniniams mazgams, suprojektuotiems ir sukonstruotiems tokioms transporto priemonėms.

Jis netaikomas šioms transporto priemonėms:

- mažomis serijomis gaminamoms transporto priemonėms, patvirtintoms pagal Direktyvos 2007/46/EB 22 ir 23 straipsnius;
 - transporto priemonėms, patvirtintoms pagal Direktyvos 2007/46/EB 24 straipsnį;
 - transporto priemonėms, kuriose dėl techninių priežasčių negali būti sumontuotas tinkamas „eCall“ iškvietos aktyvavimo mechanizmas, kaip apibrėžta pagal 2 dalį.
2. Komisijai pagal 8 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus siekiant nustatyti M_1 ir N_1 kategorijų transporto priemonių klases, kuriose dėl techninių priežasčių negali būti sumontuotas tinkamas „eCall“ iškvietos aktyvavimo mechanizmas, remiantis Komisijos atlikta arba jos pavesta atlikti sąnaudų ir naudos vertinimo analize ir atsižvelgus į visus reikšmingus saugos ir techninius aspektus.

Pirmieji tokie deleguotieji aktai priimami ne vėliau kaip 2016 m. birželio 9 d.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Be nustatytųjų Direktyvos 2007/46/EB 3 straipsnyje, šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- transporto priemonėje montuojama numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškvietos sistema – skubios pagalbos sistema, kurią sudaro transporto priemonėje sumontuota įranga ir priemonės, skirtos „eCall“ iškvietos perdavimui aktyvuoti, valdyti ir vykdyti, kuri aktyvuojama automatiškai, naudojant transporto priemonėje sumontuotus jutiklius, arba rankiniu būdu, kuri viešaisiais belaidžio judriojo ryšio tinklais siunčia būtinųjų duomenų rinkinį ir numeriu 112 sukuria garso ryšį tarp transporto priemonėje esančių asmenų ir „eCall“ BPC;

⁽¹⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

⁽²⁾ OL C 38, 2014 2 8, p. 8.

2. „eCall“ iškvieta – transporto priemonėje sumontuota įranga numeriu 112 atliekama pagalbos iškvieta, atliekama automatiškai, aktyvuojant transporto priemonėje įrengtus jutiklius, arba rankiniu būdu, kuri viešaisiais belaidžio judriojo ryšio tinklais siunčia būtinųjų duomenų rinkinį ir sukuria garso ryšį tarp transporto priemonės ir „eCall“ BPC;
3. bendrasis pagalbos centras arba BPC – fizinė vieta, kurioje pirmiausia priimamos pagalbos iškvieta valdžios institucijos arba valstybės narės pripažintos privačios organizacijos atsakomybe;
4. tinkamiausias BPC – atsakingų valdžios institucijų iš anksto nurodytas BPC, kuris reaguoja į pagalbos iškvieta, gaunamas iš tam tikros vietovės, arba į tam tikros rūšies pagalbos iškvieta;
5. „eCall“ BPC – valdžios institucijų iš anksto nurodytas tinkamiausias BPC, kuris pirmasis priima ir tvarko „eCall“ iškvieta;
6. būtinųjų duomenų rinkinys arba BDR – standarte „Intelektinės transporto sistemos. El. sauga. Elektroninės iškvieta mažiausias duomenų rinkinys“ (EN 15722:2011) apibrėžta informacija, kuri siunčiama į „eCall“ BPC;
7. transporto priemonėje sumontuota įranga – transporto priemonėje stacionariai sumontuota įranga, kuri teikia transporto priemonės duomenis, būtinus, kad būtų galima per viešąjį belaidžio judriojo ryšio tinklą atlikti „eCall“ operaciją, arba kuri turi prieigą prie tokių duomenų;
8. „eCall“ operacija – belaidžio judriojo ryšio per viešąjį belaidžio judriojo ryšio tinklą užmezgimas, BDR perdavimas iš transporto priemonės į „eCall“ BPC ir garso ryšio tarp transporto priemonės ir to paties „eCall“ BPC sukūrimas;
9. viešasis belaidžio judriojo ryšio tinklas – visuomenei prieinamas belaidžio judriojo ryšio tinklas pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 2002/21/EB ⁽¹⁾ ir 2002/22/EB ⁽²⁾;
10. trečiųjų šalių paslaugomis grindžiama „eCall“ iškvieta – transporto priemonėje sumontuota įranga atliekama pagalbos iškvieta trečiosios šalies paslaugų teikėjui, atliekama automatiškai, aktyvuojant transporto priemonėje įrengtus jutiklius, arba rankiniu būdu, kuris viešaisiais belaidžio judriojo ryšio tinklais siunčia BDR ir sukuria garso ryšį tarp transporto priemonės ir trečiosios šalies paslaugų teikėjo;
11. trečiosios šalies paslaugų teikėjas – nacionalinių valdžios institucijų pripažinta organizacija, kuriai leidžiama priimti trečiųjų šalių paslaugomis grindžiamą „eCall“ iškvieta ir perduoti BDR „eCall“ BPC;
12. transporto priemonėje montuojama trečiųjų šalių paslaugomis grindžiamos „e-Call“ iškvieta sistema – sistema, aktyvuojama automatiškai, naudojant transporto priemonėje sumontuotus jutiklius, arba rankiniu būdu, kuri viešaisiais belaidžio judriojo ryšio tinklais siunčia BDR ir sukuria garso ryšį tarp transporto priemonės ir trečiosios šalies paslaugų teikėjo.

4 straipsnis

Bendrosios gamintojų pareigos

Gamintojai įrodo, kad visose naujų tipų transporto priemonėse, nurodytose 2 straipsnyje, yra stacionariai sumontuojama numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškvieta sistema, laikantis šio reglamento ir pagal šį reglamentą priimtų deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų.

5 straipsnis

Konkrečios gamintojų pareigos

1. Gamintojai užtikrina, kad visos jų naujų tipų transporto priemonės ir transporto priemonėje montuojamos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškvieta sistemos, sudėtinės dalys ir atskiri techniniai mazgai, suprojektuoti ir sukonstruoti tokioms transporto priemonėms, būtų pagaminti ir patvirtinti laikantis šio reglamento ir pagal šį reglamentą priimtų deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų.
2. Gamintojai įrodo, kad visos naujų tipų transporto priemonės yra sukonstruotos taip, kad būtų užtikrinta, jog Sąjungos teritorijoje įvykus didelei avarijai, apie kurią sužinoma aktyvavus vieną ar daugiau transporto priemonėje įrengtų jutiklių arba procesorių, Europos bendrojo pagalbos telefono numeriu 112 būtų automatiškai aktyvuojama „eCall“ iškvieta.

⁽¹⁾ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) (OL L 108, 2002 4 24, p. 33).

⁽²⁾ 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų direktyva) (OL L 108, 2002 4 24, p. 51).

Gamintojai įrodo, kad naujų tipų transporto priemonės yra sukonstruotos taip, kad būtų užtikrinta, jog „eCall“ iškvieta Europos bendrojo pagalbos telefono numeriu 112 būtų galima aktyvuoti ir rankiniu būdu.

Gamintojai užtikrina, kad transporto priemonėje montuojamos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemos rankinio aktyvavimo įtaisas būtų suprojektuotas tokiu būdu, kad būtų išvengta netinkamo naudojimo.

3. 2 dalis nedaro poveikio transporto priemonės savininko teisei be transporto priemonėje montuojamos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemos naudoti ir transporto priemonėje montuojamą trečiųjų šalių paslaugomis grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemą, teikiančią panašią paslaugą, jeigu tenkinamos visos toliau nurodytos sąlygos:

- a) transporto priemonėje montuojama trečiųjų šalių paslaugomis grindžiamos „eCall“ iškviestos sistema atitinka standartą EN 16102:2011 „Intelektinės transporto sistemos. Avarinė iškvieta. Veikimo reikalavimai, keliama trečiosios šalies įranga“;
- b) gamintojai užtikrina, kad vienu metu aktyvi būtų tik viena sistema ir kad tuo atveju, jeigu transporto priemonėje sumontuota trečiųjų šalių paslaugomis grindžiamos „eCall“ iškviestos sistema neveikia, būtų automatiškai aktyvuojama transporto priemonėje sumontuota numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistema;
- c) transporto priemonės savininkas visada turi teisę pasirinkti naudoti ne transporto priemonėje montuojamą trečiųjų šalių paslaugomis grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemą, o transporto priemonėje montuojamą numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemą;
- d) gamintojai savininkui skirtame naudojimo vadove nurodo informaciją apie c punkte nurodytą teisę.

4. Gamintojai užtikrina, kad transporto priemonėje montuojamų numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemų imtuvai būtų suderinami su padėties nustatymo paslaugomis, kurios teikiamos naudojant GALILEO ir EGNOS sistemas. Gamintojai taip pat gali nuspręsti papildomai užtikrinti suderinamumą su kitomis palydovinės navigacijos sistemomis.

5. EB tipo patvirtinimo tikslais pripažįstamos tik tos transporto priemonės montuojamos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemos (montuojamos stacionariai ar tokios, kurių tipas tvirtinamas atskirai), kurias galima išbandyti.

6. Gamintojai įrodo, kad įvykus kritiniam sistemos gedimui, dėl kurio nebūtų įmanoma įvykdyti numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos, transporto priemonėje esantys asmenys bus išpėjami.

7. Transporto priemonėje montuojama numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistema už pagrįstą mokestį, kuris neviršija nominalios sumos, nediskriminaciniu pagrindu turi būti prieinama visiems nepriklausomiems operatoriams remonto ir priežiūros tikslais, vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 715/2007.

8. Komisijai pagal 8 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų nustatomi išsamūs techniniai reikalavimai ir bandymai, taikomi transporto priemonių EB tipo patvirtinimui jose montuojamų numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemų atžvilgiu ir numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemų, sudėtinių dalių bei atskirų techninių mazgų EB tipo patvirtinimui.

Pirmoje pastraipoje nurodyti techniniai reikalavimai ir bandymai grindžiami 2–7 dalyse išdėstytais reikalavimais ir, kai taikoma, galiojančiais su „eCall“ susijusiais standartais, įskaitant šiuos:

- a) EN 16072:2011 „Intelektinė transporto sistema. El. sauga. Avarinės iškviestos europinės sistemos veikimo reikalavimai“;
- b) EN 16062:2011 „Intelektinės transporto sistemos. El. sauga. Avarinės iškviestos aukšto lygmens taikomosios programos protokolo reikalavimai“;
- c) CEN/TS 16454:2013 „Intelektinės transporto sistemos. El. sauga. Visos pagalbos iškviestos sistemos“ eCall „atitikties bandymai“, kiek jis susijęs su transporto priemonėje sumontuotos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemos atitiktimi europinei „eCall“ iškviestos sistemai;
- d) EN 15722:2011 „Intelektinės transporto sistemos. El. sauga. Elektroninės iškviestos mažiausias duomenų rinkinys“;
- e) EN 16102:2011 „Intelektinės transporto sistemos. Avarinė iškvieta. Veikimo reikalavimai, keliama trečiosios šalies įranga“;
- f) bet kuriuos papildomus Europos standartus, susijusius su „eCall“ sistema ir patvirtintus laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1025/2012 ⁽¹⁾ nustatytų procedūrų, arba su „eCall“ sistemomis susijusias Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos taisykles (JT EEK taisyklės), prie kurių Sąjunga prisijungė.

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1025/2012 dėl Europos standartizacijos, kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 89/686/EEB ir 93/15/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/9/EB, 94/25/EB, 95/16/EB, 97/23/EB, 98/34/EB, 2004/22/EB, 2007/23/EB, 2009/23/EB ir 2009/105/EB ir panaikinamas Tarybos sprendimas 87/95/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1673/2006/EB (OL L 316, 2012 11 14, p. 12).

Pirmieji tokie deleguotieji aktai priimami ne vėliau kaip 2016 m. birželio 9 d.

9. Komisijai pagal 8 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais būtų atnaujinamos šio straipsnio 8 dalyje nurodytų standartų redakcijos, kai priimama nauja redakcija.

6 straipsnis

Privatumo ir duomenų apsaugos taisyklės

1. Šis reglamentas nedaro poveikio direktyvoms 95/46/EB ir 2002/58/EB. Bet koks asmens duomenų tvarkymas naudojant transporto priemonėje montuojamą numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemą turi atitikti tose direktyvose nustatytas asmens duomenų apsaugos taisykles.

2. Pagal šį reglamentą tvarkomi asmens duomenys naudojami tik reaguojant į 5 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytas skubios pagalbos situacijas.

3. Pagal šį reglamentą tvarkomi asmens duomenys nėra saugomi ilgiau nei tai yra būtina reaguojant į 5 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytas skubios pagalbos situacijas. Kai tik tie duomenys nebėra reikalingi šiuo tikslu, jie yra visiškai ištrinami.

4. Gamintojai užtikrina, kad transporto priemonėje montuojamos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemos nebūtų galima atsekti ir ji nebūtų nuolat sekama.

5. Gamintojai užtikrina, kad iš transporto priemonėje montuojamos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemos vidinės atminties duomenys būtų automatiškai nuolat pašalinami. Leidžiama saugoti tik duomenis apie tris paskutines transporto priemonės buvimo vietas tiek, kiek tai yra tikrai būtina norint nustatyti dabartinę buvimo vietą ir važiavimo kryptį įvykio metu.

6. Prieš aktyvuojant „eCall“ iškvieta, už transporto priemonėje montuojamos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemos ribų tie duomenys nėra prieinami jokiems subjektams.

7. Į transporto priemonėse montuojamą numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemą įdiegiamos privatumo didinimo technologijos, kad „eCall“ sistemos naudotojams būtų suteikta tinkamo lygio privatumo apsauga, taip pat apsaugos priemonės, būtinos siekiant užkirsti kelią sekimui ir netinkamam naudojimui.

8. Transporto priemonėje montuojama numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistema siunčiamas būtinųjų duomenų rinkinys apima tik būtiniausią informaciją, kaip nurodyta standarte EN 15722:2011 „Intelektinės transporto sistemos. El. sauga. Elektroninės iškviestos mažiausias duomenų rinkinys“. Transporto priemonėje montuojama numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistema neperduodami jokie papildomi duomenys. Tas būtinųjų duomenų rinkinys saugomas taip, kad būtų galima jį visiškai visam laikui ištrinti.

9. Gamintojai savininkui skirtame naudojimo vadove pateikia aiškią ir išsamią informaciją apie transporto priemonėje montuojamos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemos atliekamą duomenų tvarkymą. Tą informaciją sudaro:

- a) nuoroda į tvarkymo teisinį pagrindą;
- b) tai, kad transporto priemonėje montuojama numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistema yra aktyvuojama pagal numatytuosius nustatymus;
- c) transporto priemonėje montuojamos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemos atliekamo duomenų tvarkymo tvarka;
- d) konkretus duomenų tvarkymo naudojant „eCall“ sistemą, atliekamo tik 5 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytose skubios pagalbos situacijose, tikslas;
- e) renkamų ir tvarkomų duomenų rūšys ir tų duomenų gavėjai;
- f) duomenų saugojimo transporto priemonėje montuojamoje numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemoje terminas;
- g) tai, kad transporto priemonė nėra nuolat sekama;
- h) naudojimosi duomenų subjektų teisėmis tvarka ir informacija apie kontaktinę tarnybą, atsakingą už prieigos prašymų tvarkymą;
- i) visa būtina papildoma informacija, susijusi su asmens duomenų atsekamumu, sekimu ir tvarkymu teikiant trečiųjų šalių paslaugomis grindžiamą „eCall“ iškvieta ir (arba) kitas pridėtinės vertės paslaugas, dėl kurių savininkas duoda aiškų sutikimą ir kurios turi atitikti Direktyvą 95/46/EB. Ypatingas dėmesys atkreipiamas į tai, kad gali būti transporto priemonėje montuojamos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemos ir trečiųjų šalių paslaugomis grindžiamų transporto priemonėje montuojamų „eCall“ iškviestos sistemų ar kitų pridėtinės vertės paslaugų atliekamo duomenų tvarkymo skirtumų.

10. Siekiant išvengti painiavos, susijusios su siekiamais tikslais ir tvarkymo pridėtine verte, prieš pradedant naudoti sistema savininkui skirtame naudojimo vadove atskirai teikiama 9 dalyje nurodyta informacija apie transporto priemonėje montuojamą numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemą ir apie trečiųjų šalių paslaugomis grindžiamas „eCall“ iškviestos sistemas.

11. Gamintojai užtikrina, kad transporto priemonėje montuojama numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistema ir papildoma trečiųjų šalių paslaugomis grindžiamos „eCall“ iškviestos sistema ar pridėtinės vertės paslaugas teikianti sistema būtų suprojektuotos taip, kad keitimasis asmens duomenimis tarp šių sistemų būtų neįmanomas. Jei trečiųjų šalių paslaugomis grindžiamos „eCall“ iškviestos sistema ar pridėtinės vertės paslaugas teikiančia sistema nesinaudojama arba jei duomenų subjektas atsisako trečiųjų šalių paslaugomis grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemai ar pridėtinės vertės paslaugas teikiančiai sistemai duoti sutikimą tvarkyti jo asmens duomenis, tai nedaro neigiamos įtakos naudojimuisi transporto priemonėje montuojama numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistema.

12. Komisijai pagal 8 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatoma:

- a) išsamūs techniniai reikalavimai ir bandymų procedūros, skirti 2 ir 3 dalyse nurodyto asmens duomenų tvarkymo taisyklių taikymui;
- b) išsamūs techniniai reikalavimai ir bandymų procedūros siekiant užtikrinti, kad nevyktų keitimasis duomenimis tarp transporto priemonėje montuojamos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemos ir trečiųjų šalių sistemų, kaip nurodyta 11 dalyje.

Pirmieji tokie deleguotieji aktai priimami ne vėliau kaip 2016 m. birželio 9 d.

13. Komisija įgyvendinimo aktais nustato:

- a) praktinę įvertinimo, ar nėra atsekamumo ir sekimo, nurodytą 4, 5 ir 6 dalyse, tvarką;
- b) informacijos naudotojui, kaip nurodyta 9 dalyje, šablona.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 10 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Pirmieji tokie deleguotieji aktai priimami ne vėliau kaip 2016 m. birželio 9 d.

7 straipsnis

Valstybių narių pareigos

Nuo 2018 m. kovo 31 d. EB tipo patvirtinimą transporto priemonėje montuojamos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemos atžvilgiu nacionalinės valdžios institucijos suteikia tik tiems naujiems transporto priemonių tipams ir naujiems transporto priemonėje montuojamų numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų, suprojektuotų ir sukonstruotų tokioms transporto priemonėms, tipams, kurie atitinka šį reglamentą ir pagal šį reglamentą priimtus deleguotuosius bei įgyvendinimo aktus.

8 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 2 straipsnio 2 dalyje, 5 straipsnio 8 ir 9 dalyse ir 6 straipsnio 12 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių laikotarpiui nuo 2015 m. birželio 8 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 2 straipsnio 2 dalyje, 5 straipsnio 8 ir 9 dalyse ir 6 straipsnio 12 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 2 straipsnio 2 dalį, 5 straipsnio 8 ir 9 dalis bei 6 straipsnio 12 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

9 straipsnis

Įgyvendinimo aktai

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos administracinės nuostatos, taikomos transporto priemonių EB tipo patvirtinimui jose montuojamų numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškvietos sistemų atžvilgiu ir numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškvietos sistemų, sudėtinų dalių bei atskirų techninių mazgų, suprojektuotų ir sukonstruotų tokioms transporto priemonėms, EB tipo patvirtinimui, kaip reikalaujama pagal 5 straipsnio 1 dalį, dėl:

- a) informacinių dokumentų, kuriuos turi pateikti gamintojai tipo patvirtinimo tikslais, šablonų;
- b) EB tipo patvirtinimo sertifikatų šablonų;
- c) EB tipo patvirtinimo ženklo pavyzdžio (-ių).

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 10 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Pirmieji tokie įgyvendinimo aktai priimami ne vėliau kaip 2016 m. birželio 9 d.

10 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Direktyvos 2007/46/EB 40 straipsnio 1 dalimi įsteigtas Motorinių transporto priemonių techninis komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

11 straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikytinų gamintojams už šio reglamento nuostatų ir pagal šį reglamentą priimtų deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų nuostatų nesilaikymą. Jos imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti sankcijų įgyvendinimą. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės praneša Komisijai apie tas nuostatas ir nedelsdamos ją informuoja apie visus vėlesnius joms įtakos turinčius pakeitimus.
2. Nuostatų nesilaikymo, už kurį turi būti taikoma sankcija, atvejai apima bent:
 - a) suklastos deklaracijos pateikimą atliekant patvirtinimo procedūrą arba atšaukimo procedūrą;
 - b) bandymų rezultatų klastojimą tipo patvirtinimo tikslais;
 - c) duomenų arba techninių specifikacijų, kurios galėtų lemti tipo patvirtinimo atšaukimą, atsakymą jį suteikti arba panaikinimą, nuslėpimą;
 - d) 6 straipsnyje įtvirtintų nuostatų pažeidimą;
 - e) veiksmus, kuriais pažeidžiamos 5 straipsnio 7 dalies nuostatos.

12 straipsnis

Ataskaitų teikimas ir peržiūra

1. Ne vėliau kaip 2021 m. kovo 31 d. Komisija parengia transporto priemonėse montuojamos numeriu 112 grindžiamos „eCall“ iškviestos sistemos pasiekimų, įskaitant jos paplitimo lygį, vertinimo ataskaitą ir pateikia ją Europos Parlamentui ir Tarybai. Komisija išnagrinėja, ar šio reglamento taikymo sritis turėtų būti išplėsta ir jis turėtų būti taikomas ir kitų kategorijų transporto priemonėms, pavyzdžiui, sunkiasvorėms krovininėms transporto priemonėms, miesto ir tolimojo susisiekimo autobusams, variklinėms dviratėms transporto priemonėms ir žemės ūkio traktoriams. Prireikus Komisija šiuo tikslu pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

2. Atsižvelgdama į išsamių konsultacijų su visais suinteresuotaisiais subjektais rezultatus ir tyrimą, kuriame įvertinamos sąnaudos ir nauda, Komisija įvertina, ar reikia reikalavimų dėl sąveikos, standartizuotos, apsaugotos ir atviros prieigos platformos. Prireikus ir ne vėliau kaip 2017 m. birželio 9 d. Komisija priima teisėkūros iniciatyvą, grindžiamą tais reikalavimais.

13 straipsnis

Direktyvos 2007/46/EB pakeitimai

Direktyvos 2007/46/EB I, III, IV ir XI priedai iš dalies keičiami pagal šio reglamento priedą.

14 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2 straipsnio 2 dalis, 5 straipsnio 8 ir 9 dalys, 6 straipsnio 12 ir 13 dalys bei 8, 9, 10 ir 12 straipsniai taikomi nuo 2015 m. birželio 8 d.

Šio straipsnio antroje pastraipoje nenurodyti straipsniai taikomi nuo 2018 m. kovo 31 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2015 m. balandžio 29 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkė

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

PRIEDAS

Direktyvos 2007/46/EB pakeitimai

Direktyva 2007/46/EB iš dalies keičiama taip:

1. I priedas papildomas šiais punktais:

„12.8. „eCall“ sistema

12.8.1. Įrengta: taip/ne ⁽¹⁾

12.8.2. Įtaiso techninis aprašymas arba brėžiniai: ...“;

2. III priedo I dalies A skirsnis papildomas šiais punktais:

„12.8. „eCall“ sistema

12.8.1. Įrengta: taip/ne ⁽¹⁾“;

3. IV priedo I dalis iš dalies keičiama taip:

a) lentelė papildoma šiuo punktu:

Punktas	Dalykas	Norminio akto nuoroda	Taikymas									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
„72	„eCall“ sistema	Reglamentas (ES) 2015/758	X			X						

b) 1 priedėlis iš dalies keičiamas taip:

i) 1 lentelė papildoma šiuo punktu:

Punktas	Dalykas	Norminio akto nuoroda	Konkretūs klausimai	Taikymas ir konkretūs reikalavimai
„72	„eCall“ sistema	Reglamentas (ES) 2015/758		Netaikoma

ii) 2 lentelė papildoma šiuo punktu:

Punktas	Dalykas	Norminio akto nuoroda	Konkretūs klausimai	Taikymas ir konkretūs reikalavimai
„72	„eCall“ sistema	Reglamentas (ES) 2015/758		Netaikoma

c) 2 priedėlio skirsnis „4. Techniniai reikalavimai“ iš dalies keičiamas taip:

i) I dalis „M₁ kategorijos transporto priemonės“ papildoma šiuo elementu:

Elementas	Nuoroda į norminį aktą	Alternatyvūs reikalavimai
„72	Reglamentas (ES) 2015/758 („eCall“ sistemos)	To reglamento reikalavimai netaikomi.

ii) II dalis „N₁ kategorijos transporto priemonės“ papildoma šiuo elementu:

Elementas	Nuoroda į norminį aktą	Alternatyvūs reikalavimai
„72	Reglamentas (ES) 2015/758 („eCall“ sistemos)	To reglamento reikalavimai netaikomi.“

4. XI priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 1 priedėlio lentelė papildoma šiuo punktu:

Punktas	Dalykas	Norminio teisės akto nuoroda	M ₁ ≤ 2 500 kg (*)	M ₁ > 2 500 kg (*)	M ₂	M ₃
„72	„eCall“ sistema	Reglamentas (ES) 2015/758	G	G	netai-koma	netai-koma“

b) 2 priedėlio lentelė papildoma šiuo punktu:

Punktas	Dalykas	Nuoroda į norminį aktą	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
„72	„eCall“ sistema	Reglamentas (ES) 2015/758	G	netai-koma	netai-koma	G	netai-koma	netai-koma	netai-koma	netai-koma	netai-koma	netai-koma“

c) 3 priedėlio lentelė papildoma šiuo punktu:

Punktas	Dalykas	Norminio akto nuoroda	M ₁
„72	„eCall“ sistema	Reglamentas (ES) 2015/758	G“

d) 4 priedėlio lentelė papildoma šiuo punktu:

Punktas	Dalykas	Nuoroda į norminį aktą	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
„72	„eCall“ sistema	Reglamentas (ES) 2015/758	netai-koma	netai-koma	G	netai-koma	netai-koma	netai-koma	netai-koma	netai-koma	netai-koma“

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/759**2015 m. balandžio 29 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 223/2009 dėl Europos statistikos****(Tekstas svarbus EEE ir Šveicarijai)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 338 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) partnerystės principu veikianti Europos statistikos sistema (ESS) iš esmės sėkmingai konsolidavo savo veiklą siekiant užtikrinti, kad tobulinama, rengiama ir skleidžiama Europos statistika būtų aukštos kokybės, įskaitant ESS geresnį valdymą;
- (2) vis dėlto pastaruoju metu nustatyta tam tikrų trūkumų, visų pirma susijusių su statistikos kokybės valdymo sistema;
- (3) 2011 m. balandžio 15 d. komunikate „Patikimesnis Europos statistinių duomenų kokybės valdymas“ Komisija pasiūlė veiksmų šiems trūkumams pašalinti ir ESS valdymui sustiprinti. Komunikate visų pirma pasiūlyta tikslingai iš dalies pakeisti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 223/2009 ⁽³⁾;
- (4) 2011 m. birželio 20 d. išvadose Taryba palankiai įvertino Komisijos iniciatyvą ir pabrėžė, kad svarbu nuolat gerinti ESS valdymą ir didinti jos veiksmingumą;
- (5) reikėtų atsižvelgti į tai, kaip statistikos sritį paveikė pastarojo laikotarpio Sąjungos ekonomikos valdymo sistemos pokyčiai, visų pirma tie aspektai, kurie susiję su profesiniu nepriklausomumu, pvz., skaidriomis priėmimo į darbą ir atleidimo iš darbo procedūromis, biudžeto asignavimais ir informacijos skelbimo kalendoriais, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1175/2011 ⁽⁴⁾, ir tie aspektai, kurie susiję su reikalavimu, kad už nacionalinių fiskalinių taisyklių įgyvendinimo stebėseną atsakingoms institucijoms būtų suteiktas funkcinis savarankiškumas, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 473/2013 ⁽⁵⁾;
- (6) į tuos aspektus, susijusius su profesiniu nepriklausomumu, pvz., skaidriomis priėmimo į darbą ir atleidimo iš darbo procedūromis, biudžeto asignavimais ir informacijos skelbimo kalendoriais, turėtų būti atsižvelgiama ne tik statistikoje, rengiamoje biudžeto priežiūros sistemos įgyvendinimo ir perviršinio deficito procedūros vykdymo tikslais, bet ir visoje Europos statistikoje, kurią tobulina, rengia ir skleidžia ESS;

⁽¹⁾ OL C 374, 2012 12 4, p. 2.

⁽²⁾ 2013 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. kovo 5 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2015 m. balandžio 28 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 223/2009 dėl Europos statistikos, panaikinant Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1101/2008 dėl konfidencialių statistinių duomenų perdavimo Europos Bendrijų statistikos tarnybai, Tarybos reglamentą (EB) Nr. 322/97 dėl Bendrijos statistikos ir Tarybos sprendimą 89/382/EEB, Euratomas, įsteigiantį Europos Bendrijų statistikos programų komitetą (OL L 87, 2009 3 31, p. 164).

⁽⁴⁾ 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1175/2011, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1466/97 dėl biudžeto būklės priežiūros stiprinimo ir ekonominės politikos priežiūros bei koordinavimo (OL L 306, 2011 11 23, p. 12).

⁽⁵⁾ 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 473/2013 dėl euro zonos valstybių narių biudžeto planų projektų stebėsenos bei vertinimo ir perviršinio deficito padėties ištaisymo užtikrinimo bendrųjų nuostatų (OL L 140, 2013 5 27, p. 11).

- (7) be to, būtina sąlyga siekiant užtikrinti statistikos institucijų profesinį nepriklausomumą ir aukštą statistinės informacijos kokybę yra ta, kad statistikos poreikiams patenkinti kasmet ar remiantis daugiamečiais planais būtų skiriama pakankamai išteklių ir juos būtų įmanoma panaudoti;
- (8) todėl reikėtų stiprinti statistikos institucijų profesinį nepriklausomumą ir užtikrinti minimalių standartų, taikytinų visoje Sąjungoje, laikymąsi. Nacionalinių statistikos institucijų (NSI) vadovams turėtų būti suteikiamos specifinės garantijos dėl statistinių užduočių vykdymo, organizacijos valdymo ir išteklių skirstymo. NSI vadovų priėmimo į darbą procedūros turėtų būti skaidrios ir pagrįstos tik profesiniais kriterijais. Jomis turėtų būti užtikrinamas lygių galimybių, visų pirma lyties požiūriu, principo laikymasis;
- (9) norint gauti patikimą Europos statistiką būtina užtikrinti tvirtą statistikų profesinį nepriklausomumą, bet kartu Europos statistika turėtų tenkinti politinius poreikius ir užtikrinti statistinę paramą imantis naujų politinių iniciatyvų nacionaliniu ir Sąjungos lygmenimis;
- (10) Sąjungos statistikos institucijos (Eurostato) nepriklausomumą būtina sustiprinti ir užtikrinti vykdant veiksmingą parlamentinį tikrinimą, o NSI nepriklausomumą sustiprinti ir užtikrinti reikalaujant demokratinės atskaitomybės;
- (11) be to, reikėtų patikslinti NSI jau priskirtos koordinavimo funkcijos aprėptį, kad statistinės veiklos koordinavimas nacionaliniu lygmeniu būtų vykdomas veiksmingiau, įskaitant kokybės valdymą, kartu tinkamai atsižvelgiant į Europos centrinių bankų sistemos (ECBS) atliekamas su statistika susijusias užduotis. Kadangi Europos statistiką kaip ECBS nariai gali tvarkyti nacionaliniai centriniai bankai (NCB), NSI ir NCB laikydamiesi nacionalinio lygmens susitarimų turėtų glaudžiai bendradarbiauti siekdami parengti išsamią ir suderintą Europos statistiką, kartu užtikrindami reikiamą ESS ir ECBS bendradarbiavimą;
- (12) siekiant sumažinti statistikos institucijoms ir respondentams tenkančią naštą, NSI ir kitoms nacionalinėms institucijoms turėtų būti suteikta galimybė nedelsiant ir nemokamai gauti administracinius duomenis ir juos naudoti, taip pat jei jie pateikti elektroniniu būdu, ir jungti tuos duomenis su statistika;
- (13) Europos statistiką turėtų būti galima lengvai palyginti ir gauti, ji turėtų būti nedelsiant ir reguliariai atnaujinama siekiant užtikrinti, kad įgyvendinant Sąjungos įvairių sričių politiką ir finansavimo iniciatyvas būtų visapusiškai atsižvelgiama į pokyčius Sąjungoje;
- (14) be to, su NSI turėtų būti konsultuojamasi pradedant projektuoti naujus administracinius duomenis, kurie galėtų būti naudingi renkant duomenis statistikos reikmėms, ir planuojant keisti esamus administracinius šaltinius arba nutraukti jų naudojimą. Taip pat NSI turėtų gauti reikiamus metaduomenis iš administracinių duomenų savininkų ir koordinuoti standartizavimo veiklą, susijusią su statistiniams duomenims rengti svarbiais administraciniais duomenimis;
- (15) iš administracinių duomenų gautų duomenų konfidencialumas turėtų būti užtikrinamas remiantis bendrais principais ir gairėmis, taikomais visiems Europos statistikai rengti naudojamiems konfidencialiems duomenims. Turėtų būti parengtos ir paskelbtos tiems duomenims taikomos kokybės vertinimo sistemos bei skaidrumo principai;
- (16) visi naudotojai turėtų turėti galimybę gauti tuos pačius duomenis tuo pačiu metu. NSI turėtų parengti periodinės informacijos skelbimo kalendorius;
- (17) Europos statistika galėtų būti kokybiškesnė, o naudotojai galėtų ja labiau pasitikėti, jei šalių Vyriausybės prisiimtų dalį atsakomybės už Europos statistikos praktikos kodekso (toliau – Praktikos kodeksas) taikymą. Todėl valstybės narės įsipareigojimas dėl pasitikėjimo statistika (toliau – įsipareigojimas), atsižvelgiant į nacionalines ypatybes, turėtų apimti konkrečius tos valstybės narės Vyriausybės įsipareigojimus pagerinti arba užtikrinti Praktikos kodekso įgyvendinimo sąlygas. Įsipareigojimas, kuris prireikus turėtų būti atnaujinamas, galėtų apimti nacionalines aukštos kokybės užtikrinimo sistemas, be kita ko, aprėpiančias vidaus vertinimą, veiklos gerinimo veiksmus ir stebėsenos mechanizmus;
- (18) Komisija (Eurostatas) turėtų imtis visų reikiamų priemonių, kad būtų sudarytos sąlygos lengvai internetu gauti išsamias ir patogias naudoti duomenų sekas. Jei įmanoma, periodiškai atnaujinant duomenis turėtų būti pateikiama informacija apie kiekvienos valstybės narės metinius ir mėnesinius duomenis;

- (19) kadangi norint užtikrinti aukšto lygio nepriklausomumą Europos statistika turi būti rengiama pagal ilgalaikius veiklos ir finansavimo planus, Europos statistikos programos galiojimo laikotarpis turėtų sutapti su daugiametės finansinės programos galiojimo laikotarpiu;
- (20) Reglamentu (EB) Nr. 223/2009 Komisija įgaliojama įgyvendinti kai kurias to reglamento nuostatas remiantis Tarybos sprendimu 1999/468/EB⁽¹⁾. Todėl įsigaliojus Europos Parlamento ir Tarybos reglamentui (ES) Nr. 182/2011⁽²⁾, kuriuo panaikinamas Sprendimas 1999/468/EB, Komisijai suteiktus įgaliojimus reikėtų suderinti su šiuo nauju teisiniu pagrindu. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011. Komisija turėtų užtikrinti, kad tais įgyvendinimo aktais valstybėms narėms ar respondentams nebūtų uždedama reikšminga papildoma administracinė našta;
- (21) Komisija turėtų būti įgaliota priimti įgyvendinimo aktus pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 291 straipsnio 2 dalį, kad užtikrintų vienodą kokybės reikalavimų taikymą, nustatydama kokybės ataskaitų, kurioms taikomi statistikos sektoriniai teisės aktai, teikimo tvarką, struktūrą ir periodiškumą, kai tai nėra nustatyta sektoriniuose statistikos teisės aktuose. Komisija turėtų užtikrinti, kad tais įgyvendinimo aktais valstybėms narėms ar respondentams nebūtų uždedama reikšminga papildoma administracinė našta;
- (22) reikia nustatyti vienodas galimybes gauti konfidencialius duomenis mokslo reikmėms įgyvendinimo sąlygas. Siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, siekiant Sąjungos lygmeniu nustatyti šią galimybę reglamentuojančią tvarką, taisykles ir sąlygas. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi pagal Reglamentą (ES) Nr. 182/2011;
- (23) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. ESS valdymo stiprinimo, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl reikalavimo turėti patikimus duomenis, nustatytus Sąjungos lygmeniu, tas tikslas gali būti geriau pasiektas Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (24) pagal SESV 130 ir 338 straipsnius įgyvendinant šį reglamentą turėtų būti visapusiškai atsižvelgiama į ECBS nepriklausomumą jai vykdant savo užduotis, kaip apibūdinta Protokole Nr. 4 dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statuto;
- (25) buvo konsultuotasi su ESS komitetu;
- (26) todėl Reglamentas (EB) Nr. 223/2009 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 223/2009 daliniai pakeitimai

Reglamentas (EB) Nr. 223/2009 iš dalies keičiamas taip:

1. 2 straipsnio 1 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) profesinio nepriklausomumo – statistika turi būti tobulinama, rengiama ir skleidžiama nepriklausomai, visų pirma taikytinų būdų, apibrėžčių, metodikų ir šaltinių, taip pat visų formų sklaidos vykdymo laiko ir turinio požiūriu, ir vykdant tas užduotis neturi būti patiriama politinių ar interesų grupių, Sąjungos ar nacionalinių institucijų spaudimo;“.

⁽¹⁾ 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimas 1999/468/EB, nustatantis Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką (OL L 184, 1999 7 17, p. 23).

⁽²⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

2. 5 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kiekvienos valstybės narės paskirta nacionalinė statistikos institucija, kaip įstaiga, atsakinga už visos veiklos, kuri yra susijusi su Europos statistikos, apibrėžtos Europos statistikos programoje pagal 1 straipsnį, tobulinimu, rengimu bei sklaida, koordinavimą nacionaliniu lygmeniu (nacionalinis statistikos institutas (NSI)), yra vienintelė kontaktinė institucija, į kurią Komisija (Eurostatas) kreipiasi statistikos klausimais.

NSI koordinavimo pareiga aprėpia visas kitas nacionalines institucijas, atsakingas už Europos statistikos, apibrėžtos Europos statistikos programoje pagal 1 straipsnį, tobulinimą, rengimą ir sklaidą. Visų pirma NSI yra nacionaliniu lygmeniu atsakingas už statistikos darbų programos sudarymo ir ataskaitų teikimo, kokybės stebėsenos, metodologijos, duomenų perdavimo ir informacijos apie ESS statistinę veiklą perdavimo koordinavimą. Kadangi tam tikrą nurodytą Europos statistiką gali tvarkyti nacionaliniai centriniai bankai (NCB), kaip Europos centrinių bankų sistemos (ECBS) nariai, NSI ir NCB, laikydamiesi nacionalinio lygmens susitarimų glaudžiai bendradarbiauja siekdami parengti išsamią ir suderintą Europos statistiką, kartu užtikrindami reikiamą ESS ir ECBS bendradarbiavimą, kaip nurodyta 9 straipsnyje.“

3. Įterpiamas šis straipsnis:

„5a straipsnis

NSI vadovai ir kitų nacionalinių institucijų statistikos padalinių vadovai

1. Taikydamos savo nacionalines statistikos sistemas valstybės narės užtikrina pareigūnų, atsakingų už šiame reglamente nustatytų užduočių vykdymą, profesinį nepriklausomumą.

2. Todėl NSI vadovai:

- a) yra vieninteliai atsakingi už sprendimus dėl procesų, statistinių metodų, standartų ir procedūrų, taip pat NSI tobulinamos, rengiamos ir skleidžiamos Europos statistikos statistinės informacijos skelbimo turinio ir laiko;
- b) įgaliojami priimti sprendimus visais su NSI vidaus valdymu susijusiais klausimais;
- c) veikia nepriklausomai vykdydami savo su statistika susijusias užduotis ir nesikreipia nurodymų į jokią Vyriausybę ar jokiais kitas institucijas, įstaigas, tarnybas ar subjektus ir jų nurodymų nevykdo;
- d) atsako už NSI statistinę veiklą ir biudžeto vykdymą;
- e) skelbia metinę ataskaitą ir gali teikti pastabų dėl biudžeto asignavimų klausimų, susijusių su NSI statistikos veikla;
- f) koordinuoja visų nacionalinių institucijų, atsakingų už Europos statistikos tobulinimą, rengimą ir sklaidą, statistikos darbus, kaip nustatyta 5 straipsnio 1 dalyje;
- g) prireikus parengia nacionalines gaires, kad jų nacionalinėje statistikos sistemoje būtų užtikrintas kokybiškas visos Europos statistikos tobulinimas, rengimas ir sklaida, ir stebi bei peržiūri jų įgyvendinimą; tuo pačiu metu atsako tik už tų gairių laikymąsi pačiame NSI, ir
- h) atstovauja savo nacionalinei statistikos sistemai ESS.

3. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad kitos nacionalinės institucijos, atsakingos už Europos statistikos tobulinimą, rengimą ir sklaidą, vykdytų šias užduotis laikydamosi NSI vadovo parengtų nacionalinių gairių.

4. Valstybės narės užtikrina, kad NSI vadovų ir atitinkamais atvejais kitų nacionalinių institucijų, rengiančių Europos statistiką, statistikos padalinių vadovų priėmimo į darbą ir skyrimo procedūros būtų skaidrios ir grindžiamos tik profesiniais kriterijais. Tos procedūros užtikrina, kad būtų laikomasi lygių galimybių, visų pirma lyties požiūriu, principo. Nurodant NSI vadovų atleidimo iš darbo ar perkėlimo į kitą poziciją priežastis nediskredituojamas profesinis nepriklausomumas.

5. Kiekviena valstybė narė gali įsteigti nacionalinę instituciją, užtikrinančią profesinę Europos statistikos rengėjų nepriklausomumą. NSI vadovai ir atitinkamais atvejais kitų nacionalinių institucijų, rengiančių Europos statistiką, statistikos padalinių vadovai gali konsultuotis su tokiomis institucijomis. Tokių institucijų narių priėmimo į darbą, perkėlimo ir atleidimo iš darbo procedūros turi būti skaidrios ir grindžiamos tik profesiniais kriterijais. Jomis užtikrinamas lygių galimybių, visų pirma lyties požiūriu, principo laikymasis.“

4. 6 straipsnio 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Sąjungos lygmeniu Komisija (Eurostatas) savarankiškai veikia užtikrindama, kad Europos statistika būtų rengiama pagal nustatytas taisykles ir statistikos principus.

3. Nedarant poveikio Protokolo Nr. 4 dėl Europos centrinių bankų sistemos ir Europos Centrinio Banko statuto 5 straipsniui, Komisija (Eurostatas) koordinuoja Sąjungos institucijų ir įstaigų statistinę veiklą, ypač siekdama užtikrinti duomenų suderinamumą bei kokybę ir sumažinti statistinės atskaitomybės našą. Dėl to Komisija (Eurostatas) gali paprašyti bet kurios Sąjungos institucijos ar įstaigos konsultuoti ar bendradarbiauti, siekdama statistikos tikslais atitinkamose jų kompetencijos srityse kurti metodus ir sistemas. Bet kuri iš šių institucijų ar įstaigų, siūlanti rengti statistinę informaciją, konsultuojasi su Komisija (Eurostatu) ir atsižvelgia į visas galimas Komisijos šiuo aspektu pateiktas rekomendacijas.“

5. Įterpiamas šis straipsnis:

„6a straipsnis

Komisijos (Eurostat) generalinis direktorius

1. Eurostatas yra Sąjungos statistikos institucija ir vienas iš Komisijos generalinių direktoratų. Jam vadovauja generalinis direktorius.

2. Komisija užtikrina, kad Eurostat generalinio direktoriaus priėmimo į darbą procedūra būtų skaidri ir pagrįsta profesiniais kriterijais. Taikant procedūrą užtikrinamas lygių galimybių, visų pirma lyties požiūriu, principo laikymasis.

3. Generalinis direktorius yra vienintelis atsakingas už sprendimus dėl procesų, statistinių metodų, standartų ir procedūrų, taip pat visos statistikos, kurią parengė Eurostatas, statistinės informacijos skelbimo laiko ir turinio. Vykdydamas tas su statistika susijusias užduotis, generalinis direktorius veikia nepriklausomai, nesikreipia nurodymų į Sąjungos institucijas ar įstaigas, jokią Vyriausybę ar kitą instituciją, įstaigą, tarnybą ar agentūrą ir jų nurodymų nevykdo.

4. Eurostat generalinis direktorius atsako už Eurostat statistinę veiklą. Vykdamas dialogą statistikos klausimais, Eurostat generalinis direktorius, kai tik Komisija jį paskiria, ir po to kasmet, atvyksta susitikti su atitinkamu Europos Parlamento komitetu ir aptarti statistikos valdymo, metodikos bei statistikos naujovių klausimus. Eurostat generalinis direktorius skelbia metinę ataskaitą.“

6. 11 straipsnis papildomas šiomis dalimis:

„3. Valstybės narės ir Komisija imasi visų reikiamų priemonių, kad būtų išlaikytas pasitikėjimas Europos statistika. Šiuo tikslu valstybių narių ir Komisijos įsipareigojimais dėl pasitikėjimo statistika (toliau – įsipareigojimai) toliau siekiama užtikrinti visuomenės pasitikėjimą Europos statistika ir pažangą įgyvendinant Praktikos kodekse nurodytus statistinius principus. Šie įsipareigojimai apima konkrečius politikos įsipareigojimus atsižvelgiant į poreikius gerinti arba išlaikyti Praktikos kodekso įgyvendinimo sąlygas ir yra skelbiami kartu su piliečiui skirta santrauka.

4. Komisija nuolat stebi šiuos valstybių narių įsipareigojimus, remdamasi valstybių narių teikiamomis metinėmis ataskaitomis; šie įsipareigojimai prireikus atnaujinami.

Jei ne vėliau kaip 2017 m. birželio 9 d. įsipareigojimai nepaskelbiami, valstybė narė pateikia Komisijai ir viešai paskelbia ataskaitą dėl pažangos įgyvendinant Praktikos kodeksą ir atitinkamais atvejais dėl pastangų, kurių imtasi siekiant nustatyti įsipareigojimus. Tos pažangos ataskaitos periodiškai atnaujinamos (ne rečiau kaip kas dvejus metus po pradinio jų paskelbimo).

Ne vėliau kaip 2018 m. birželio 9 d., o po to – kas dvejus metus Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai teikia ataskaitą apie paskelbtus išsipareigojimus ir atitinkamais atvejais pažangos ataskaitas.

5. Komisijos nustatytą išsipareigojimą reguliariai stebi Europos statistikos valdymo patariamoji taryba (ESVPT). Įvertinimą, kaip laikomasi išsipareigojimo, ESVPT įtraukia į savo metinę ataskaitą, kuri teikiama Europos Parlamentui ir Tarybai pagal Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 235/2008/EB (*). Ne vėliau kaip 2018 m. birželio 9 d. ESVPT pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl išsipareigojimo įgyvendinimo.

(*) 2008 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 235/2008/EB, įsteigiantis Europos statistikos valdymo patariamąją tarybą (OL L 73, 2008 3 15, p. 17).“

7. 12 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Specifiniai kokybės reikalavimai, tokie kaip tikslinės reikšmės ir minimalūs statistikos rengimo standartai, taip pat gali būti nustatyti sektoriniuose teisės aktuose.

Siekdama užtikrinti vienodą 1 dalyje nurodytų kokybės kriterijų taikymą duomenims, kuriems taikomi konkrečių statistikos sričių sektoriniai teisės aktai, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais išdėstoma kokybės ataskaitų, kurioms taikomi sektoriniai teisės aktai, teikimo tvarka, struktūra ir periodiškumas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 27 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Valstybės narės teikia perduotų duomenų kokybės ataskaitas Komisijai (Eurostatui) ir jose taip pat nurodo visas abejones dėl duomenų tikslumo. Komisija (Eurostatas), remdamasi atitinkama analize, vertina perduotų duomenų kokybę ir rengia bei skelbia ataskaitas ir komunikatus dėl Europos statistikos kokybės.“;

b) papildoma šiomis dalimis:

„4. Siekdama užtikrinti skaidrumą, Komisija (Eurostatas) prirėkęs viešai paskelbia nacionalinių duomenų, naudotų rengiant Europos statistiką, kokybės vertinimą.

5. Jei sektoriniuose teisės aktuose yra numatytos baudos tais atvejais, kai valstybės narės pateikia klaidingą statistinę informaciją, Komisija, laikydamasi Sutarčių ir tokių sektorinių teisės aktų, gali inicijuoti ir vykdyti būtinus tyrimus ir prirėkęs patikras vietoje, siekdama nustatyti klaidingos statistinės informacijos pateikimo rimtumą ir tai, ar klaidinga statistinė informacija buvo pateikta tyčia ar dėl didelio aplaidumo.“

8. 13 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Europos statistikos programa numatyta Europos statistikos tobulinimo, rengimo ir sklaidos sistema, išdėstytos pagrindinės sritys ir veiksmų, kuriuos numatoma vykdyti laikotarpiu, sutampančiu su daugiametės finansinės programos galiojimo laikotarpiu, tikslai. Sprendimą dėl jos priima Europos Parlamentas ir Taryba. Jos poveikis ir ekonominis veiksmingumas vertinamas pasitelkiant nepriklausomų ekspertų pagalbą.“

9. 14 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisija įgyvendinimo aktais gali nuspręsti dėl laikinos tiesioginės statistinio pobūdžio priemonės, jei:

a) vykdant šią priemonę nenumatoma rinkti daugiau nei trejų ataskaitinių metų duomenų;

b) NSI ir kitos atsakingos nacionalinės institucijos turi arba gali gauti duomenis arba duomenis galima gauti tiesiogiai naudojant tinkamas imtis statistinei populiacijai stebėti Sąjungos lygmeniu, deramai koordinuojant veiksmus su NSI ir kitomis nacionalinėmis institucijomis; ir

- c) Sąjunga, laikydamosi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 (*), skiria finansinius įnašus NSI ir kitoms nacionalinėms institucijoms jų papildomoms išlaidoms padengti.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 27 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

- (*) 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).“

10. 17 straipsnis pakeičiamas taip:

„17 straipsnis

Metinė darbo programa

Ne vėliau kaip balandžio 30 d. Komisija teikia ESS komitetui savo kitų metų metinę darbo programą.

Rengdama kiekvieną metinę darbo programą Komisija užtikrina veiksmingą prioritetų nustatymą, įskaitant peržiūrą, ataskaitų apie statistinius prioritetus teikimą ir finansinių išteklių paskirstymą. Komisija visapusiškai atsižvelgia į ESS komiteto pastabas. Kiekviena metinė darbo programa grindžiama Europos statistikos programa, ir joje visų pirma nurodoma:

- a) veiksmų, kuriuos Komisija laiko prioritetiniais, atsižvelgdama į Sąjungos politikos poreikius, nacionalinius bei Sąjungos finansinius suvaržymus ir duomenų teikimo našą;
- b) iniciatyvos, susijusios su prioritetų, įskaitant neigiamus prioritetus, peržiūra ir duomenų teikimo našos mažinimu tiek duomenų teikėjams, tiek statistikos rengėjams; ir
- c) procedūros ir visos teisinės priemonės, kurias numatė Komisija metinei darbo programai įgyvendinti.“

11. Įterpiamas šis straipsnis:

„17a straipsnis

Galimybė gauti administracinius duomenis, juos naudoti ir jungti

1. Siekiant sumažinti respondentams tenkančią našą, NSI, kitoms nacionalinėms institucijoms, kaip nurodyta 4 straipsnyje, ir Komisijai (Eurostatui) suteikiama teisė nedelsiant ir nemokamai gauti ir naudoti visus administracinius duomenis bei juos jungti su statistiniais duomenimis, kiek tai būtina Europos statistikos programoje pagal 1 straipsnį apibrėžtai Europos statistikai tobulinti, rengti ir skleisti.

2. Su NSI ir Komisija (Eurostatu) konsultuojamasi ir jie įtraukiami projektuojant ir toliau tobulinant kitų įstaigų kaupiamus ir tvarkomus administracinius duomenis, taip pat nutraukiant jų rengimą, taip palengvinant tų duomenų tolesnę naudojimą Europos statistikos rengimo tikslams. Jie dalyvauja standartizavimo veikloje, susijusioje su Europos statistikai rengti svarbiais administraciniais duomenimis.

3. NSI, kitų nacionalinių institucijų ir Komisijos (Eurostato) teisė gauti duomenis ir dalyvauti veikloje pagal 1 ir 2 dalis taikoma tik jų atitinkamų viešojo administravimo sistemų administracinių duomenų atžvilgiu.

4. Administraciniai duomenys, su kuriais jų tvarkytojai suteikia galimybę susipažinti NSI, kitoms nacionalinėms institucijoms ir Komisijai (Eurostatui) Europos statistikos rengimo tikslams, pateikiami kartu su susijusiais metaduomenimis.

5. NSI ir administracinių duomenų tvarkytojai nustato reikiamus bendradarbiavimo mechanizmus.“

12. 20 straipsnio 4 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„NSI, kitos nacionalinės institucijos ir Komisija (Eurostatas) imasi visų būtinų priemonių, kad užtikrintų principų ir gairių, taikomų fizinei ir loginei konfidencialių duomenų apsaugai, suderinimą. Komisija užtikrina tokių suderinimą įgyvendinimo aktais, nepapildydama šio reglamento. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 27 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“

13. 23 straipsnio antra pastraipa pakeičiama taip:

„Komisija įgyvendinimo aktais nustato Sąjungos lygmens galimybės gauti duomenis tvarką, taisykles ir sąlygas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 27 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“

14. 24 straipsnis išbraukiamas.

15. 26 straipsnis pakeičiamas taip:

„26 straipsnis

Statistinių duomenų konfidencialumo pažeidimas

Valstybės narės ir Komisija imasi tinkamų priemonių siekdamos užkirsti kelią bet kokiems statistinių duomenų konfidencialumo pažeidimams ir bausti už juos. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.“

16. 27 straipsnis pakeičiamas taip:

„27 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda ESS komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011 (*).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

(*) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“

2 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2015 m. balandžio 29 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkė

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2015/760**2015 m. balandžio 29 d.****dėl Europos ilgalaikių investicijų fondų****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) ilgalaikis finansavimas yra itin svarbi priemonė užtikrinant, kad Europos ekonomikai taptų būdingas pažangus, tvarus ir integracinis augimas, kaip numatyta pagal strategiją „Europa 2020“, didelis užimtumas ir konkurencingumas, kuriant rytojaus ekonomiką taip, kad ją mažiau veiktų sisteminė rizika ir kad ji būtų atsparesnė. Europos ilgalaikių investicijų fondais (toliau – ELTIF) užtikrinamas įvairių infrastruktūros projektų, nebiržinių įmonių arba biržinių mažųjų ir vidutinių įmonių (toliau – MVĮ), išleidžiančių nuosavo kapitalo ar skolos investicines priemones, kurių pirkėjas nėra lengvai nustatomas, ilgalaikės trukmės finansavimas. Finansuodami tokius projektus, ELTIF padeda finansuoti Sąjungos realiąją ekonomiką ir įgyvendinti jos politiką;
- (2) paklauso srityje ELTIF gali užtikrinti stabilų pajamų srautą pensijų administratoriams, draudimo bendrovėms, fondams, savivaldybėms ir kitiems subjektams, turintiems nuolatinių ir pasikartojančių išsipareigojimų ir siekiantiems ilgalaikės grąžos gerai reguliuojamose struktūrose. Nors ELTIF likvidumas yra mažesnis, palyginti su investicijomis į perleidžiamus vertybinius popierius, ELTIF gali užtikrinti stabilų pajamų srautą atskiriems investuotojams, pasikliaujantiems reguliariu grynųjų pinigų srautu, kurį gali generuoti ELTIF. ELTIF taip pat gali ilginiui suteikti gerų kapitalo vertės didėjimo galimybių nuolatinio pajamų srauto negaunantiems investuotojams;
- (3) projektams, kaip antai transporto infrastruktūros, tvarios energijos gamybos ar paskirstymo, socialinės infrastruktūros (būsto ar ligoninių), naujų technologijų bei išteklių ir energijos suvartojimą mažinančių sistemų plėtros ar tolesnio MVĮ augimo, gali trūkti finansavimo. Kaip parodė finansų krizė, bankų finansavimo papildymas įvairesniais finansavimo šaltiniais, sutelkiančiais daugiau lėšų kapitalo rinkose, galėtų padėti užpildyti finansavimo spragas. ELTIF šiuo požiūriu gali atlikti itin svarbų vaidmenį, taip pat gali suteikti kapitalą pritraukdami trečiųjų šalių investuotojus;
- (4) šio reglamento svarbiausias tikslas – skatinti Europos ilgalaikes investicijas į realiąją ekonomiką. Ilgalaikės investicijos į projektus, įmones ir infrastruktūrą trečiosiose šalyse taip pat gali suteikti ELTIF kapitalo ir tokiu būdu duoti naudos Europos ekonomikai. Todėl tokių investicijų nederėtų stabdyti;
- (5) nesant reglamento, kuriuo būtų nustatytos ELTIF taisyklės, nacionaliniu lygmeniu gali būti patvirtintos skirtingos priemonės, dėl investicijų apsaugos priemonių skirtingų galinčios iškraipyti konkurenciją. Dėl skirtingų nacionalinių reikalavimų, taikomų portfelio sudėčiai, diversifikavimui ir reikalavimus atitinkančiam turtui (visų

⁽¹⁾ OL C 67, 2014 3 6, p. 71.

⁽²⁾ OL C 126, 2014 4 26, p. 8.

⁽³⁾ 2015 m. kovo 10 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2015 m. balandžio 20 d. Tarybos sprendimas.

pirma investicijoms į biržos prekes), atsiranda kliūčių tarpvalstybiniam ir nebiržines įmones ir realųjį turtą orientuotų investicinių fondų vienetų ar akcijų platinimui, nes investuotojai negali lengvai palyginti įvairių jiems teikiamų investavimo pasiūlymų. Dėl skirtingų nacionalinių reikalavimų skiriasi ir investuotojų apsaugos lygis. Be to, dėl skirtingų nacionalinių reikalavimų, susijusių su investavimo metodais, tokiais kaip leistinas skolinimosi lygis, išvestinių finansinių priemonių naudojimas, skolintų vertybinių popierių pardavimo ar vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių taisyklės, atsiranda neatitikimų, susijusių su investuotojų apsaugos lygiu. Skirtingi nacionaliniai reikalavimai dėl išpirkimo ar laikymo laikotarpių taip pat kliudo vykdyti ir nebiržinį turtą investuojančių fondų vienetų ar akcijų pardavimą tarpvalstybiniu mastu. Tie skirtumai, dėl kurių didėja teisinis neapibrėžtumas, gali pakenkti investuotojų pasitikėjimui jiems svarstant galimybę investuoti į tokius fondus ir apriboti investuotojų galimybes efektyviai rinktis iš įvairių ilgalaikių investicijų variantų. Taigi šio reglamento tinkamas teisinis pagrindas yra Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 114 straipsnis, kaip jis aiškinamas pagal nusistovėjusią Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką;

- (6) norint užtikrinti, kad ELTIF produktų pobūdis visoje Sąjungoje būtų nuoseklus ir pastovus, būtina taikyti vienodas taisykles. Konkrečiau, siekiant užtikrinti vidaus rinkos sklandų veikimą ir aukštą investuotojų apsaugos lygį, būtina nustatyti vienodas ELTIF veiklos taisykles, visų pirma susijusias su jų portfelio sudėtimi ir investicinėmis priemonėmis, kurias jiems leidžiama naudoti norint įgyti ilgalaikio turto, pvz., biržinių MVĮ ir nebiržinių įmonių išleistų nuosavo kapitalo ar skolos priemonių, ir realiojo turto. Vienodų ELTIF portfelio taisyklių reikia dar ir tam, kad būtų užtikrinta, jog reguliarių pajamų siekiantys ELTIF išlaikytų diversifikuotą investicinio turto portfelį, kuris gali užtikrinti reguliarių grynųjų pinigų srautą. ELTIF yra pirmas žingsnis siekiant sukurti integruotą vidaus rinką, kurioje pritraukiamas kapitalas, kurį galima nukreipti į ilgalaikes investicijas į Europos ekonomiką. Sklandžiam ilgalaikių investicijų vidaus rinkos veikimui užtikrinti būtina, kad Komisija toliau tęstų vertinimą, kokios kliūtys galėtų trukdyti pritraukti ilgalaikio kapitalo iš kitų valstybių, įskaitant kliūtis, atsirandančias dėl fiskalinio tokių investicijų traktavimo;
- (7) būtina užtikrinti, kad taisyklės, reguliuojančios ELTIF veiklą, visų pirma jų portfelio sudėtį ir investicines priemones, kuriomis jie gali naudotis, būtų taikomos tiesiogiai ELTIF valdytojams, ir kad todėl šias naujas taisykles reikia priimti kaip reglamentą. Tuo taip pat užtikrinamos vienodos sąlygos naudoti nuorodą „ELTIF“, nes išvengiama skirtingų nacionalinių reikalavimų atsiradimo. ELTIF valdytojai turėtų laikytis visoje Sąjungoje vienodų taisyklių, siekiant didinti investuotojų pasitikėjimą ELTIF ir užtikrinti tolygų nuorodos „ELTIF“ patikimumą. Kartu, patvirtinus vienodas taisykles, ELTIF taikomi reguliavimo reikalavimai supaprastėja. Taikant vienodas taisykles, taip pat sumažėja valdytojų sąnaudos, patiriamos laikantis skirtingų nacionalinių reikalavimų, taikomų fondams, investuojantiems į biržines ir nebiržines įmones ir palyginamų kategorijų realųjį turtą. Tai ypač taikytina ELTIF valdytojams, kurie nori kaupti kapitalą tarpvalstybiniu lygmeniu. Priimant vienodas taisykles taip pat padedama panaikinti konkurencijos iškraipymus;
- (8) naujosios ELTIF taisyklės yra glaudžiai susijusios su Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES ⁽¹⁾, nes ta direktyva sukuria teisinę sistemą, reglamentuojanti alternatyvaus investavimo fondų (toliau – AIF) valdymą ir jų investicinių vienetų ar akcijų platinimą Sąjungoje. Pagal apibrėžtį ELTIF yra ES AIF, kuriuos valdo pagal Direktyvą 2011/61/ES veiklos leidimą gavę alternatyvaus investavimo fondų valdytojai (toliau – AIFV);
- (9) kadangi Direktyvoje 2011/61/ES taip pat numatytas kelių etapų trečiųjų šalių atžvilgiu taikomas režimas dėl ne ES AIFV ir ne ES AIF, naujųjų ELTIF taisyklių taikymo sritis yra siauresnė, taip pabrėžiant naujųjų ilgalaikių investicinių produktų europinį metmenį. Atitinkamai tik ES AIF, kaip apibrėžta Direktyvoje 2011/61/ES, turėtų galėti veikti kaip ELTIF ir tik tuo atveju, jei jį valdo ES AIFV, gavęs veiklos leidimą pagal Direktyvą 2011/61/ES;
- (10) naujosios ELTIF taikytinos taisyklės turėtų būti pagrįstos esama reguliavimo sistema, nustatyta pagal Direktyvą 2011/61/ES ir jos įgyvendinimo aktus. Todėl produktų taisyklės, susijusios su ELTIF, turėtų būti taikomos kartu su galiojančiuose Sąjungos teisės aktuose nustatytomis taisyklėmis. Visų pirma ELTIF turėtų būti taikomos Direktyvoje 2011/61/ES išdėstytos valdymo ir investicinių vienetų ar akcijų platinimo taisyklės. ELTIF tarpvalstybinei veiklai atitinkamai turėtų būti taikomos Direktyvoje 2011/61/ES išdėstytos taisyklės, susijusios su tarpvalstybiniu paslaugų teikimu ir įsisteigimo laisve. Jas turėtų papildyti specialios investicinių vienetų ar akcijų platinimo taisyklės, susijusios su ELTIF investicinių vienetų ar akcijų platinimu tarpvalstybiniu mastu visoje Sąjungoje neprofesionaliesiems ir profesionaliesiems investuotojams;

⁽¹⁾ 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų, kuria iš dalies keičiami direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB bei reglamentai (EB) Nr. 1060/2009 ir (ES) Nr. 1095/2010 (OL L 174, 2011 7 1, p. 1).

- (11) vienodos taisyklės turėtų būti taikomos visiems ES AIF, kurie nori, kad jų investiciniai vienetai ar akcijos būtų platinami kaip ELTIF investiciniai vienetai ar akcijos. ES AIF, nenorintiems, kad jų investiciniai vienetai ar akcijos būtų platinami kaip ELTIF investiciniai vienetai ar akcijos, šios taisyklės neturėtų būti privalomos, bet jie atitinkamai sutinka nesinaudoti ELTIF suteikiamais privalumais. Kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektų (toliau – KIPVPS) ir ne ES AIF investiciniai vienetai ar akcijos neturėtų būti platinami kaip ELTIF investiciniai vienetai ar akcijos;
- (12) siekiant užtikrinti, kad ELTIF atitiktų suderintas šių fondų veiklos taisykles, būtina nustatyti reikalavimą, kad ELTIF veiklos leidimus išduotų kompetentingos institucijos. Todėl pagal Direktyvą 2011/61/ES nustatytas ir AIFV taikomas suderintas veiklos leidimų išdavimo ir priežiūros procedūras reikėtų papildyti specialia veiklos leidimų išdavimo ELTIF procedūra. Reikėtų nustatyti procedūras, kuriomis būtų užtikrinama, kad ELTIF valdytų tik pagal Direktyvą 2011/61/ES veiklos leidimą turintys ir ELTIF valdyti pajėgūs ES AIFV. Turėtų būti imamasi visų būtinų veiksmų, siekiant užtikrinti, kad ELTIF pajėgs atitikti šių fondų veiklą reglamentuojančias suderintas taisykles. Atvejams, kai ELTIF valdymas yra vidinis ir nepaskirtas išorinis AIFV, turėtų būti taikoma speciali veiklos leidimų išdavimo procedūra;
- (13) atsižvelgiant į tai, kad ES AIF teisinė forma gali būti įvairi ir jie nebūtinai yra juridinis asmuo, reikėtų, jog nuostatos, pagal kurias iš ELTIF reikalaujama imtis veiksmų, reikštų, kad tuo atveju, kai ELTIF įsteigtas kaip ES AIF, negalintis veikti pats, nes nėra juridinis asmuo, veiksmų privalo imtis ELTIF valdytojas;
- (14) siekiant užtikrinti, kad ELTIF tikslas būtų ilgalaikės investicijos ir kad jie padėtų finansuoti tvarų Sąjungos ekonomikos augimą, reikia, kad ELTIF portfelio taisyklėse būtų aiškiai nustatytos turto kategorijos, į kurias ELTIF gali investuoti, ir sąlygos, kuriomis į tą turtą leidžiama investuoti. ELTIF turėtų investuoti bent 70 % savo kapitalo į reikalavimus atitinkantį investicinį turtą. Siekiant užtikrinti ELTIF vientisumą, taip pat pageidautina uždrausti ELTIF sudaryti tam tikrus finansinius sandorius, dėl kurių galėtų kilti pavojus jo investavimo strategijai ir tikslams, nes atsirastų kitokia rizika, nei būtų galima tikėtis į ilgalaikės investicijas orientuotame fonde. Siekiant užtikrinti, kad daugiausia dėmesio būtų aiškiai skiriama ilgalaikėms investicijoms, kurios gali būti naudingos neprofesionaliesiems investuotojams, nesusipažinusiems su mažiau paplitusiomis investavimo strategijomis, ELTIF neturėtų būti leista investuoti į išvestines finansines priemones, išskyrus atvejus, kai siekiama apsidrausti nuo jo paties investicijoms būdingos rizikos. Atsižvelgiant į biržos prekių ir išvestinių finansinių priemonių, suteikiančių netiesioginę poziciją jų atžvilgiu, likvidų pobūdį, investicijoms į biržos prekes nereikia ilgalaikių investuotojų įsipareigojimų, todėl jų nereikėtų įtraukti į reikalavimus atitinkantį investicinį turtą. Tas argumentas netaikomas investicijoms į infrastruktūrą ar įmones, kurios susijusios su biržos prekėmis ar kurių veiklos rezultatai netiesiogiai susiję su biržos prekių kaina, kaip antai ūkius žemės ūkio biržos prekių atveju ar jėgaines energetikos biržos prekių atveju;
- (15) ilgalaikių investicijų sąvoka yra pakankamai plati. Reikalavimus atitinkantis investicinis turtas paprastai nėra likvidus, jam reikia įsipareigojimų tam tikram laikui, o ekonominiu požiūriu jam būdingas ilgalaikiškumas. Reikalavimus atitinkantis investicinis turtas yra neperleidžiami vertybiniai popieriai, taigi jis neturi prieigos prie antrinių rinkų likvidumo. Jam dažnai reikia nustatytos trukmės įsipareigojimų, dėl kurių ribojama galimybė juos platinti rinkoje. Nepaisant to, kadangi biržinės MVĮ gali patirti problemų, susijusių su likvidumu ir prieiga prie antrinės rinkos, jos taip pat turėtų būti laikomos portfelio reikalavimus atitinkančiomis įmonėmis. ELTIF siekiamų investicijų ekonominis ciklas dėl didelių kapitalo įsipareigojimų ir grąžos laukimo laikotarpio trukmės iš esmės yra ilgalaikio pobūdžio;
- (16) ELTIF turėtų būti leidžiama investuoti į kitą, reikalavimų neatitinkantį investicinį turtą, kai to reikia siekiant efektyviai valdyti jo grynąjį pinigų srautus, bet tik tuo atveju, kai tai atitinka ELTIF ilgalaikių investicijų strategiją;
- (17) turėtų būti laikoma, kad reikalavimus atitinkantis investicinis turtas apima investicijas, kaip antai nuosavo kapitalo ir kvazinuosavo kapitalo priemonės, skolos priemonės portfelio reikalavimus atitinkančiose įmonėse bei joms suteiktas paskolas. Jis taip pat turėtų apimti investicijas į kitus fondus, kuriuose daugiausia dėmesio skiriama turtui, kaip antai investicijas į nebiržines įmones, išleidžiančias nuosavo kapitalo ar skolos priemones, kurių pirkėjas ne visada lengvai nustatomas. Tiesiogiai valdomas realusis turtas taip pat turėtų būti reikalavimus atitinkančio turto kategorija, jei jis generuoja prognozuojamą grynąjį pinigų srautą, tiek reguliary ar nereguliary (t. y. jei tuos srautus galima modeliuoti ir įvertinti remiantis diskontuoto grynąjį pinigų srauto vertinimo metodu), nebent jis būtų pakeistas vertybiniais popieriais. Tas turtas galėtų būti, be kita ko, socialinė infrastruktūra, kuri generuoja prognozuojamas pajamas, pvz., energetikos, transporto ir komunikacijos infrastruktūra, o taip pat švietimo, sveikatos priežiūros ir socialinės paramos arba pramonės infrastruktūra. Kita vertus, toks turtas

kaip meno kūriniai, rankraščiai, vyno atsargos ar brangenybės neturėtų atitikti reikalavimų, nes jis paprastai negeneruoja prognozuojamo grynujų pinigų srauto;

- (18) reikalavimus atitinkančiu investiciniu turtu derėtų taip pat laikyti daugiau kaip 10 000 000 EUR vertės realųjį turtą, kuris sukuria ekonominę ir socialinę naudą. Toks turtas apima infrastruktūrą, intelektinę nuosavybę, laivus, įrangą, mechanizmus, orlaivius ar riedmenis ir nekilnojamą nuosavybę. Investicijos į komercinę nuosavybę arba būstą turėtų būti leidžiamos tik tiek, kiek jos naudingos siekiant pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo arba įgyvendinant Sąjungos energetikos, regioninę ir sanglaudos politiką. Investicijos į tokių nekilnojamą turtą turėtų būti aiškiai pagrįstos dokumentais, įrodančiais išipareigojimų dėl tokio turto ilgalaikiškumą. Šiuo reglamentu nesiekama skatinti spekuliacinio pobūdžio investicijų;
- (19) infrastruktūros projektų mastas reiškia, jog jiems reikia didelio kapitalo, kuris investuojamas ilgam laikui. Prie tokių infrastruktūros projektų priskiriama viešoji pastatų infrastruktūra, kaip antai mokyklos, ligoninės ar kalėjimai, socialinė infrastruktūra, kaip antai socialinis būstas, transporto infrastruktūra, kaip antai keliai, viešojo transporto sistemos ar oro uostai, energetikos infrastruktūra, kaip antai energetikos tinklai, prisitaikymo prie klimato kaitos padarinių ir jų švelninimo projektai, jėgainės ar vamzdynai, vandentvarkos infrastruktūra, kaip antai vandentiekio sistemos, kanalizacija ar drėkinimo sistemos, komunikacijų infrastruktūra, kaip antai tinklai, ir atliekų tvarkymo infrastruktūra, kaip antai perdirbimo ar surinkimo sistemos;
- (20) kvazinuosavo kapitalo priemonėmis turėtų būti laikomos tam tikro tipo finansavimo priemonės – nuosavo kapitalo ir skolos derinys, kai grąža susijusi su portfelio reikalavimus atitinkančios įmonės pelnu arba nuostoliais ir grąžinimas nėra visiškai užtikrintas išipareigojimų neįvykdymo atveju. Prie tokių priemonių priskiriamos įvairios finansavimo priemonės, kaip antai subordinuotosios paskolos, kapitalo dalys be balsavimo teisės, paskolos su kapitalo dalies teisėmis, teisės gauti dalį pelno, konvertuojamos obligacijos ir obligacijos su varantu;
- (21) siekiant atspindėti dabartinę verslo praktiką, ELTIF turėtų būti leidžiama pirkti esamas portfelio reikalavimus atitinkančios įmonės akcijas iš esamų tos įmonės akcininkų. Be to, siekiant užtikrinti kuo plačiausias lėšų rinkimo galimybes, turėtų būti leidžiama investuoti į kitus ELTIF, Europos rizikos kapitalo fondus (toliau – EuVECA), reglamentuojamus Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 345/2013 ⁽¹⁾, ir Europos socialinio verslumo fondus (toliau – EuSEF), reglamentuojamus Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 346/2013 ⁽²⁾. Siekiant išvengti investicijų į portfelio reikalavimus atitinkančias įmones sumažėjimo, ELTIF turėtų būti leidžiama investuoti į kitus ELTIF, EuVECA ir EuSEF tik tuo atveju, jeigu tie fondai patys nėra investavę daugiau kaip 10 % savo kapitalo į kitus ELTIF;
- (22) finansinių įmonių gali prireikti norint kaupti ir organizuoti įvairių investuotojų įnašus į infrastruktūros projektus, įskaitant viešojo pobūdžio investicijas. Todėl ELTIF turėtų būti leidžiama investuoti į reikalavimus atitinkantį investicinį turtą per finansines įmones, jei šios įmonės užsiima ilgalaikių projektų, o taip pat MVĮ augimo finansavimu;
- (23) nebiržinės įmonės gali susidurti su sunkumais norėdamos patekti į kapitalo rinkas ir finansuoti tolesnį augimą ir plėtrą. Įprastas lėšų rinkimo būdas – privatus finansavimas skiriant nuosavo kapitalo dalį ar gaunant paskolą. Kadangi tokios priemonės savo pobūdžiu yra ilgalaikės investicijos, joms reikia ilgalaikio kapitalo, kurį gali suteikti ELTIF. Be to, biržinės MVĮ dažnai susiduria su didelėmis kliūtimis gauti ilgalaikį finansavimą, o ELTIF gali būti vertingi alternatyvūs finansavimo šaltiniai;
- (24) todėl šiame reglamente ilgalaikio turto kategorijos turėtų aprėpti nebiržinės įmones, išleidžiančias nuosavo kapitalo ar skolos priemones, kurių pirkėjas negalėtų būti lengvai nustatomas, taip pat biržinės įmones, kurių kapitalizacija neviršija 500 000 000 EUR;
- (25) jei ELTIF valdytojas turi dalį įmonės portfelio, kyla rizika, kad valdytojas visų pirma paisys savo, o ne ELTIF investuotojų interesų. Kad būtų išvengta tokio interesų konflikto ir būtų užtikrintas patikimas įmonių valdymas, ELTIF turėtų investuoti tik į su ELTIF valdytoju nesusijusį turtą, nebent ELTIF investuoja į kitiems ELTIF, EuVECA ar EuSEF priklausančius investicinius vienetus ar akcijas, kuriuos valdo ELTIF valdytojas;

⁽¹⁾ 2013 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 345/2013 dėl Europos rizikos kapitalo fondų (OL L 115, 2013 4 25, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 346/2013 dėl Europos socialinio verslumo fondų (OL L 115, 2013 4 25, p. 18).

- (26) kad ELTIF valdytojams būtų užtikrintas tam tikras lankstumas investuojant jų fondų lėšas, reikėtų leisti prekiauti turtu, kuris nėra ilgalaikės investicijos ir kuris turėtų sudaryti ne daugiau kaip 30 % ELTIF kapitalo;
- (27) siekiant apriboti ELTIF prisiimamą riziką, būtina mažinti sandorio šalies riziką – ELTIF portfeliui reikia taikyti aiškius diversifikavimo reikalavimus. Nebiržinėms išvestinėms finansinėms priemonėms turėtų būti taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ⁽¹⁾;
- (28) norint išvengti per didelės investuojančio ELTIF įtakos kito ELTIF ar emitento vadovybei, būtina vengti pernelyg didelės ELTIF koncentracijos toje pačioje investicijoje;
- (29) siekiant leisti ELTIF valdytojams toliau kaupti kapitalą per fondo gyvavimo trukmę, jiems turėtų būti leista skolintis grynųjų pinigų, kurių suma galėtų sudaryti ne daugiau kaip 30 % ELTIF kapitalo vertės. Tai turėtų užtikrinti papildomą grąžą investuotojams. Siekiant panaikinti valiutų nesutapimo riziką, ELTIF turėtų skolintis tik tą valiutą, kuria ELTIF valdytojas tikisi įsigyti turtą. Siekiant pašalinti problemas, susijusias su šešėlinės bankininkystės veikla, ELTIF pasiskolinti gryniesiems pinigais neturėtų būti naudojami paskoloms portfelio reikalavimus atitinkančioms įmonėms;
- (30) dėl ELTIF investicijų ilgalaikio ir nelikvidaus pobūdžio ELTIF valdytojas turėtų turėti pakankamai laiko, kad galėtų laikytis investicijų ribų. Nustatant laikotarpį, per kurį reikia pasiekti tas ribas, reikėtų atsižvelgti į investicijų ypatumus ir savybes, bet jis neturėtų viršyti penkerių metų po ELTIF veiklos leidimo išdavimo dienos arba pusės ELTIF gyvavimo trukmės, pasirenkant ankstesnę datą;
- (31) ELTIF paskirtis, atsižvelgiant į jų portfelių profilį ir jų orientaciją į ilgalaikio turto kategorijas, – nukreipti privačias santaupas į Europos ekonomiką. ELTIF taip pat turėtų būti investicijų priemone, kuria naudodamasi Europos investicijų banko (toliau – EIB) grupė gali valdyti savo lėšų, skirtų Europos infrastruktūrai arba MVĮ, srautus. Šiuo reglamentu ELTIF organizuojami kaip sukaupusių investicijų priemonė, atitinkanti EIB grupės tikslą skatinti subalansuotą ir stabilų ilgalaikių investicijų vidaus rinkos vystymąsi, kuriuo suinteresuota Sąjunga. Dėl savo orientacijos į ilgalaikio turto kategorijas ELTIF gali atlikti jiems numatytą vaidmenį – būti prioritetine 2014 m. lapkričio 26 d. Komisijos komunikate nustatyto Europos investicijų plano įgyvendinimo priemone;
- (32) Komisija turėtų teikti pirmenybę su visais ELTIF prašymais dėl EIB finansavimo susijusioms procedūroms ir jas racionalizuoti. Todėl Komisija turėtų racionalizuoti visų nuomonių ar informacijos apie ELTIF paraiškų dėl EIB finansavimo teikimo procedūras;
- (33) be to, valstybės narės, taip pat regionų ir vietos valdžios institucijos gali būti suinteresuotos informuoti potencialius investuotojus ir visuomenę apie ELTIF;
- (34) nepaisant to, kad nėra reikalaujama, jog ELTIF siūlytų išpirkimo teises nepasibaigus jo gyvavimo trukmei, niekas neturėtų trukdyti ELTIF siekti, kad jo investiciniai vienetai ar akcijos būtų įtraukti į prekybos sąrašus reguliuojamoje rinkoje ar daugiašalėje prekybos sistemoje, taip suteikiant investuotojams galimybę parduoti savo investicinius vienetus ar akcijas nepasibaigus ELTIF gyvavimo trukmei. ELTIF taisyklėmis ar steigimo dokumentais neturėtų būti kliudoma įtraukti ELTIF investicinių vienetų ar akcijų į prekybos sąrašus reguliuojamoje rinkoje ar daugiašalėje prekybos sistemoje; jais taip pat neturėtų būti draudžiama investuotojams laisvai perleisti savo investicinių vienetų ar akcijų trečiosioms šalims, kurios pageidauja tuos investicinius vienetus ar akcijas įsigyti. Šia nuostata siekiama skatinti, kad antrinės rinkos būtų svarbi neprofesionaliųjų investuotojų prekybos ELTIF investiciniais vienetais arba akcijomis vieta;
- (35) atskiri investuotojai gali būti suinteresuoti investuoti į ELTIF, bet dėl daugumos investicijų į ilgalaikius projektus nelikvidumo ELTIF negali pasiūlyti reguliaraus išpirkimo teisių savo investuotojams. Atskiro investuotojo įsipareigojimas investuojant į tokį turtą iš esmės prisiimamas visam investiciniam laikotarpiui. Todėl ELTIF iš esmės turėtų būti sukurti taip, kad nesiūlytų reguliaraus išpirkimo teisių nepasibaigus ELTIF gyvavimo trukmei;

⁽¹⁾ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL L 201, 2012 7 27, p. 1).

- (36) siekiant suteikti paskatas investuotojams, ypač neprofesionaliesiems, kurie gali būti nelinkę ilgą laikotarpį neatsiimti savo kapitalo, ELTIF turėtų galėti tam tikromis sąlygomis pasiūlyti ankstyvo išpirkimo teises savo investuotojams. Taigi ELTIF valdytojui reikėtų suteikti galimybę atsižvelgiant į ELTIF investavimo strategiją savo nuožiūra nuspręsti, kokius ELTIF įsteigti – su išpirkimo teisėmis ar be jų. Nustačius išpirkimo teises, jos ir jų pagrindinės ypatybės turėtų būti aiškiai iš anksto apibrėžtos ir atskleistos ELTIF taisyklėse arba steigimo dokumentuose;
- (37) siekiant, kad pasibaigus ELTIF gyvavimo trukmei investuotojų investiciniai vienetai ar akcijos būtų efektyviai išpirkti, ELTIF valdytojas turėtų pradėti pardavinėti ELTIF turto portfelį iš anksto, kad būtų tinkamai realizuota jo vertė. Nustatydamas investicinio turto tvarkingo likvidavimo grafiką, ELTIF valdytojas turėtų atsižvelgti į skirtingus įvairių investicijų likvidavimo terminus ir laiką, kurio reikia ELTIF investicinio turto pirkėjui rasti. Kadangi šio likvidavimo laikotarpio metu netikslinga išlaikyti investicijų ribas, jos prasidėjus likvidavimo laikotarpiui nebeturėtų būti taikomos;
- (38) siekiant išplėsti neprofesionaliųjų investuotojų prieigą prie ELTIF, KIPVPS gali investuoti į ELTIF išleistus investicinius vienetus arba akcijas, jei tie investiciniai vienetai arba akcijos atitinka reikalavimus pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/65/EB ⁽¹⁾;
- (39) jei ELTIF likvidavo vieną iš savo turto objektų, ypač investicijų į infrastruktūrą atveju, ELTIF turėtų turėti galimybę proporcingai sumažinti savo kapitalą;
- (40) nebiržinis turtas, į kurį investavo ELTIF, per fondo gyvavimo trukmę gali būti įtrauktas į prekybos sąrašus reguliuojamoje rinkoje. Jei taip įvyksta, turtas gali nebeatitikti šio reglamento reikalavimo, taikomo neįtraukimo į prekybos sąrašus atvejui. Kad ELTIF valdytojas galėtų tvarkingai likviduoti investicijas į tokį turtą, kuris nebeatitiktų reikalavimų, turtas ne ilgiau kaip trejus metus galėtų ir toliau būti įtraukiamas į turtą, kuris tenkina nuostatą dėl 70 % reikalavimus atitinkančio investicinio turto ribos;
- (41) atsižvelgiant į ELTIF ypatumus bei jų numatytus neprofesionaliuosius ir profesionaliuosius investuotojus, svarbu nustatyti patikimus skaidrumo reikalavimus, kuriais būtų užtikrinta galimybė potencialiems investuotojams priimti informaciją pagrįstą sprendimą ir visiškai suprasti susijusią riziką. Be atitikties Direktyvoje 2011/61/ES išdėstytiems skaidrumo reikalavimams, ELTIF turėtų skelbti prospektą, kuriame turėtų būti pateikta visa informacija, kurią privalo atskleisti uždaro tipo kolektyvinio investavimo subjektai pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2003/71/EB ⁽²⁾ ir Komisijos reglamentą (EB) Nr. 809/2004 ⁽³⁾. Platinant ELTIF investicinius vienetus ar akcijas neprofesionaliesiems investuotojams, turėtų būti privaloma skelbti pagrindinės informacijos dokumentą pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1286/2014 ⁽⁴⁾. Be to, visuose investicinių vienetų ar akcijų platinimo dokumentuose turėtų būti konkrečiai atkreipiamas dėmesys į ELTIF rizikos profilį;
- (42) ELTIF gali būti patrauklūs investuotojams, kaip antai savivaldybėms, bažnyčioms, labdaros organizacijoms ir fondams, kurie turėtų galėti teikti prašymus laikyti juos profesionaliais klientais esant tokioms aplinkybėms, kai jie atitinka Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/65/ES ⁽⁵⁾ II priedo II skirsnyje nustatytas sąlygas;
- (43) kadangi ELTIF skirti ne tik profesionaliesiems, bet ir neprofesionaliesiems investuotojams visoje Sąjungoje, būtina Direktyvoje 2011/61/ES jau nustatytus investicinių vienetų ar akcijų platinimo reikalavimus papildyti tam tikrais

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 302, 2009 11 17, p. 32).

⁽²⁾ 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/71/EB dėl prospekto, kuris turi būti skelbiamas, kai vertybiniai popieriai siūlomi visuomenei ar įtraukiami į prekybos sąrašą, ir iš dalies keičianti Direktyvą 2001/34/EB (OL L 345, 2003 12 31, p. 64).

⁽³⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 809/2004, įgyvendinantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/71/EB nuostatas dėl prospektuose pateikiamos informacijos bei šių prospektų formato įtraukimo nuorodos būdu ir paskelbimo bei reklamos skleidimo (OL L 149, 2004 4 30, p. 1).

⁽⁴⁾ 2014 m. lapkričio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1286/2014 dėl mažmeninių investicinių produktų paketų ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų (MIPP ir DIP) pagrindinės informacijos dokumentų (OL L 352, 2014 12 9, p. 1).

⁽⁵⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (OL L 173, 2014 6 12, p. 349).

papildomais reikalavimais, siekiant užtikrinti tinkamą neprofesionaliųjų investuotojų apsaugos lygį. Todėl atitinkamai reikėtų numatyti priemones, padėsiančias pasirašyti investicinius vienetus ar akcijas, atlikti mokėjimus investicinių vienetų ar akcijų savininkams, atpirkti ar išpirkti investicinius vienetus ar akcijas bei teikti informaciją, kurią ELTIF ir ELTIF valdytojai privalo teikti. Be to, siekiant užtikrinti, kad neprofesionalieji investuotojai neatsidurtų mažiau palankioje padėtyje, palyginti su profesionaliaisiais investuotojais, reikėtų numatyti tam tikras apsaugos priemones, kurios turi būti taikomos platinant ELTIF investicinius vienetus ar akcijas neprofesionaliesiems investuotojams. Tuo atveju, kai ELTIF investiciniai vienetai ar akcijos platinami arba pateikiami neprofesionaliesiems investuotojams per platintoją, toks platintojas turėtų laikytis atitinkamų Direktyvos 2014/65/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 600/2014 ⁽¹⁾ reikalavimų;

- (44) ELTIF valdytojas arba platintojas turėtų gauti visą reikalingą informaciją apie neprofesionaliojo investuotojo žinias ir patirtį, finansinę padėtį, polinkį rizikuoti, investavimo tikslus ir trukmę, kad įvertintų, ar ELTIF investiciniai vienetai ar akcijos tinkami platinti tam neprofesionaliajam investuotojui, be kita ko, atsižvelgiant į ELTIF gyvavimo trukmę ir numatomą investavimo strategiją. Be to, jeigu ELTIF, kurio investiciniai vienetai ar akcijos siūlomi arba pateikiami neprofesionaliesiems investuotojams, gyvavimo trukmė viršija 10 metų, ELTIF valdytojas ar platintojas turėtų pateikti aiškų raštišką įspėjimą, kad šis produktas gali būti netinkamas tiems neprofesionaliesiems investuotojams, kurie negali sau leisti tokio ilgo laikotarpio nelikvidžių išpareigojimų priemonių;
- (45) platinant ELTIF investicinius vienetus ar akcijas neprofesionaliesiems investuotojams, ELTIF depozitoriumas turėtų atitikti Direktyvos 2009/65/EB nuostatas dėl reikalavimų atitinkančių subjektų, kuriems leidžiama vykdyti depozitoriumo veiklą, neatleidimo nuo atsakomybės taisyklės ir pakartotinio turto naudojimo;
- (46) siekiant stiprinti neprofesionaliųjų investuotojų apsaugą, šiame reglamente papildomai numatyta, kad, jei neprofesionaliojo investuotojo portfelio, kurį sudaro grynųjų pinigų indėliai ir finansinės priemonės, išskyrus pateiktas kaip įkaitas priemones, vertė neviršija 500 000 EUR, ELTIF valdytojas ar bet kuris platintojas, atlikęs tinkamumo patikrinimą ir suteikęs tinkamas konsultacijas investicijų klausimais, turėtų užtikrinti, kad neprofesionalusis investuotojas neinvestuotų į ELTIF bendros sumos, kuri viršytų 10 % to investuotojo portfelio, ir pradinę į vieną ar daugiau ELTIF investuojama suma yra ne mažesnė kaip 10 000 EUR;
- (47) išskirtinėmis ELTIF taisyklėse ar steigimo dokumentuose numatytais aplinkybėmis ELTIF gyvavimo trukmė galėtų būti pratęsta arba sutrumpinta, kad būtų didesnės lankstumo galimybės, kai, pvz., projektas baigiamas įgyvendinti vėliau arba anksčiau nei tikėtasi, taip siekiant gyvavimo trukmę suderinti su ELTIF ilgalaikę investavimo strategija;
- (48) ELTIF kompetentinga institucija turėtų nuolatos tikrinti, ar ELTIF laikosi šio reglamento. Kadangi pagal Direktyvą 2011/61/ES kompetentingoms institucijoms jau suteikti platūs įgaliojimai, tuos įgaliojimus reikia išplėsti atsižvelgiant į šį reglamentą;
- (49) Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija, ESMA), įsteigta Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010 ⁽²⁾, turėtų turėti galimybę taikant šį reglamentą naudotis visais įgaliojimais, kurie jai yra suteikti pagal Direktyvą 2011/61/ES, ir turėtų būti aprūpinta visais ištekiais, reikalingais tam tikslui įgyvendinti, ypač žmogiškaisiais ištekliais;
- (50) ESMA turėtų atlikti pagrindinį vaidmenį taikant ELTIF taisykles, užtikrindama, kad nacionalinės kompetentingos institucijos nuosekliai taikytų Sąjungos taisykles. Kadangi ši institucija turi itin specializuotų ekspertinių žinių vertybinių popierių ir jų rinkų srityje, būtų efektyvu ir tikslinga pavesti ESMA parengti techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nebūtų numatomi politiniai sprendimai ir kurie turėtų būti pateikti Komisijai. Šie techniniai reguliavimo standartai turėtų būti taikomi tokiomis aplinkybėmis, kai išvestinės finansinės priemonės naudojamos tik siekiant apsidrausti nuo investicijoms būdingos rizikos, aplinkybėmis, kuomet ELTIF gyvavimo trukmė bus laikoma pakankamai ilga, kad apimtų kiekvieno ELTIF turto objekto gyvavimo ciklą, ELTIF turto tvarkingo pardavimo ar perleidimo grafiko ypatybes, investuotojų patirtų išlaidų apibrėžtis ir skaičiavimo metodus, informacijos apie sąnaudas pateikimą ir priemonių, kurias ELTIF turi įdiegti kiekvienoje valstybėje narėje, kuriose jie ketina platinti investicinius vienetus ar akcijas, savybes;

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 600/2014 dėl finansinių priemonių rinkų, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014 6 12, p. 84).

⁽²⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL L 331, 2010 12 15, p. 84).

- (51) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB ⁽¹⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ⁽²⁾ turėtų būti visa apimtimi taikomi asmens duomenų mainams, perdavimui ir apdorojimui, atliekamiems šio reglamento tikslais;
- (52) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. užtikrinti visoje Sąjungoje vienodus reikalavimus ELTIF investicijoms ir veiklos sąlygoms, kartu visapusiškai atsižvelgiant į poreikį suderinti ELTIF saugumą ir patikimumą su efektyviu ilgalaikio finansavimo rinkos veikimu ir įvairių šios rinkos suinteresuotųjų subjektų sąnaudomis, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jų masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikymasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo, Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (53) šiame reglamente paisoma pagrindinių teisių ir principų, įtvirtintų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, ypač vartotojų apsaugos principo, laisvės užsiimti verslu, teisės į teisių gynimo priemones ir į teisingą bylos nagrinėjimą, asmens duomenų apsaugos ir galimybės naudotis visuotinės ekonominės svarbos paslaugomis principų. Šis reglamentas turi būti taikomas vadovaujantis tomis teisėmis ir principais,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas ir tikslas

1. Šiuo reglamentu nustatomos vienodos taisyklės dėl ES alternatyvaus investavimo fondų (toliau – ES AIF) arba ES AIF padalinių, kurių investiciniai vienetai ar akcijos Sąjungoje platinami kaip Europos ilgalaikių investicijų fondų (toliau – ELTIF) investiciniai vienetai ar akcijos, veiklos leidimų išdavimo, investicijų politikos ir veiklos sąlygų.
2. Šio reglamento tikslas – vadovaujantis Sąjungos pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo tikslu, kaupti ir nukreipti kapitalą į Europos ilgalaikes investicijas į realiąją ekonomiką.
3. Valstybės narės šio reglamento taikymo srityje nenustato jokių tolesnių reikalavimų.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) kapitalas – visi kapitalo įnašai ir nepareikalautasis numatytasis kapitalas, apskaičiuoti remiantis sumomis, kurios gali būti investuojamos atskaičius visus mokesčius, rinkliavas ir sąnaudas, kuriuos tiesiogiai ar netiesiogiai padengia investuotojai;
- 2) profesionalusis investuotojas – investuotojas, kuris yra laikomas profesionaliu klientu arba kuris, pateikęs prašymą, gali būti laikomas profesionaliu klientu pagal Direktyvos 2014/65/ES II priedą;
- 3) neprofesionalusis investuotojas – investuotojas, kuris nėra profesionalusis investuotojas;
- 4) nuosavas kapitalas – portfelio reikalavimus atitinkančios įmonės nuosavybės dalis, išreiškiama akcijomis arba kitomis investicijomis į portfelio reikalavimus atitinkančios įmonės kapitalą priemonėmis, kurios išleidžiamos jos investuotojams;

⁽¹⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

⁽²⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

- 5) kvazinuosavas kapitalas – bet kokios rūšies finansavimo priemonė, kurios grąža susijusi su portfelio reikalavimus atitinkančios įmonės pelnu arba nuostoliais ir kurios grąžinimas nėra visiškai užtikrintas išsipareigojimų neįvykdymo atveju;
- 6) realusis turtas – turtas, kuris turi vertę dėl savo pobūdžio bei savybių ir gali duoti pajamų, įskaitant infrastruktūrą ir kitą turtą, kuris teikia ekonominės arba socialinės naudos, pvz., susijusį su švietimu, konsultavimu, moksliniais tyrimais ir technologine plėtra, ir įskaitant komercinę nuosavybę arba būstą tik tais atvejais, kai jie yra ilgalaikių investicijų projekto, kuriuo prisidedama prie Sąjungos tikslo siekti pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo, neatsiejama dalis arba papildomas aspektas;
- 7) finansų įmonė – bet kuris iš toliau išvardytų subjektų:
- a) kredito įstaiga, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;
 - b) investicinė įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;
 - c) draudimo įmonė, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB ⁽²⁾ 13 straipsnio 1 punkte;
 - d) finansų kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 20 punkte;
 - e) mišrią veiklą vykdanči kontroluojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 22 punkte;
 - f) valdymo įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/65/EB 2 straipsnio 1 dalies b punkte;
 - g) AIFV, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnio 1 dalies b punkte;
- 8) ES AIF – ES AIF, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnio 1 dalies k punkte;
- 9) ES AIFV – ES AIFV, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnio 1 dalies l punkte;
- 10) ELTIF kompetentinga institucija – ES AIF kompetentinga institucija, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnio 1 dalies h punkte;
- 11) ELTIF buveinės valstybė narė – valstybė narė, kurioje ELTIF išduotas veiklos leidimas;
- 12) ELTIF valdytojas – veiklos leidimą turintis ES AIFV, kuriam suteiktas leidimas valdyti ELTIF, arba vidinio valdymo ELTIF, jei vidinis valdymas galimas pagal to ELTIF teisinę formą ir jei nepaskirtas išorinis AIFV;
- 13) ELTIF valdytojo kompetentinga institucija – AIFV buveinės valstybės narės, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnio 1 dalies q punkte, kompetentinga institucija;
- 14) vertybinių popierių skolinimas ir vertybinių popierių skolinimasis – sandoriai, kuriais sandorio šalis perduoda vertybinius popierius, o skolininkas išsipareigoja grąžinti lygiavertčius vertybinius popierius tam tikrą datą ateityje arba tada, kai to pareikalauja perdavėjas; vertybinius popierius perduodančiai sandorio šaliai tas sandoris yra vertybinių popierių skolinimas, o sandorio šaliai, kuriai vertybiniai popieriai yra perduodami, – vertybinių popierių skolinimasis;
- 15) atpirkimo sandoris – atpirkimo sandoris, apibrėžtas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 83 punkte;
- 16) finansinė priemonė – Direktyvos 2014/65/ES I priedo C skirsnyje nurodyta finansinė priemonė;
- 17) skolintos finansinės priemonės pardavimas – veikla, apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 236/2012 ⁽³⁾ 2 straipsnio 1 dalies b punkte;
- 18) reguliuojama rinka – reguliuojama rinka, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 21 punkte;
- 19) daugiašalė prekybos sistema – daugiašalė prekybos sistema, kaip apibrėžta Direktyvos 2014/65/ES 4 straipsnio 1 dalies 22 punkte.

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013 6 27, p. 1).

⁽²⁾ 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) (OL L 335, 2009 12 17, p. 1).

⁽³⁾ 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 236/2012 dėl skolintų vertybinių popierių pardavimo ir tam tikrų kredito išsipareigojimų neįvykdymo apsigėitimo sandorių aspektų (OL L 86, 2012 3 24, p. 1).

3 straipsnis

Veiklos leidimas ir viešas centrinis registras

1. ELTIF investicinius vienetus ar akcijas galima platinti Sąjungoje tik tuo atveju, kai tam ELTIF išduotas veiklos leidimas pagal šį reglamentą. Leidimas vykdyti ELTIF veiklą galioja visose valstybėse narėse.
2. Tik ES AIF gali pateikti prašymą išduoti leidimą vykdyti ELTIF veiklą ir jį gauti.
3. ELTIF kompetentingos institucijos kartą per ketvirtį informuoja ESMA apie veiklos leidimus, išduotus ar panaikintus pagal šį reglamentą.

ESMA tvarko viešą centrinį registrą, kuriame nurodomas kiekvienas pagal šį reglamentą veiklos leidimą gavęs ELTIF, ELTIF valdytojas ir ELTIF kompetentinga institucija. Registras yra prieinamas elektronine forma.

4 straipsnis

Nuoroda ir persivadavimo draudimas

1. Nuoroda „ELTIF“ ar „Europos ilgalaikių investicijų fondas“, kai tai susiję su kolektyvinio investavimo subjektais, norint pavadinti save ar savo išleidžiamus investicinius vienetus ar akcijas, gali būti naudojama tik kolektyvinio investavimo subjektui turint veiklos leidimą pagal šį reglamentą.
2. ELTIF draudžiama tapti kolektyvinio investavimo subjektais, kurie nepatenka į šio reglamento taikymo sritį.

5 straipsnis

Prašymas išduoti ELTIF veiklos leidimą

1. Prašymas išduoti ELTIF veiklos leidimą pateikiamas ELTIF kompetentingai institucijai.

Prašyme išduoti ELTIF veiklos leidimą pateikiama:

- a) fondo taisyklės ar steigimo dokumentai;
- b) informacija apie siūlomo ELTIF valdytojo tapatybę, dabartinę ir ankstesnę fondų valdymo veiklos patirtį ir biografiją;
- c) depozitoriumo tapatybės informacija;
- d) investuotojams skelbtinos informacijos aprašas, įskaitant neprofesionaliųjų investuotojų pateikiamų skundų nagrinėjimo tvarkos aprašą.

ELTIF kompetentinga institucija gali paprašyti pateikti paaiškinimų ir informacijos, susijusių su pagal antrą pastraipą pateiktais dokumentais ir informacija.

2. Tik ES AIFV, turintis veiklos leidimą pagal Direktyvą 2011/61/ES, gali teikti prašymą ELTIF kompetentingai institucijai leisti valdyti ELTIF, dėl kurio teikiamas prašymas išduoti veiklos leidimą pagal 1 dalį. Tuo atveju, kai ELTIF kompetentinga institucija yra to paties ES AIFV kompetentinga institucija, tokiam prašyme dėl leidimo nurodomi dokumentai, pateikti veiklos leidimui gauti pagal Direktyvą 2011/61/ES.

Prašyme leisti valdyti ELTIF pateikiama:

- a) raštiškas susitarimas su depozitoriumu;
- b) informacija apie deleguotus įgaliojimus, susijusius su ELTIF portfelio ir rizikos valdymu ir administravimu;
- c) informacija apie investavimo strategijas, rizikos profilį ir kitas AIF, kuriuos ES AIFV turi leidimą valdyti, savybes.

ELTIF kompetentinga institucija gali prašyti ES AIFV kompetentingos institucijos pateikti paaiškinimų ir informacijos, susijusių su antroje pastraipoje nurodytais dokumentais, arba patvirtinimą, kad ELTIF patenka į ES AIFV leidimo valdyti AIF taikymo sritį. ES AIFV kompetentinga institucija atsakymą pateikia per 10 darbo dienų nuo tos dienos, kai ji gauna ELTIF kompetentingos institucijos pateiktą prašymą.

3. Pareiškėjams per du mėnesius nuo išsamaus prašymo pateikimo dienos pranešama, ar išduotas ELTIF veiklos leidimas, įskaitant ir leidimą ES AIFV valdyti ELTIF.

4. Apie visus 1 ir 2 dalyse nurodytų dokumentų pakeitimus nedelsiant pranešama ELTIF kompetentingai institucijai.

5. Nukrypstant nuo 1 ir 2 dalių, ES AIF, kurio teisinė forma yra tokia, kad jis gali pasirinkti vidinį valdymą, ir jo valdymo organas nusprendžia neskirti išorės AIFV, vienu sykiu prašo išduoti ELTIF veiklos leidimą pagal šį reglamentą ir AIFV veiklos leidimą pagal Direktyvą 2011/61/ES.

Nedarant poveikio Direktyvos 2011/61/ES 7 straipsniui, į prašymą dėl vidinio valdymo ELTIF veiklos leidimo įtraukiamas:

- a) fondo taisyklės ar steigimo dokumentai;
- b) investuotojams skelbtinos informacijos aprašas, įskaitant neprofesionaliųjų investuotojų pateikiamų skundų nagrinėjimo tvarkos aprašą.

Nukrypstant nuo 3 dalies, per tris mėnesius nuo išsamaus prašymo pateikimo dienos vidinio valdymo ES AIF pranešama, ar ELTIF išduotas veiklos leidimas.

6 straipsnis

ELTIF veiklos leidimo išdavimo sąlygos

1. ES AIF išduodamas ELTIF veiklos leidimas tik tuo atveju, jei jo kompetentinga institucija:

- a) įsitikina, kad ES AIF geba atitikti visus šio reglamento reikalavimus;
- b) yra priėmusi sprendimą patenkinti pagal Direktyvą 2011/61/ES veiklos leidimą turinčio ES AIFV prašymą leisti valdyti ELTIF, yra patvirtinusi fondo taisykles ar steigimo dokumentus ir pritarusi tam, koks pasirinktas depozitoriumas.

2. ES AIF pateikus prašymą pagal šio reglamento 5 straipsnio 5 dalį, kompetentinga institucija ES AIF išduoda veiklos leidimą tik tuo atveju, jeigu ji įsitikina, kad ES AIF atitinka tiek šio reglamento, tiek Direktyvos 2011/61/ES reikalavimus, susijusius su ES AIFV veiklos leidimu.

3. ELTIF kompetentinga institucija gali netenkinti ES AIFV prašymo leisti valdyti ELTIF tik tuo atveju, jeigu ES AIFV:

- a) neatitinka šio reglamento reikalavimų;
- b) neatitinka Direktyvos 2011/61/ES reikalavimų;
- c) kompetentinga institucija nėra išdavusi jam leidimo valdyti AIF, besilaikančių tokio tipo investavimo strategijų, kurioms taikomas šis reglamentas, arba
- d) nepateikė 5 straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų arba jokio paaiškinimo ar informacijos, paprašytų pagal tą dalį.

Prieš priimdama sprendimą netenkinti prašymo, ELTIF kompetentinga institucija pasitaria su ES AIFV kompetentinga institucija.

4. ELTIF kompetentinga institucija nesuteikia ELTIF veiklos leidimo ES AIF, kuris pateikė veiklos prašymą, jeigu pagal teisės aktus jis negali platinti savo investicinių vienetų ar akcijų savo buveinės valstybėje narėje.

5. ELTIF kompetentinga institucija praneša ES AIF savo sprendimo neišduoti ELTIF veiklos leidimo priežastis.

6. Negalima prašymo, kuris buvo nepatenkintas vadovaujantis šiuo skyriumi, pateikti kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.
7. ELTIF veiklos leidimui netaikomas reikalavimas, kad ELTIF valdytų ELTIF buveinės valstybėje narėje veiklos leidimą gavęs ES AIFV ar kad ES AIFV vykdytų ar pavestų vykdyti veiklą ELTIF buveinės valstybėje narėje.

7 straipsnis

Taikytinos taisyklės ir atsakomybė

1. ELTIF turi visada atitikti šio reglamento nuostatas.
2. ELTIF ir ELTIF valdytojas turi visada atitikti Direktyvą 2011/61/ES.
3. ELTIF valdytojas yra atsakingas už tai, kad būtų užtikrinama atitikties šio reglamento reikalavimams, ir taip pat yra atsakingas, kaip numatyta Direktyvoje 2011/61/ES, už bet kokius šio reglamento pažeidimus. ELTIF valdytojas taip pat atsako už visus nuostolius ar žalą, patiriamus dėl šio reglamento nesilaikymo.

II SKYRIUS

SU ELTIF INVESTAVIMO POLITIKA SUSIJUSIOS PRIEVOLĖS

1 SKIRSNIS

Bendrosios taisyklės ir reikalavimus atitinkantis turtas

8 straipsnis

Investiciniai padaliniai

Jeigu ELTIF sudaro daugiau nei vienas investicinis padalinys, taikant šio skyriaus nuostatas kiekvienas padalinys yra laikomas atskiru ELTIF.

9 straipsnis

Reikalavimus atitinkančios investicijos

1. Laikydamasis 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų tikslų, ELTIF investuoja tik į šių kategorijų turtą ir tik laikydamasis šiame reglamente nustatytų sąlygų:
 - a) reikalavimus atitinkantį investicinį turtą;
 - b) turtą, nurodytą Direktyvos 2009/65/EB 50 straipsnio 1 dalyje.
2. ELTIF neužsiima jokia šia veikla:
 - a) skolinto turto pardavimu;
 - b) tiesioginės ar netiesioginės pozicijos įsigijimu biržos prekių atžvilgiu, įskaitant atvejus, kai naudojamos išvestinės finansinės priemonės, jų sertifikatai, jomis pagrįsti indeksai ar bet kokios kitos priemonės, kurios jiems suteiktų poziciją;
 - c) vertybinių popierių skolinimo, vertybinių popierių skolinimosi, atpirkimo sandorių ar bet kokio kito susitarimo, kuris turėtų lygiavertį ekonominį poveikį ir keltų panašią riziką, sudarymu, jeigu jais daromas poveikis daugiau kaip 10 % ELTIF turto;
 - d) išvestinių finansinių priemonių naudojimu, išskyrus atvejus, kai tokios priemonės naudojamos tik siekiant apsidrausti nuo kitoms ELTIF investicijoms būdingos rizikos.
3. Siekdama užtikrinti nuoseklų šio straipsnio taikymą, ESMA, surengusi viešas konsultacijas, parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodomi kriterijai, kuriais remiantis nustatoma, kada išvestinių finansinių priemonių taikymas yra naudojamas turint vienintelį tikslą, nurodytą 2 dalies d punkte, apsidrausti nuo investicijoms būdingos rizikos.

ESMA tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. rugsėjo 9 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

10 straipsnis

Reikalavimus atitinkantis investicinis turtas

ELTIF gali investuoti į 9 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytą turtą tik tuo atveju, jei jis priklauso vienai iš šių kategorijų:

- a) nuosavo kapitalo ar kvazinuosavo kapitalo priemonės, kurias:
 - i) išleidžia portfelio reikalavimus atitinkanti įmonė ir kurias ELTIF įsigyja iš portfelio reikalavimus atitinkančios įmonės ar trečiosios šalies antrinėje rinkoje;
 - ii) išleidžia portfelio reikalavimus atitinkanti įmonė mainais už nuosavo kapitalo ar kvazinuosavo kapitalo priemonę, kurią ELTIF įsigijo anksčiau iš portfelio reikalavimus atitinkančios įmonės arba trečiosios šalies antrinėje rinkoje;
 - iii) išleidžia įmonė, valdanti portfelio reikalavimus atitinkančios įmonės kontrolinį paketą, ir kurias ELTIF įsigyja iš portfelio reikalavimus atitinkančios įmonės arba trečiosios šalies antrinėje rinkoje mainais už nuosavo kapitalo ar kvazinuosavo kapitalo priemonę, įsigytą pagal i ar ii punktus;
- b) portfelio reikalavimus atitinkančios įmonės išleistos skolos priemonės;
- c) paskolos, kurias ELTIF suteikia portfelio reikalavimus atitinkančiai įmonei ir kurių terminas nėra ilgesnis už ELTIF gyvavimo trukmę;
- d) vieno ar kelių kitų ELTIF, EuVECA ir EuSEF investiciniai vienetai ar akcijos, jei tie ELTIF, EuVECA ir EuSEF patys nėra investavę daugiau nei 10 % savo kapitalo į ELTIF;
- e) tiesiogiai ar netiesiogiai per portfelio reikalavimus atitinkančias įmones kontroliuojami atskiri realiojo turto objektai, kurių vertė yra mažiausiai 10 000 000 EUR ar lygiavertė šiai sumai kita valiuta tuo metu, kai buvo patirtos išlaidos.

11 straipsnis

Portfelio reikalavimus atitinkanti įmonė

1. 10 straipsnyje nurodyta portfelio reikalavimus atitinkanti įmonė – tai portfelio įmonė, kuri nėra kolektyvinio investavimo subjektas ir kuri atitinka šiuos reikalavimus:

- a) ji nėra finansų įmonė;
- b) ji yra įmonė, kuri:
 - i) nėra įtraukta į prekybos sąrašus reguliuojamoje rinkoje ar daugiašalėje prekybos sistemoje, arba
 - ii) yra įtraukta į prekybos sąrašus reguliuojamoje rinkoje arba daugiašalėje prekybos sistemoje, ir tuo pat metu jos rinkos kapitalizacija sudaro ne daugiau kaip 500 000 000 EUR;
- c) ji yra įsteigta valstybėje narėje ar trečiojoje šalyje, jei trečioji šalis:
 - i) nėra didelės rizikos ir nebendradarbiaujanti jurisdikcija, nustatyta Finansinių veiksmų darbo grupės;
 - ii) yra pasirašiusi susitarimą su ELTIF valdytojo buveinės valstybe nare ir su visomis kitomis valstybėmis narėmis, kuriose ketinama platinti ELTIF investicinius vienetus ar akcijas, siekiant užtikrinti, kad trečioji šalis visiškai laikytųsi EBPO pavyzdinės sutarties dėl pajamų bei kapitalo apmokestinimo 26 straipsnyje nustatytų standartų ir užtikrintų veiksmingą keitimąsi informacija mokesčių klausimais, įskaitant visus daugiašalius mokesčių susitarimus.

2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies a punkto, portfelio reikalavimus atitinkanti įmonė gali būti finansų įmonė, finansuojanti vien tik šio straipsnio 1 dalyje nurodytas portfelio reikalavimus atitinkančias įmones arba 10 straipsnio e punkte nurodytą realųjį turtą.

12 straipsnis

Interesų konfliktai

ELTIF neinvestuoja į reikalavimus atitinkantį investicinį turtą, kuriame dalį tiesiogiai ar netiesiogiai turi ELTIF valdytojas, išskyrus atvejus, kai ta dalis yra jo valdomų ELTIF, EuSEF ar EuVECA investiciniai vienetai ar akcijos.

2 SKIRSNIS

Nuostatos dėl investavimo politikos

13 straipsnis

Portfelio sudėtis ir diversifikavimas

1. ELTIF investuoja ne mažiau kaip 70 % savo kapitalo į reikalavimus atitinkantį investicinį turtą.
2. ELTIF investuoja ne daugiau kaip:
 - a) 10 % savo kapitalo į priemones, kurias išleidžia bet kuri viena portfelio reikalavimus atitinkanti įmonė, arba vienai tokiai įmonei suteikiamas paskolas;
 - b) 10 % savo kapitalo tiesiogiai ar netiesiogiai į vieną realiojo turto objektą;
 - c) 10 % savo kapitalo į vieno ELTIF, EuVECA ar EuSEF investicinius vienetus ar akcijas;
 - d) 5 % savo kapitalo į 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą turtą, kurio priemones išleido vienas subjektas.
3. ELTIF, EuVECA ir EuSEF investicinių vienetų ar akcijų bendroji vertė ELTIF portfelyje neturi viršyti 20 % ELTIF kapitalo vertės.
4. Bendroji pozicijos rizika ELTIF sandorio šalies atžvilgiu, susijusi su nebiržinių išvestinių finansinių priemonių sandoriais, atpirkimo sandoriais ar atvirkštiniais atpirkimo sandoriais, neturi viršyti 5 % ELTIF kapitalo vertės.
5. Nukrypstant nuo 2 dalies a ir b punktų, ELTIF gali padidinti tuose punktuose nurodytą 10 % ribą iki 20 %, jei ELTIF turimo portfelio reikalavimus atitinkančių įmonių ir atskirų realiojo turto objektų, į kuriuos jis investuoja daugiau nei 10 % savo kapitalo, turto bendroji vertė neviršija 40 % ELTIF kapitalo vertės.
6. Nukrypstant nuo 2 dalies d punkto, ELTIF gali padidinti tame punkte nurodytą 5 % ribą iki 25 %, jeigu obligacijas išleidžia valstybėje narėje registruotą buveinę turinti kredito įstaiga, kuriai pagal teisės aktus taikoma speciali valstybinė priežiūra, kurios tikslas yra apsaugoti obligacijų turėtojus. Visų pirma, sumos, gaunamos išleidus tas obligacijas, pagal teisės aktus turi būti investuojamos į turtą, kuris per visą obligacijų galiojimo laikotarpį galėtų padengti su obligacijomis susijusias pretenzijas ir kuris, emitentui negalint jų išpirkti, būtų pirmiausiai naudojamas pagrindinei skolos sumai ir susikaupusioms palūkanoms grąžinti.
7. Apskaičiuojant 1–6 dalyse nurodytas ribas, bendrovės, priskiriamos vienai grupei konsoliduotos finansinės atskaitomybės tikslais, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2013/34/ES ⁽¹⁾ ar pripažintose tarptautinėse apskaitos taisyklėse, laikomos viena portfelio reikalavimus atitinkančia įmone arba vienu objektu.

14 straipsnis

Investicijų balanso ištaisymas

Jeigu ELTIF pažeidžia 13 straipsnio 2–6 dalyse nustatytus diversifikavimo reikalavimus ir šis pažeidimas nepriklauso nuo ELTIF valdytojo, ELTIF valdytojas per atitinkamą laikotarpį imasi reikiamų priemonių, kad balansas būtų ištaisytas, tinkamai atsižvelgdamas į ELTIF investuotojų interesus.

15 straipsnis

Koncentracija

1. ELTIF gali įsigyti ne daugiau kaip 25 % vieno ELTIF, EuVECA ar EuSEF investicinių vienetų ar akcijų.
2. Investicijoms į šio reglamento 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytą turtą taikomos koncentracijos ribos, nustatytos Direktyvos 2009/65/EB 56 straipsnio 2 dalyje.

⁽¹⁾ 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB (OL L 182, 2013 6 29, p. 19).

16 straipsnis

Grynųjų pinigų skolinimasis

1. ELTIF gali skolintis grynųjų pinigų, jei toks skolinimasis atitinka visas šias sąlygas:
 - a) jis sudaro ne daugiau kaip 30 % ELTIF kapitalo vertės;
 - b) skolinamasi turint tikslą investuoti į reikalavimus atitinkantį investicinį turtą, išskyrus 10 straipsnio c punkte nurodytas paskolas, jeigu ELTIF turimų grynųjų pinigų ar grynųjų pinigų ekvivalentų nepakanka atitinkamai investicijai atlikti;
 - c) skolinamasi ta pačia valiuta, kokia ketinama pirkti turtą, kuriam pirkti skolinamasi grynųjų pinigų;
 - d) jo terminas ne ilgesnis kaip ELTIF gyvavimo trukmė;
 - e) juo suvaržomas turtas, ne didesnis kaip 30 % ELTIF kapitalo vertės.
2. ELTIF valdytojas ELTIF prospekte nurodo, ar pagal fondo investavimo strategiją ketinama skolintis grynųjų pinigų.

17 straipsnis

Portfelio sudėties ir diversifikavimo taisyklių taikymas

1. 13 straipsnio 1 dalyje nustatyta investavimo riba:
 - a) taikoma iki datos, nurodytos ELTIF taisyklėse ar steigimo dokumentuose;
 - b) nebetaikoma, kai ELTIF pradeda parduoti turtą, kad išpirktų investuotojų turimus investicinius vienetus ar akcijas pasibaigus ELTIF gyvavimo trukmei;
 - c) laikinai netaikoma, kai ELTIF kaupia papildomą kapitalą arba mažina esamą kapitalą, jei toks netaikymas trunka ne ilgiau kaip 12 mėnesių.

Nustatant pirmos pastraipos a punkte nurodytą datą atsižvelgiama į turto, į kurį investuoja ELTIF, ypatumus ir savybes, be to, iki šios datos negali būti praėję daugiau kaip penkeri metai po ELTIF veiklos leidimo išdavimo dienos arba pusė ELTIF gyvavimo trukmės, kaip nustatyta pagal 18 straipsnio 3 dalį, pasirenkant ankstesnę datą. Išimties tvarka ELTIF kompetentinga institucija, pateikus tinkamai pagrįstą investavimo planą, gali leisti pratęsti šį laikotarpį ne daugiau kaip dar vieniems metams.

2. Kai ilgalaikio turto priemonės, į kurias yra investavęs ELTIF, yra išleidusi portfelio reikalavimus atitinkanti įmonė, kuri nebeatitinka 11 straipsnio 1 dalies b punkto reikalavimų, ilgalaikis turtas gali būti ir toliau įtraukiamas apskaičiuojant 13 straipsnio 1 dalyje nurodytą investavimo ribą, tačiau ne ilgiau nei trejus metus nuo tos dienos, kai portfelio reikalavimus atitinkanti įmonė nebeatitinka 11 straipsnio 1 dalies b punkto reikalavimų.

III SKYRIUS

ELTIF INVESTICINIŲ VIENETŲ AR AKCIJŲ IŠPIRKIMAS, PREKYBA IR EMISIJA BEI PAJAMŲ IR KAPITALO PASKIRSTYMAS

18 straipsnis

ELTIF išpirkimo politika ir gyvavimo trukmė

1. ELTIF investuotojai negali prašyti išpirkti savo investicinių vienetų ar akcijų nepasibaigus ELTIF gyvavimo trukmei. Išpirkimo galimybė investuotojams suteikiama kitą dieną po dienos, kuri yra ELTIF gyvavimo trukmės pabaigos diena.

ELTIF taisyklėse arba steigimo dokumentuose aiškiai nurodoma konkreti data, kuri yra ELTIF gyvavimo trukmės pabaigos diena, ir gali būti numatoma teisė laikinai pratęsti ELTIF gyvavimo trukmę ir naudojimosi tokia teise sąlygos.

ELTIF taisyklėse ar steigimo dokumentuose ir informacijos atskleidimo investuotojams dokumentuose nustatomos investicinių vienetų ar akcijų išpirkimo ir turto pardavimo ar perleidimo procedūros ir aiškiai nurodoma, kad investuotojų turimų investicinių vienetų ar akcijų išpirkimas prasideda kitą dieną po dienos, kuri yra ELTIF gyvavimo trukmės pabaigos diena.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, ELTIF taisyklėse ar steigimo dokumentuose gali būti numatyta galimybė išpirkti investicinius vienetus ar akcijas nepasibaigus ELTIF gyvavimo trukmei, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

- a) išpirkimo galimybė nesuteikiama anksčiau nei 17 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyta data;
- b) veiklos leidimo išdavimo ir visos ELTIF gyvavimo trukmės metu ELTIF valdytojas gali įrodyti kompetentingoms institucijoms, kad taikoma tinkama ELTIF likvidumo valdymo sistema ir veiksmingos likvidumo rizikos stebėjimo procedūros, kurios suderinamos su ELTIF ilgalaikie investavimo strategija ir siūloma išpirkimo politika;
- c) ELTIF valdytojas nustato apibrėžtą išpirkimo politiką, aiškiai nuroydamas laikotarpius, kada investuotojai gali prašyti išpirkti investicinius vienetus ar akcijas;
- d) ELTIF išpirkimo politika užtikrina, kad visa išperkamų investicinių vienetų ar akcijų suma per bet kurį laikotarpį neviršytų 9 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyto ELTIF turto procentinės dalies. Ši procentinė dalis atitinka likvidumo valdymo ir investavimo strategiją, kurią skelbia ELTIF valdytojas;
- e) ELTIF išpirkimo politika užtikrina, kad investuotojai būtų traktuojami sąžiningai ir kad investiciniai vienetai ar akcijos būtų išperkami vadovaujantis proporcingumo principu, jeigu visa prašymų išpirkti investicinius vienetus ar akcijas per bet kurį laikotarpį suma viršija šios dalies d punkte nurodytą procentinę dalį.

3. ELTIF gyvavimo trukmė turi atitikti ilgalaikį ELTIF pobūdį ir turi būti pakankamai ilga, kad apimtų kiekvieno atskiro ELTIF turto objekto gyvavimo ciklą, įvertintą atsižvelgiant į to turto nelikvidumo profilį ir ekonominį gyvavimo ciklą, ir užsibrėžtą ELTIF investavimo tikslą.

4. Investuotojai gali prašyti likviduoti ELTIF, jei jų išpirkimo prašymai, pateikti pagal ELTIF išpirkimo politiką, nėra patenkinami per vienus metus nuo jų pateikimo datos.

5. Investuotojai visada gali pasirinkti, kad jų investicijos būtų grąžintos grynaisiais pinigais.

6. Investicijų grąžinimas natūra iš ELTIF turto įmanomas tik tuo atveju, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

- a) ELTIF taisyklėse ar steigimo dokumentuose numatyta ši galimybė su sąlyga, kad visi investuotojai traktuojami sąžiningai;
- b) investuotojas raštu pateikia prašymą grąžinti jam investicijas ELTIF turto dalimi;
- c) to turto perleidimas neribojamas jokiais specialiomis taisyklėmis.

7. ESMA parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodomos aplinkybės, kuriomis ELTIF gyvavimo trukmė laikoma pakankamai ilga, kad apimtų kiekvieno ELTIF turto atskiro objekto gyvavimo ciklą, kaip nurodyta 3 dalyje.

ESMA tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. rugsėjo 9 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

19 straipsnis

Antrinė rinka

1. ELTIF taisyklėse ar steigimo dokumentuose nenustatomas draudimas įtraukti ELTIF investicinių vienetų ar akcijų į prekybos sąrašus reguliuojamoje rinkoje ar daugiašalėje prekybos sistemoje.

2. ELTIF taisyklėse ar steigimo dokumentuose nenustatomas draudimas investuotojams laisvai perleisti savo investicinius vienetus ar akcijas trečiosioms šalims, kurios nėra ELTIF valdytojas.

3. ELTIF savo periodinėse ataskaitose skelbia į prekybos sąrašus įtrauktų investicinių vienetų ar akcijų rinkos vertę ir investicinio vieneto ar akcijos grynąją turto vertę.

4. Jeigu turto vertė iš esmės pasikeičia, ELTIF valdytojas savo periodinėse ataskaitose apie tai paskelbia investuotojams.

20 straipsnis

Naujų investicinių vienetų ar akcijų emisija

1. ELTIF gali siūlyti naujas investicinių vienetų ar akcijų emisijas pagal savo taisykles ar steigimo dokumentus.
2. ELTIF neišleidžia naujų investicinių vienetų ar akcijų kainą, mažesnę nei jų grynoji turto vertė, pirma nepasiūlydamas tų investicinių vienetų ar akcijų ta kainą esamiems ELTIF investuotojams.

21 straipsnis

ELTIF turto pardavimas ar perleidimas

1. ELTIF patvirtina papunkčiui išdėstytą jo turto tvarkingo pardavimo ar perleidimo grafiką, kad pasibaigus ELTIF gyvavimo trukmei būtų išpirkti investuotojų turimi investiciniai vienetai ar akcijos, ir likus mažiausiai vieniems metams iki ELTIF gyvavimo trukmės pabaigos dienos informuoja apie šį grafiką ELTIF kompetentingą instituciją.
2. 1 dalyje nurodytame grafike pateikiama:
 - a) potencialių pirkėjų rinkos vertinimas;
 - b) galimų pardavimo kainų vertinimas ir palyginimas;
 - c) turto, kuris bus parduodamas, vertinimas;
 - d) turto pardavimo ar perleidimo grafikas.
3. ESMA parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatomi kriterijai, pagal kuriuos atliekami 2 dalies a ir c punktuose nurodyti vertinimai.

ESMA tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. rugsėjo 9 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

22 straipsnis

Pajamų paskirstymas ir kapitalas

1. ELTIF gali reguliariai paskirstyti investuotojams pajamas, gautas iš ELTIF portfeliiui priklausančio turto. Tos pajamos apima:
 - a) bet kokias pajamas, reguliariai gaunamas iš turto,
 - b) sumą, kuria, pardavus ar perleidus turto objektą, padidėjo kapitalo vertė.
2. Pajamos, kurių reikia būsimiems ELTIF išpareigojimams, nepaskirstomos.
3. ELTIF, parduodamas ar perleisdamas turto objektą prieš ELTIF gyvavimo trukmės pabaigą, gali sumažinti savo kapitalą taikydamas proporcingumo principą, jeigu ELTIF valdytojas pagrįstai mano, kad toks pardavimas ar perleidimas atitinka investuotojų interesus.
4. ELTIF taisyklėse ar steigimo dokumentuose nustatoma paskirstymo politika, kurios ELTIF laikysis savo gyvavimo trukmės laikotarpiu.

IV SKYRIUS

SKAIDRUMO REIKALAVIMAI

23 straipsnis

Skaidrumas

1. ELTIF investiciniai vienetai ar akcijos Sąjungoje platinami tik pirma paskelbus prospektą.

ELTIF investiciniai vienetai ar akcijos Sąjungoje platinami neprofesionaliesiems investuotojams tik pirma paskelbus pagrindinės informacijos dokumentą pagal Reglamentą (ES) Nr. 1286/2014.

2. Prospekte pateikiama visa informacija, kurios reikia, kad investuotojai galėtų atlikti informacija pagrįstą vertinimą dėl jiems siūlomų investicijų ir ypač dėl su jomis susijusios rizikos.
3. Prospekte pateikiama bent:
 - a) pagrindimas, kuriame paaiškinama, kaip ELTIF investavimo tikslai ir šių tikslų įgyvendinimo strategija lemia fondo ilgalaikį pobūdį;
 - b) informacija, kurią turi atskleisti uždaro tipo kolektyvinio investavimo subjektai pagal Direktyvą 2003/71/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 809/2004;
 - c) informacija, kuri turi būti atskleista investuotojams pagal Direktyvos 2011/61/ES 23 straipsnį, jeigu tai informacijai netaikomas šios dalies b punktas;
 - d) aiškus turto, į kurį investuoti turi leidimą ELTIF, kategorijų sąrašas;
 - e) aiškus jurisdikcijų, kuriose investuoti turi leidimą ELTIF, sąrašas;
 - f) bet kokia kita informacija, kuri, kompetentingų institucijų nuomone, gali būti aktuali taikant 2 dalį.
4. Prospektu ir bet kokiais kitais rinkodaros dokumentais investuotojai aiškiai informuojami apie nelikvidų ELTIF pobūdį.

Visų pirma prospekte ir bet kokiuose kituose rinkodaros dokumentuose:

- a) investuotojai aiškiai informuojami apie ELTIF investicijų ilgalaikį pobūdį;
 - b) investuotojai aiškiai informuojami apie ELTIF gyvavimo trukmės pabaigos datą, taip pat apie galimybę pratęsti ELTIF gyvavimo trukmę, kai ji numatyta, ir tokio pratęsimo sąlygas;
 - c) aiškiai nurodoma, ar ketinama ELTIF investicinius vienetus ar akcijas platinti neprofesionaliesiems investuotojams;
 - d) aiškiai nurodomos investuotojų teisės, susijusios su jų turimų investicinių vienetų ar akcijų išpirkimu, pagal 18 straipsnį ir ELTIF taisykles arba steigimo dokumentus;
 - e) aiškiai nurodomas pajamų paskirstymo, jei jų bus, investuotojams dažnis ir laikas fondo gyvavimo trukmės metu;
 - f) investuotojams aiškiai patariama, kad į ELTIF reikėtų investuoti tik nedidelę viso jų investicijų portfelio dalį;
 - g) aiškiai aprašoma ELTIF apsidraudimo politika, įskaitant aiškų nurodymą, kad išvestinėmis finansinėmis priemonėmis gali būti naudojamosi turint vienintelį tikslą apsidrausti nuo kitoms ELTIF investicijoms būdingos rizikos, ir nurodymą, kokį poveikį naudojimasis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis gali turėti ELTIF rizikos profiliui;
 - h) investuotojai aiškiai informuojami apie riziką, susijusią su investavimu į realųjį turtą, įskaitant infrastruktūrą;
 - i) investuotojai aiškiai ir reguliariai, bent kartą per metus, informuojami apie jurisdikcijas, kuriose ELTIF yra investavęs.
5. Papildomai, kartu su informacija, kurią reikalaujama pateikti pagal Direktyvos 2011/61/ES 22 straipsnį, į metinę ELTIF ataskaitą įtraukiama:
 - a) grynujų pinigų srautų ataskaita;
 - b) informacija apie bet kokią investavimą į priemones, susijusias su Sąjungos biudžeto lėšomis;
 - c) informacija apie atskirų portfelio reikalavimus atitinkančių įmonių vertę ir kito turto, į kurį ELTIF yra investavęs, vertę, įskaitant išvestinių finansinių priemonių, kuriomis naudojamosi, vertę;
 - d) informacija apie jurisdikcijas, kuriose yra ELTIF turtas.
 6. Neprofesionaliojo investuotojo prašymu ELTIF valdytojas pateikia papildomą informaciją apie kiekybinius apribojimus, kurie taikomi ELTIF rizikos valdymui, tuo tikslu pasirinktus metodus ir paskutinius turto kategorijų pagrindinės rizikos bei iš jų gaunamo pelno pokyčius.

24 straipsnis

Papildomi reikalavimai prospektui

1. ELTIF savo prospektą ir visus jo pakeitimus, taip pat savo metinę ataskaitą siunčia ELTIF kompetentingoms institucijoms. ELTIF valdytojo kompetentingai institucijai paprašius, ELTIF jai pateikia tuos dokumentus. Tuos dokumentus ELTIF pateikia per laikotarpį, kurį nurodo tos kompetentingos institucijos.

2. ELTIF taisyklės ar steigimo dokumentai sudaro neatskiriamaą prospekto dalį ir yra pateikiami jo priede.

Pirmoje pastraipoje nurodytų dokumentų nereikalaujama pateikti prospekto priede, jeigu investuotojas yra informuotas, kad jo prašymu tie dokumentai jam bus išsiųsti arba jam bus pranešta, kurioje vietoje kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje platinami tie investiciniai vienetai ar akcijos, su jais galima susipažinti.

3. Prospekte nurodoma, kokių būdu investuotojai gali susipažinti su metine ataskaita. Jame nurodoma, kad metinės ataskaitos popierinė kopija neprofesionaliųjų investuotojų prašymu jiems pateikiama nemokamai.
4. Prospektas ir naujausia paskelbta metinė ataskaita investuotojų prašymu jiems pateikiami nemokamai.

Prospektą galima pateikti patvarioje laikmenoje arba interneto svetainėje. Neprofesionaliųjų investuotojų prašymu jiems nemokamai pateikiama popierinė kopija.

5. Pagrindinės prospekto dalys nuolat atnaujinamos.

25 straipsnis

Sąnaudų atskleidimas

1. Prospekte investuotojai aiškiai informuojami, kiek investuotojai tiesiogiai ar netiesiogiai padengia įvairias sąnaudas. Įvairios sąnaudos skirstomos į šias grupes:

- a) ELTIF steigimo sąnaudos;
- b) su turto įsigijimu susijusios sąnaudos;
- c) valdymo ir su veiklos rezultatais susiję mokesčiai;
- d) platinimo sąnaudos;
- e) kitos sąnaudos, įskaitant administravimo, reguliavimo, depozitoriumo, saugojimo, profesinių paslaugų ir audito sąnaudas.

2. Prospekte atskleidžiamas bendrasis ELTIF sąnaudų ir kapitalo santykis.

3. ESMA parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodomos bendrosios apibrėžtys, 1 dalyje nurodytų sąnaudų ir 2 dalyje nurodyto bendrojo santykio skaičiavimo metodikos ir pateikimo formatai.

Rengdama tuos techninių reguliavimo standartų projektus, ESMA atsižvelgia į Reglamento (ES) Nr. 1286/2014 8 straipsnio 5 dalies a ir c punktuose nurodytus techninius reguliavimo standartus.

ESMA tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2015 m. rugsėjo 9 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

V SKYRIUS

ELTIF INVESTICINIŲ VIENETŲ AR AKCIJŲ PLATINIMAS

26 straipsnis

Priemonės investuotojams

1. ELTIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas ketinama platinti neprofesionaliesiems investuotojams, valdytojas kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje jis ketina platinti tokius investicinius vienetus ar akcijas, įdiegia priemones, padėsiančias pasirašyti investicinius vienetus ar akcijas, atlikti mokėjimus investicinių vienetų ar akcijų savininkams, atpirkti arba išpirkti investicinius vienetus ar akcijas ir teikti informaciją, kurią ELTIF ir ELTIF valdytojas privalo teikti.

2. ESMA parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatomos 1 dalyje nurodytų priemonių rūšys ir savybės, jų techninė infrastruktūra ir jų funkcijų, susijusių su neprofesionaliaisiais investuotojais, turinys.

ESMA tuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai ne vėliau kaip 2015 m. rugsėjo 9 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 10–14 straipsnius.

27 straipsnis

Neprofesionaliesiems investuotojams platinamų ELTIF investicinių vienetų ir akcijų vidinio vertinimo procedūra

1. ELTIF, kurio investicinius vienetus ar akcijas ketinama platinti neprofesionaliesiems investuotojams, valdytojas nustato ir taiko specialią to ELTIF investicinių vienetų ir akcijų vidinio vertinimo procedūrą prieš tų investicinių vienetų ar akcijų pardavimą ar platinimą neprofesionaliesiems investuotojams.
2. Atlikdamas 1 dalyje nurodytą vidinio vertinimo procedūrą, ELTIF valdytojas įvertina, ar ELTIF investiciniai vienetai ir akcijos tinkami platinti neprofesionaliesiems investuotojams, atsižvelgdamas bent į šiuos veiksnius:
 - a) ELTIF gyvavimo trukmę ir
 - b) ELTIF investavimo strategiją, kurios ketinama laikytis.
3. ELTIF valdytojas suteikia visiems platintojams visą atitinkamą informaciją apie ELTIF investicinius vienetus ir akcijas, kurie platinami neprofesionaliesiems investuotojams, įskaitant visą informaciją, susijusią su jo gyvavimo trukme ir investavimo strategija, taip pat informaciją apie vidinio vertinimo procedūrą ir jurisdikcijas, kuriose ELTIF yra leidžiama investuoti.

28 straipsnis

Specialieji ELTIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo neprofesionaliesiems investuotojams reikalavimai

1. Tiesiogiai siūlydamas ELTIF investicinius vienetus ar akcijas neprofesionaliajam investuotojui ar pateikdamas juos tokiai rinkai, ELTIF valdytojas gauna informaciją apie:
 - a) neprofesionaliojo investuotojo žinias ir patirtį investavimo srityje, susijusioje su tais ELTIF investiciniais vienetais ar akcijomis;
 - b) neprofesionaliojo investuotojo finansinę padėtį, įskaitant to investuotojo galimybes patirti nuostolių;
 - c) neprofesionaliojo investuotojo investavimo tikslus, įskaitant to investuotojo investavimo trukmę.
- Remdamasis pagal pirmą pastraipą gauta informacija, ELTIF valdytojas rekomenduoja ELTIF investicinius vienetus ar akcijas tik tuo atveju, jeigu jie tinkami tam konkrečiam neprofesionaliajam investuotojui.
2. Jeigu to ELTIF, kurio investiciniai vienetai ar akcijos siūlomi neprofesionaliesiems investuotojams ar pateikiami tokiai rinkai, gyvavimo trukmė viršija 10 metų, ELTIF valdytojas ar platintojas pateikia aiškų raštišką išpėjimą, kad ELTIF produktas gali būti netinkamas neprofesionaliesiems investuotojams, kurie negali sau leisti tokio ilgo laikotarpio nelikvidaus išpareigojimo.

29 straipsnis

Specialiosios nuostatos dėl neprofesionaliesiems investuotojams platinamų ELTIF investicinių vienetų ar akcijų depozitoriumo

1. Nukrypstant nuo Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 3 dalies, ELTIF, kurio investiciniai vienetai ar akcijos platinami neprofesionaliesiems investuotojams, depozitoriumas turi būti tokio tipo subjektas, kaip nurodyta Direktyvos 2009/65/EB 23 straipsnio 2 dalyje.
2. Nukrypstant nuo Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 13 dalies antros pastraipos ir 21 straipsnio 14 dalies, ELTIF, kurio investiciniai vienetai ar akcijos platinami neprofesionaliesiems investuotojams, depozitoriumas negali būti atleistas nuo atsakomybės, kai prarandamos finansinės priemonės, kurias saugo trečioji šalis.
3. Direktyvos 2011/61/ES 21 straipsnio 12 dalyje nurodyta depozitoriumo atsakomybė negali būti panaikinama ar apribojama pagal susitarimą, jeigu ELTIF investiciniai vienetai ar akcijos platinami neprofesionaliesiems investuotojams.
4. Bet koks susitarimas, kuris prieštarauja 3 daliai, laikomas niekiniu.
5. ELTIF depozitoriumas arba bet kuri trečioji šalis, kuriai perduota saugojimo funkcija, pakartotinai nenaudoja saugomo turto savo sąskaita. Pakartotinas naudojimas – bet koks su saugomu turtu susijęs sandoris, įskaitant, be kita ko, perdavimą, įkeitimą, pardavimą ir skolinimą.

ELTIF depozitoriumo saugomą turtą leidžiama pakartotinai naudoti tik tuo atveju jei:

- a) turtas pakartotinai naudojamas ELTIF sąskaita;
- b) depozitoriumas vykdo ELTIF valdytojo nurodymus ELTIF vardu;

- c) pakartotinis turto naudojimas naudingas ELTIF ir atitinka investicinių vienetų savininkų ar akcininkų interesus; ir
- d) sandoris garantuojamas aukštos kokybės ir likvidžiu įkaitu, kurį ELTIF gauna pagal nuosavybės teisės perdavimo susitarimą.

Antros pastraipos d punkte nurodyto įkaito rinkos vertė visada turi atitikti bent pakartotinai naudojamo turto rinkos vertę su priedu (angl. *premium*).

30 straipsnis

Papildomi ELTIF investicinių vienetų ar akcijų platinimo neprofesionaliesiems investuotojams reikalavimai

1. ELTIF investiciniai vienetai ar akcijos gali būti platinami neprofesionaliesiems investuotojams su sąlyga, kad neprofesionaliesiems investuotojams yra suteikiamos tinkamos ELTIF valdytojo ar platintojo konsultacijos investicijų klausimais.
2. ELTIF valdytojas gali tiesiogiai siūlyti ELTIF investicinius vienetus ar akcijas neprofesionaliesiems investuotojams arba juos pateikti tokiai rinkai tik kada, kai tas valdytojas turi leidimą teikti paslaugas, nurodytas Direktyvos 2011/61/ES 6 straipsnio 4 dalies a punkte ir b punkto i papunktyje, ir tik po to, kai tas valdytojas atliko šio reglamento 28 straipsnio 1 dalyje nurodytą tinkamumo patikrinimą.
3. Jeigu potencialaus neprofesionaliojo investuotojo finansinių priemonių portfelis neviršija 500 000 EUR, ELTIF valdytojas ar bet kuris platintojas, atlikęs 28 straipsnio 1 dalyje nurodytą tinkamumo patikrinimą ir suteikęs tinkamas konsultacijas investicijų klausimais, remdamasis potencialaus neprofesionaliojo investuotojo pateikta informacija, užtikrina, kad potencialus neprofesionalusis investuotojas neinvestuotų į ELTIF investicinius vienetus ar akcijas bendros sumos, kuri viršytų 10 % to investuotojo finansinių priemonių portfelio, ir kad pradinė mažiausia į vieno ar daugiau ELTIF investicinius vienetus ar akcijas investuojama suma būtų 10 000 EUR.

Potencialus neprofesionalusis investuotojas yra atsakingas už tikslios informacijos apie potencialaus neprofesionaliojo investuotojo finansinių priemonių portfelį ir investicijas į ELTIF investicinius vienetus ar akcijas pateikimą ELTIF valdytojui arba platintojui, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje.

Taikant šią dalį laikoma, kad į finansinių priemonių portfelį įeina grynųjų pinigų indėliai ir finansinės priemonės, tačiau neįeina jokios finansinės priemonės, pateiktos kaip įkaitas.

4. ELTIF, kurio investiciniai vienetai ar akcijos platinami neprofesionaliesiems investuotojams, taisyklėse ar steigimo dokumentuose numatoma, kad visiems investuotojams sudaromos vienodos sąlygos ir kad atskiriems investuotojams ar investuotojų grupėms nesuteikiama jokių privilegijų ar konkrečių ekonominių pranašumų.
5. Dėl ELTIF, kurio investiciniai vienetai ar akcijos platinami neprofesionaliesiems investuotojams, teisinės formos neatsiranda jokios papildomos atsakomybės neprofesionaliajam investuotojui arba nereikalaujama papildomų įsipareigojimų tokio investuotojo vardu, išskyrus pirminį kapitalo įsipareigojimą.
6. ELTIF investicinių vienetų ar akcijų pasirašymo laikotarpio metu ir bent dvi savaites pasibaigus šiam laikotarpiui neprofesionalieji investuotojai turi turėti galimybę atšaukti pasirašymą ir susigrąžinti pinigus be baudos.
7. ELTIF, kurio investiciniai vienetai ar akcijos platinami neprofesionaliesiems investuotojams, valdytojas nustato tinkamas neprofesionalųjų investuotojų skundų nagrinėjimo procedūras ir tvarką, kurių laikantis neprofesionaliesiems investuotojams sudaroma galimybė teikti skundus valstybine ar viena iš valstybinių jų valstybės narės kalbų.

31 straipsnis

ELTIF investicinių vienetų ar akcijų platinimas

1. ELTIF valdytojas gali platinti to ELTIF investicinius vienetus ar akcijas profesionaliesiems ir neprofesionaliesiems investuotojams savo buveinės valstybėje narėje, pateikęs pranešimą pagal Direktyvos 2011/61/ES 31 straipsnį.
2. ELTIF valdytojas gali platinti to ELTIF investicinius vienetus ar akcijas profesionaliesiems ir neprofesionaliesiems investuotojams kitose nei ELTIF valdytojo buveinės valstybės narėse, pateikęs pranešimą pagal Direktyvos 2011/61/ES 32 straipsnį.
3. ELTIF valdytojas apie kiekvieną savo valdomą ELTIF praneša kompetentingoms institucijoms, ar ketina platinti ELTIF investicinius vienetus ar akcijas neprofesionaliesiems investuotojams.

4. Be dokumentų ir informacijos, reikalaujamų pagal Direktyvos 2011/61/ES 31 ir 32 straipsnius, ELTIF valdytojas pateikia kompetentingoms institucijoms:

- a) ELTIF prospektą;
- b) ELTIF pagrindinės informacijos dokumentą, jei jo investiciniai vienetai ar akcijos platinami neprofesionaliesiems investuotojams, ir
- c) informaciją apie 26 straipsnyje nurodytas priemones.

5. Laikoma, kad kompetentingų institucijų kompetencijos ir įgaliojimai pagal Direktyvos 2011/61/ES 31 ir 32 straipsnius taip pat apima ELTIF investicinių vienetų ar akcijų platinimą neprofesionaliesiems investuotojams ir šiame reglamente nustatytus papildomus reikalavimus.

6. Be jos įgaliojimų, nustatytų Direktyvos 2011/61/ES 31 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje, ELTIF valdytojo buveinės valstybės narės kompetentinga institucija taip pat neleidžia platinti ELTIF investicinių vienetų ar akcijų, jei ELTIF valdytojas neatitinka ar neatitiks šio reglamento reikalavimų.

7. Be jos įgaliojimų, nustatytų Direktyvos 2011/61/ES 32 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje, ELTIF valdytojo buveinės valstybės narės kompetentinga institucija taip pat atsisako perduoti išsamų pranešimą valstybės narės, kurioje ketinama platinti ELTIF investicinius vienetus ar akcijas, kompetentingoms institucijoms, jei ELTIF valdytojas neatitinka šio reglamento reikalavimų.

VI SKYRIUS

PRIEŽIŪRA

32 straipsnis

Kompetentingų institucijų vykdoma priežiūra

1. Kompetentingos institucijos nuolat vykdo atitikties šio reglamento reikalavimams priežiūrą.
2. ELTIF kompetentinga institucija atsako už II, III ir IV skyriuose nustatytų taisyklių laikymosi priežiūrą.
3. ELTIF kompetentinga institucija atsako už ELTIF taisyklėse ar steigimo dokumentuose nustatytų ir prospekte išdėstytų prievolių, kurios atitinka šio reglamento reikalavimus, vykdymo priežiūrą.
4. ELTIF valdytojo kompetentinga institucija turi prižiūrėti, ar ELTIF valdytojo procedūros ir organizacija yra tinkamos tam, kad ELTIF valdytojas sugebėtų laikytis prievolių ir taisyklių, susijusių su visų jo valdomų ELTIF sudėtimi ir veikimu.

ELTIF valdytojo kompetentinga institucija turi prižiūrėti, ar ELTIF valdytojas atitinka šio reglamento reikalavimus.

5. Kompetentingos institucijos vykdo kolektyvinio investavimo subjektų, kurie įsteigti jų teritorijoje arba kurių investiciniai vienetai ar akcijos platinami jų teritorijoje, stebėseną tikrindamos, ar jie nenaudoja nuorodos „ELTIF“ ir ar neteigia, kad jie yra ELTIF, tais atvejais, kai jie neturi atitinkamo veiklos leidimo ir neatitinka šio reglamento reikalavimų.

33 straipsnis

Kompetentingų institucijų įgaliojimai

1. Kompetentingos institucijos turi visus priežiūros ir tyrimo įgaliojimus, būtinus jų funkcijoms pagal šį reglamentą vykdyti.
2. Pagal Direktyvą 2011/61/ES kompetentingoms institucijoms suteiktais įgaliojimais, įskaitant su baudomis susijusius įgaliojimus, naudojamosi ir taikant šį reglamentą.
3. ELTIF kompetentinga institucija uždraudžia naudoti nuorodą „ELTIF“ arba „Europos ilgalaikio investavimo fondas“, jeigu ELTIF valdytojas nebeatitinka šio reglamento reikalavimų.

34 straipsnis

ESMA įgaliojimai ir kompetencijos

1. ESMA turi įgaliojimus, būtinus šiuo reglamentu jai pavestoms užduotims atlikti.
2. Pagal Direktyvą 2011/61/ES ESMA suteiktais įgaliojimais taip pat naudojamosi taikant šį reglamentą ir laikantis Reglamento (EB) Nr. 45/2001.
3. Taikant Reglamentą (ES) Nr. 1095/2010, šis reglamentas laikomas tolesniu teisiškai privalomu Sąjungos aktu, kuriuo ESMA pavedama atlikti tam tikras užduotis, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 1 straipsnio 2 dalyje.

35 straipsnis

Kompetentingų institucijų bendradarbiavimas

1. ELTIF kompetentinga institucija ir ELTIF valdytojo kompetentinga institucija, jei jos yra skirtingos, bendradarbiauja ir keičiasi informacija, vykdydamos savo pareigas pagal šį reglamentą.
2. Kompetentingos institucijos bendradarbiauja pagal Direktyvą 2011/61/ES.
3. Kompetentingos institucijos ir ESMA, vykdydamos atitinkamas savo pareigas pagal šį reglamentą, bendradarbiauja pagal Reglamentą (ES) Nr. 1095/2010.
4. Kompetentingos institucijos ir ESMA pagal Reglamentą (ES) Nr. 1095/2010 keičiasi visa informacija ir dokumentais, kurie reikalingi jų pareigoms pagal šį reglamentą vykdyti, ir visų pirma siekdamos nustatyti ir šalinti šio reglamento pažeidimus.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

36 straipsnis

Komisijos atliekamas paraiškų tvarkymas

Komisija teikia pirmenybę ELTIF paraiškos procesų dėl EIB finansavimo racionalizavimui. Komisija racionalizuoja nuomonių ar informacijos dėl ELTIF paraiškų dėl EIB finansavimo pateikimo procesus.

37 straipsnis

Peržiūra

1. Ne vėliau kaip 2019 m. birželio 9 d. Komisija pradeda šio reglamento taikymo peržiūrą. Peržiūros metu visų pirma nagrinėjama:
 - a) 18 straipsnio poveikis;
 - b) nuostatos, kad reikalavimus atitinkantis investicinis turtas turi sudaryti ne mažiau kaip 70 %, kaip nustatyta 13 straipsnio 1 dalyje, taikymo poveikis turto diversifikavimui;
 - c) mastas, kuriuo ELTIF investiciniai vienetai ar akcijos platinami Sąjungoje, įskaitant tai, ar AIFV, kuriems taikoma Direktyvos 2011/61/ES 3 straipsnio 2 dalis, galėtų būti suinteresuoti platinti ELTIF investicinius vienetus ar akcijas;
 - d) mastas, kuriuo turėtų būti atnaujinamas reikalavimus atitinkančio turto ir priemonių sąrašas, taip pat diversifikavimo taisyklės, portfelio sudėties nuostatos ir ribos, susijusios su grynųjų pinigų skolinimusi.
2. Atlikusi 1 dalyje nurodytą peržiūrą ir pasikonsultavusi su ESMA, Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertina, kaip šis reglamentas ir ELTIF prisideda prie kapitalo rinkų sąjungos sukūrimo ir kaip jie padeda siekti 1 straipsnio 2 dalyje nustatytų tikslų. Prireikus drauge su ataskaita pateikiamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

38 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2015 m. gruodžio 9 d..

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2015 m. balandžio 29 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkė

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

KLAIDŲ IŠTAISYMAS

2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 375/2014, kuriuo įsteigiamas Europos savanoriškos humanitarinės pagalbos korpusas (ES pagalbos savanorių iniciatyva), klaidų ištaisyimas

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 122, 2014 m. balandžio 24 d.)

15 puslapis, 24 straipsnio 2 dalis:

- yra: „2. 7 straipsnio 2 dalyje, 9 straipsnio 2 dalyje ir 20 straipsnio 3 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami septynerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. balandžio 25 d.“,
- turi būti: „2. 7 straipsnio 2 dalyje, 9 straipsnio 2 dalyje ir 20 straipsnio 3 bei 4 dalyse nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami septynerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. balandžio 25 d.“
-

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT